திருக்கோவையார்

என்னும்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோவையார்

விநாயக வணக்கம்

எண்ணிறைந்த தில்லை யெழுகோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே — நண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சொற் றிருக்கோவை யென்கின்ற
நானூறும் என்மனத்தே நல்கு

நூற்சிறப்பு

ஆரணங் காணென்பர் அந்தணர் யோகியர் ஆகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநன் னூலதென்பர்
ஏரணங் காணென்பர் எண்ணர் எழுத்தென்பர் இன்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பிடினே.

இவ்விரண்டு செய்யுளும் பிற்காலத்து ஆன்றோர் இயற்றியவை.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோவையார்

க. இயற்கைப்புணர்ச்சி :

1. காட்சி

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்
கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிகள் ஈசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண் டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னல்கி யனநடைவாய்ந்
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே. (க)

2. ஐயம்

தெரியவரியதோர் தெய்வமென்ன
அருவரைநாடன் ஐயுற்றது

போதோ விசும்போ புனலோ பணிக ளதுபதியோ
யாதோ அறிகுவ தேது மரிதி யமன்விடுத்த
தூதோ அனங்கன் றுணையோ இணையிலி தொல்லைத்தில்லை
மாதோ மடமயி லோவென நின்றவர் வாழ்பதியே (உ)

3. தெளிதல்

அணங்கல்லளென் றயில்வேலவன்
குணங்களை நோக்கிக் குறித்துரைத்தது

பாயும் விடையரன் தில்லையன் னாள்படைக் கண்ணிமைக்கும்
தோயும் நிலத்தடி தூமலர் வாடும் துயரமெய்தி
ஆயும் மனனே யணங்கல்லள் அம்மா முலைசுமந்து
தேயும் மருங்குற் பெரும்பணைத் தோளிச் சிறுநுதலே (௩)

4. நயப்பு

வண்டமர் புரிகுழல் ஒண்டொடி மடந்தையை
நயந்த அண்ணல் வியந்துள்ளியது.

அகல்கின்ற அல்குற் றடமது கொங்கை யவையவநீ
புகல்கின்ற தென்னைநெஞ் சுண்டே யிடையடை யாப்புரங்கள்
இகல்குன்ற வில்லிற்செற் றோன்றில்லை யீசனெம் மானெதிர்ந்த
பகல்குன்றப் பல்லுகுத் தோன்பழ னம்மன்ன பல்வளைக்கே (௪)

5. உட்கோள்

இன்றதிருக்கரத்து மறிமானோக்கி
உள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந்தது.

அணியும் அமிழ்துமென் ஆவியும் ஆயவன் தில்லைச்சிந்தா
மணியும்ப ராரறி யாமறை யோனடி வாழ்த்தலரின்
பிணியும் அதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிறழுமின்னும்
பணியும் புரைமருங் குற்பெருந் தோளி படைக்கண்களே. (௫)

6. தெய்வத்தைமகிழ்தல்

அன்னமென்னடை அரிவையைத் தந்த
மன்னிருந்தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்தது.

வளைபயில் கீழ்கட னின்றிட மேல்கடல் வானுகத்தின்
துளைவழி நேர்கழி கோத்தெனத் தில்லைத்தொல் லோன்கயிலைக்
கிளைவயி னீக்கியிக் கெண்டையங் கண்ணியைக் கொண்டுதந்த
விளைவையல் லால்விய வேனய வேன்றெய்வ மிக்கனவே. (௬)

க. இயற்கைப்புணர்ச்சி

7. புணர்ச்சிதுணிதல்

கோவவைச் சேவவாய்க கொடியிடைப பேதையைத
தெய்வப்புணர்ச்சி செம்மலதுணிந்தது.

வழுவடை யான்பொழில் எட்டுடை யான்புயம எ[illegible]ன்னுள
ஊழுடை யான்புலி யூரன்ன பொன்னிவ வுயர்பொ[illegible]
சூழுடை யாயததை நீக்கும விதித்துணை யாமனனே
யாழுடை யார்மணங் காணணங் காய்வந தகபபட்டதே. (எ)

8. கலவியுரைத்தல்

கோவலவேலவன கொடியிடையோடு
கலவியின்பங் கட்டுரைத்தது.

சொற்பா லமுதிவள யான்சுவை யென்னத துணிந்திங்ஙனே
நற்பால் வினைத்தெய்வந தந்தின்று நானிவ ளாம்பகுதிப
பொற்பா ரறிவார் புலியூர்ப புனிதன் பொதியில்வெற்பில்
கற்பா வியவரை வாயககடி தோட்ட களவகததே (அ)

9. இருவுயிரொத்தல

ஆராவின்பத தனபுமதுார
வாரார்முலையை மகிழ்ந்துரைத்தது.

உணர்ந்தார்க் குணர்வரி யோனதில்லைச சிற்றம் பலத்தொருத்தன
குணந்தான வெளிப்பட்ட கொவ்வைசசெவ வாயிக கொடியிடைதோள
புணர்ந்தாற் புணருந தோறும்பெரும போகமபின் னுமபுதிதாய்
மணந்தாழ் புரிகுழ லாளல்குல போல வளர்கின்றதே (கூ)

10. கிளவிவேட்டல்

அன்னமன்னவள் அவயவங்கண்டு
மென்மொழிகேட்க விருமபுற்றது

அளவியை யாக்கும அறிவரி யோன்றில்லை யமபலம்போல்
வளவிய வான்கொங்கை வாட்டடங் கண்ணுதல் மாமதியின்
பிளவியன் மின்னிடை பேரமைத் தோளிது பெற்றியென்றால்
கிளவியை யென்னோ இனிக்கிள்ளை யார்வாயிற் கேட்கின்றதே. (க0)

11. நலம்புனைந்துரைத்தல்

பொங்கிழையைப் புணர்நலம்புகழ்ந்
தங்கதிர்வேலோன் அயர்வுநீங்கியது

கூம்பலங் கைத்தலத் தன்பரென் பூடுரு கக்குனிக்கும்
பாம்பலங் காரப் பரன்றில்லை யம்பலம் பாடலரின்
தேம்பலஞ் சிற்றிடை யீங்கிவள் தீங்கனி வாய்கமழும்
ஆம்பலம் போதுள வோவளி காணும் அகன்பணையே (௧௧)

12. பிரிவுணர்த்தல்

பணிவளரல்குலைப் பயிர்ப்புறுத்திப்
பிணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.

சிந்தா மணிதெண் கடலமிர் தந்தில்லை யானருளால்
வந்தா லிகழப் படுமே மடமான் விழிமயிலே
அந்தா மரையன்ன மேனின்னை யானக னாற்றுவனோ
சிந்தா குலமுற்றென் னோவென்னை வாட்டந் திருத்துவதே ()

13. பருவரலறிதல்

பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்
பருவரலின் பரிசுநினைந்தது

கோங்கிற் பொலியரும் பேய்கொங்கை பங்கன் குறுகலர்ஊர்
தீங்கிற் புகச்செற்ற கொற்றவன் சிற்றம் பலமனையாள்
நீங்கிற் புணர்வரி தென்றோ நெடிதிங்ங னேயிருந்தால்
ஆங்கிற் பழியா மெனவோ அறியேன் அயர்கின்றதே. (௧௩)

14. அருட்குணமுரைத்தல்

கூட்டியதெய்வத் தினனருட்குணம்
வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்தது.

தேவரிற் பெற்றநம் செல்வக் கடிவடி வார்திருவே
யாவரிற் பெற்றினி யார்சிதைப் பாரிமை யோர்தம்முக்கண்
மூவரிற் பெற்றவர் சிற்றம் பலமணி மொய்பொழில்வாய்ப்
பூவரிற் பெற்ற குழலியென் வாடிப் புலம்புவதே. (௧௪)

15. இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல்

மடவரலை வற்புறுத்தி
இடமணித்தென்றவன் இயம்பியது

வருங்குன்ற மொன்றுரித் தோன்றில்லை யம்பல வன்மலயத்
திருங்குன்ற வாண ரிளங்கொடி யேயிட ரெய்தலெம்மூர்ப்
பெருங்குன்ற மாளிகை நுண்கள பத்தொளி பாயநும்மூர்க்
கருங்குன்றம் வெண்ணிறக் கஞ்சுக மேய்க்குங் கனங்குழையே ()

16. ஆடிடத்துய்த்தல்

வன்புறையின் வற்புறுத்தி
அன்புறுமொழியை அருககன்றது.

தெளிவளர் வான்சிலை செங்கனி வெண்முத்தந் திங்களின்வாய்ந்
தளிவளர் வல்லியன் னாய்முன்னி யாடுபின் யானளவா
ஒளிவளர் தில்லை யொருவன் கயிலை யுகுபெருந்தேன்
துளிவளர் சாரற் கரந்துங்ங னேவந்து தோன்றுவனே (௧௬)

17. அருமையறிதல்

சுற்றமுமிடனும் சூழலுநோக்கி
மற்றவளருமை மன்னனறிந்தது.

புணர்ப்போன் நிலனும் விசும்பும் பொருப்புந்தன் பூங்கழலின்
துணர்ப்போ தெனக்கணி யாக்குந்தொல் லோனில்லைச் சூழ்பொழில்வாய்
இணர்ப்போ தணிகுழ லேழைதன் னீர்மையி னீர்மையென்றால்
புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ அறியேன் புகுந்ததுவே. (௧௭)

18. பாங்கியையறிதல்

கடல்புரையாயத்துக் காதற்றோழியை
மடவரல்காட்ட மன்னனறிந்தது

உயிரொன் றுளமுமொன் றொன்றே சிறப்பிவட் கென்னொடென்னப்
பயில்கின்ற சென்று செவியுற நீள்படைக் கண்கள்விண்வாய்ச்
செயிரொன்று முப்புரஞ் செற்றவன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துப்
பயில்கின்ற கூத்த னருளென லாகும் பணிமொழிக்கே (௧௮)

உ. பாங்கற்கூட்டம்

19. பாங்கனைநினைதல்

எய்துதற்கருமை ஏழையிற்றோன்றப்
பையுளுற்றவன் பாங்கனை நினைந்தது

பூங்கனை யார்புனற் றென்புலி யூர்புரிந் தம்பலத்துள்
ஆங்கெனை யாண்டுகொண் டாடும்பி ரானடித் தாமரைக்கே
பாங்கனை யானன்ன பண்பனைக் கண்டிப் பரிசுரைத்தால்
ஈங்கெனை யார்தடுப் பார்மடப் பாவையை யெய்துதற்கே. (௧)

20. பாங்கன்வினாதல்

கலிகெழுதிரடோள் மெலிவதுகண்ட
இன்னுயிர்ப்பாங்கன் மன்னவனைவினாயது

சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்துமென் சிந்தையுள்ளும்
உறைவான் உயர்மதிற் கூடலி னாய்ந்தவொண் டீந்தமிழின்
துறைவாய் நுழைந்தனை யோவன்றி யேழிசைச் சூழல்புக்கோ
இறைவா தடவரைத் தோட்கென்கொ லாம்புகுந் தெய்தியதே. ()

21. உற்றதுரைத்தல்

மற்றவன் வினவ
உற்ற துரைத்தது.

கோம்பிக் கொதுங்கிமே யாமனைக் குஞ்சரங் கோளிழைக்கும்
பாம்பைப் பிடித்துப் படங்கிழித் தாங்கப் பணைமுலைக்கே
தேம்பற் றுடியிடை மான்மட நோக்கிதில் லைச்சிவன்றாள்
ஆம்பொற் றடமலர் சூடுமென் னாற்றலை மாற்றியதே (௩)

22. கழறியுரைத்தல்

வெற்பனைத்தன மெய்ப்பாங்கன்
கற்பனையிற் கழறியது

உளமாம் வகைநம்மை யுய்யவந் தாண்டுசென் றும்பருய்யக்
களமாம் விடமமிர் தாக்கிய தில்லைத்தொல் லோன்கயிலை
வளமாம் பொதும்பரின் வஞ்சித்து நின்றொர்வஞ் சிமருங்குல்
இளமான் விழித்ததென் றோவின்றெம் மண்ணல் இரங்கியதே. (௪)

23. கழற்றெதிர்மறுத்தல

ஆங்குயிரன்ன பாங்கன்கழற
வளந்தருவெற்பன் உளந்தளர்ந்துரைத்தது

*சேணிற் பொலிசெம்பொன் மாளிகைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
மாணிக்கக் கூத்தன் வடவான் கயிலை மயிலைமன்னும்
பூணிற பொலிகொங்கை ஆவியை ஓவியப் பொற்கொழுந்தைக்
காணிற் கழறலை கண்டிலை மென்றோட் கரும்பினையே. (௫)*

24. கவன்றுரைத்தல

கோலக்களிற்றண்ணல் குறைநயந்துரைப்பக்
கலக்கஞ்செய்பாங்கன் கவன்றுரைத்தது.

*விலங்கலைக் கால்விண்டு மேன்மேல் விடவிண்ணு மண்ணுமுந்நீர்க்
கலங்கலைச் சென்றவன் றுங்கலங் காய்கமழ் கொன்றைதுன்றும்
அலங்கலைச் சூழ்ந்தசிற் றம்பலத் தானரு ளில்லவர்போல்
துலங்கலைச் சென்றிதென் னேவள்ள லுள்ளந் துயர்கின்றதே.*

25. வலியழிவுரைத்தல்

நிறைபொறைதேற்ற நீதியோடுசாலபு
மறியுறுநோக்கிற்கு வாடினேனென்றது.

*நிலைப்படு சால்பினுக் குந்தள ரேன்சித டம்பித தனென்று
மலைத்தறி வாரிலை யாரையுந் தேற்றுவன் எத்துணையும்
கலைச்சிறு திங்கள் மிலைத்தசிற் றம்பல வன்கயிலை
மலைச்சிறு மான்விழி யாலழி வுற்று மயங்கினனே. (௭)*

26. விதியோடுவெறுத்தல்

கல்விமிகுபாங்கன் கழறவெள்கிச்
செல்வமிகுசிலம்பன் தெரிந்துசெப்பியது.

*நல்வினை யுநயம் தந்தின்று வந்து நடுங்குமின்மேல்
கொல்வினை வல்லன கோங்கரும் பாமென்று பாங்கன்சொல்ல
வில்வினை மேருவில் வைத்தவன் தில்லை தொழாரின்வெள்கித்
தொல்வினை யாற்றுய ரும்மென தாருயிர் துப்புறவே. (௮)*

27. பாங்கனோந்துரைத்தல

இன்னுயிர்பபாங்கனை ஏழையைச்சுட்டி
நின்னதுதனிமை நினைந்திலையென்றது.

ஆலத்தி னாலமிர் தாக்கிய கோன்றில்லை யம்பலம்போல்
கோலத்தி னாள்பொருட் டாக அமிர்தம் குணங்கெடினும
காலத்தி னன்மழை மாறினும் மாறாக் கவிகைநின்பொற்
சீலத்தை நீயும் நினையா தொழிவதென் றீவினையே. (௯)

28. இயலிடங்கேட்டல்

கழுமலெய்திய காதற்றோழன்
செழுமலைநாடனைத் தெரிந்துவினவியது

நின்னுடை நீர்மையும நீயுமிவ் வாறு நினைத்தெருட்டும
என்னுடை நீர்மையி தென்னெனப தேதில்லை யோகொண்முக்கண
மன்னுடை மால்வரை யோமல ரோவிசும் போசிலம்பா
என்னிடம் யாதியல் நின்னையின் னேசெய்த ாங்கொடிக்கே (௧௦)

29. இயலிடங்கூறல்

அழுங்கலெய்திய ஆருயிர்ப்பாங்கற்குச்
செழுங்கதிர்வேலோன் தெரிந்துசெப்பியது.

விழியாற் பிணையாம் விளங்கிய லான்மயி லாமிழற்றும்
மொழியாற் கிளியாம் முதுவா னவர்தம் முடித்தொகைகள்
கழியாக் கழற்றில்லைக் கூத்தன் கயிலைமுத் தம்மலைத்தேன்
கொழியாத திகழும் பொழிற்கெழி லாமெங் குலதெய்வமே.()

30. விற்புறுத்தல்

பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
வயங்கெழுபுகழோன் வற்புறுத்தியது.

குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினைத் தில்லையெங் கூத்தப்பிரான்
கயிலைச் சிலம்பிற்பைம் பூம்புனங் காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச சிலம்பகண் டியான்போய் வருவன்வண் பூங்கொடிகள்
பயிலச் சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணை நண்ணும் பளிக்கறையே.()

31. குறிவழிச்சேறல்

அறைகழலண்ணல் அருளினவழியே
நிறையுடைப்பூங்கண் நினைவொடுசென்றது.

கொடுங்கால் குலவரை யேழேழ் பொழிலெழில் குன்றுமன்றும்
நடுங்கா தவனை நடுங்க நுடங்கு நடுவுடைய
விடங்கா லயிற்கண்ணி மேவுங்கொ லாந்தில்லை யீசன்வெற்பில்
தடங்கா தருபெரு வான்பொழி னீழலந் தண்புனத்தே.(௩௧)

32. குறிவழிக்காண்டல்

குளிர்வரைநாடன் குறிவழிச்சென்று
தளிர்புரைமெல்லடித் தையலைக்கண்டது.

வடிக்கண் இவைவஞ்சி யஞ்சு மிடையிது வாய்பவளம்
துடிக்கின்ற வாவெற்பன் சொற்பரி சேயான் தொடர்ந்துவிடா
அடிச்சந்த மாமல ரண்ணல்விண் ணோர்வணங் கம்பலம்போல்
படிச்சந் தமுமிது வேயிவ ளேயப் பணிமொழியே. (௩௨)

33. தலைவனைவியந்துரைத்தல்

நயந்தவுருவும் நலனுங்கண்டு
வியந்தவனையே மிகுத்துரைத்தது.

குவளைக் களத்தம் பலவன் குரைகழல் போற்கமலத்
தவளைப் பயங்கர மாகநின் றுண்ட அவயவத்தின்
இவளைக்கண் டிங்குநின் றங்குவந் தத்துணை யும்பகர்ந்த
கவளக் களிற்றண்ண லேதிண்ணி யானிக் கடலிடத்தே. (௩௩)

34. கண்டமைகூறல்

பிடிமிசைவைத்துப் பேதையதுநிலைமை
அடுதிறலண்ணற் கறியவுரைத்தது.

பணந்தாழ் அரவரைச் சிற்றம் பலவர்பைம் பொற்கயிலைப்
புணர்ந்தாங் ககன்ற பொருகரி யுன்னிப் புனத்தயலே
மணந்தாழ் பொழிற்கண் வடிக்கண் பரப்பி மடப்பிடிவாய்
நிணந்தாழ் சுடரிலை வேலகண் டேனென்று நின்றதுவே.(௩௪)

35. செவ்விசெபபல்

அற்புதன்கைவல மற்போலிசிலம்பற்
கவ்வுருக்கண்டவன் செவவிசெபபியது.

கயலுள வேகம லத்தலர் மீது கனிபவளத
தயலுள வேமுத்த மொத்த நிரையர னம்பலத்தின்
இயலுள வேயிணைச் செப்புவெற் பாநின தீங்கொடிமேற்
புயலுள வேமலர் சூழ்ந்திருள் தூஙகிப் புரள்வனவே. (கஎ)

36. அவ்விடத்தேகல்

அரிவையதுநிலைமை அறிந்தவனுரைபப
எரிகதிர்வேலோன் ஏகியது.

எயிற்குல மூன்றிருந தீயெய்த எய்தவன் தில்லையொததுக
குயிற்குலங கொண்டுதொண் டைககனி வாய்ககுளிர முத்தநிரைத
தயிற்குல வேல்கம லத்திற் கிடததி அனநடக்கும
மயிற்குலங் கண்டதுண் டேலது வென்னுடை மன்னுயிரே. ()

37. மினனிடைமெலிதல

மன்னவன நினைந்து
மின்னிடை மெலிந்தது

ஆவியன் னுய்கவ லேலக லேமென் றளிததொளிதத
ஆவியன் னார்மிக் கவாவின ராய்க்கெழு மற்கழிவுற
றாவியன் னாமன்னி யாடிடஞ் சோவர்கொல அமபலததெம
ஆவியன் னன்பயி லுங்கயி லாயத தருவரையே. (கஅ)

38. பொழில்கண்டுமகிழ்தல்

மணங்கமழ்பொழிலின் வடிவுகண
டணங்கெனநினைந் தயர்வுநீங்கியது.

காமபிணை யாற்களி மாமயி லாற்கதிர் மாமணியால்
வாமபிணை யால்வல்லி யொலகுத லான்மன்னு மமபலவன்
பாம்பிணை யாக்குழை கொண்டோன் கயிலைப் பயில்புனமு
தேம்பிணை வார்குழ லாளெனத தோன்றுமென் சிந்தனைக்கே.

39. உயிரெனவியத்தல்

வெறியுறுபொழிலின் வியன்போதும்பரின்,
நெறியுறுகுழலி நிலைமைகண்டது.

நேயத்த தாயென்னை யென்னைப் புணர்ந்துநெஞ் சநெகப்போய்
ஆயத்த தாயமிழ் தாயணங் காயரன் அம்பலம்போல்
தேயத்த தாயென்றன் சிந்தைய தாய்த்தெரி யிற்பெரிதும்
மாயத்த தாகி யிதோவந்து நின்றதென் மன்னுயிரே (உக)

40. தளர்வகன்றுரைத்தல்

பனிமதிநுதலியைப் பைம்பொழிலிடைத்
தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுரைத்தது

தாதிவர் போதுகொய் யார்தைய லாரங்கை கூப்பநின்று
சோதி வரிப்பந் தடியார் சுனைப்புன லாடல்செய்யார்
போதிவர் கற்பக நாடுபுல் லென்னத்தம் பொன்னடிப்பாய்
யாதிவர் மாதவம் அம்பலத் தான்மலை யெய்துதற்கே (உஉ)

41. மொழிபெறவருந்தல்

கூடற் கரிதென
வாடி யுரைத்தது

காவிநின் றேர்தரு கண்டர்வண் டில்லைக்கண் ணார்கமலத்
தேவியன் றேயையஞ் சென்றதன் றேயறி யச்சிறிது
மாவியன் றன்னமென் னோக்கிநின் வாய்திற வாவிடினென்
ஆவியன் றேயமிழ் தேயணங் கேயின் றழிகின்றதே. (உங)

42. நாணிக்கண்புதைத்தல்

ஆயிடைத்தனிநின் றுற்றுதழீந்து
வேயுடைத்தோளியோர் மென்கொடிமறைந்தது.

அகலிடந் தாவிய வானோன் அறிந்திறைஞ் சம்பலத்தின்
இகலிடந் தாவிடை யீசற் றொழாரினின் னற்கிடமாய்
உகலிடந் தான்சென் றெனதுயிர் நையா வகையொதுங்கப்
புகலிடந் தாபொழில் வாயெழில் வாய்தரு பூங்கொடியே. (உச)

43. கண்புதைக்கவருந்தல்

வேறறருங்கண்ணிணை மிளிர்வனவன்றுநின்
கூறறருமேனியே கூற்றெனகக்கென்றது.

தாழச்செய் தார்முடி தன்னடிக் கீழ்வைத தவரைவிண்ணோ
சூழச்செய் தானம பலங்கை தொழாரினுள் ளந்துளங்கப
போழச்செய் யாமலவை வேற்கண் புதைத்துப்பொன் னேயெனனேநீ
வாழச்செய் தாய்சுற் றுமுற்றும் புதைநின்னை வாணுதலே (உரு)

44. நாண்விடவருந்தல்

ஆங்ஙனங்கண டாற்றுளாகி
நீங்கினநாணொடு நேரிழைநின்றது.

குருநாண் மலர்ப்பொழில் சூழ்தில்லைக் கூத்தனை யேத்தலாபோல
வருநாள் பிறவற்க வாழிய ரோமற்றென் கண்மணிபோன்
றொருநாள் பிரியா துயிரிற் பழகி யுடன்வளாநத
அருநா ணளிய அழல்சேர் மெழுகொத் தழிகின்றதே. (உசு)

45. மருங்கணைதல்

ஒளிதிகழ்வார்குழல் அளிகுலம்விலக்கிக்
கருங்களிற்றண்ணல் மருங்கணைந்தது.

கோலத் தனிக்கொம்ப ருமபர்புக் கஃதே குறைப்பவர்தம்
சீலத தனகொங்கை தேற்றகி லேனுசிவன் தில்லையன்னாள்
நூலொத்த நேரிடை நொய்ம்மையெண் ணாது நுண் டேனசையால்
சாலத தகாதுகண் டீர்வண்டு காள்கொண்டை சார்வதுவே. ()

46. இன்றியமையாமைகூறல்

வென்றிவேலவன் மெல்லியறனக்
கின்றியமையாமை யெடுத்துரைத்தது.

நீங்கரும் பொற்கழற் சிற்றம் பலவர் நெடுவிசும்பும்
வாங்கிருந் தெண்கடல் வையமும் எய்தினும் யான்மறவேன்
தீங்கரும் பும்மமிழ் துஞ்செழுந் தேனும் பொதிந்துசெப்பும்
கோங்கரும் புந்தொலைத் தென்னையும் ஆட்கொண்ட கொங்கைகளே ()

47. ஆயத்துயுத்தல்

தேங்கமழ் சிலம்பன்
பாங்கிற கூட்டியது.

சூளா மணியுமபர்க் காயவன் சூழ்பொழிற் றில்லையன்னாய்க
காளா யொழிந்தென் னுருயி ராரமிழ் தேயணங்கே
தோளா மணியே பிணையே பலசொல்லி யென்னை துனனும
நாளாா மலர்பபொழில் வாயெழி லாயம நணுகுகவே. (உசு)

48. நினறுவருந்தல்

பாங்கிற்கூட்டிப பதிவயிறபெயர்வோன்
நீங்கறகருமை நின்றுநினைந்தது.

பொய்யுடை யார்க்கரன் போலக லும்மகன் றூற்புணரின்
மெய்யுடை யார்க்கவன் அம்பலம் போல மிகநணுகும்
மையுடை வாட்கண் மணியுடைப பூண்முலை வாணுதல்வான்
பையுடை வாளர வத்தல்குல் காக்கும்பைம் பூம்புனமே. (நூ௦)

ந. இடந்தலைப்பாடு :

49. பொழிலிடைச்சேறல்

ஐயரிககண்ணியை ஆடிடத்தேசேன்
றெய்துவனெனநினைந் தேந்தல்சென்றது.

என்னறி வால்வந்த தன்றிது முன்னுமின் னும்முயன்றால்
மன்னெறி தநத திருநதன்று தெய்வம வருநதனெஞ்சே
மின்னெறி செஞ்சடைக் கூத்தப பிரான்வியன் தில்லைமுந்நீர்
பொன்னெறி வார்துறை வாய்சசென்று மின்றோய பொழிலிடத்தே ()

ச. மதியுடம்படுத்தல் :

50. பாங்கியிடைச்சேறல்

கரந்துறைகிளவியிற காதற்றோழியை
இரந்துகுறையுறுவலென் றேந்தல்சென்றது.

எளிதன றினிக்கனி வாய்வல்லி புல்லல் எழின்மதிக்கீற்
றொளிசென்ற செஞ்சடைக் கூத்தப்பி ரானையுன் னாரினென்கண்
தெளிசென்ற வேற்கண் வருவித்த செல்லலெல் லாந்தெளிவித்
தளிசென்ற பூங்குழற் றோழிக்கு வாழி யறிவிபபனே. (க)

51. குறையுறத்துணிதல்

ஓரிடத்தவரை ஒருங்குகண்டுதன்
பேரிடர்பெருந்தகை பேசத்துணிந்தது.

குவளைக் கருங்கட் கொடியே ரிடையிக் கொடிகடைக்கண்
உவளைத் தனதுயி ரென்றது தன்னோ டுவமையில்லாத்
தவளத்தன் பாலவைத்த சிற்றம் பலத்தான் அருளிலர்போல்
துவளத் தலைவந்த இன்னலின் னேயினிச் சொல்லுவனே. (உ)

52. வேழம்வினாதல்

ஏழையரிருவரும் இருந்தசெவ்வியுள்
வேழம்வினாவும் வெற்பன்சென்றது

இருங்களி யாயின் றியானிறு மாப்பவின் பம்பணிவோர்
மருங்களி யாவன லாடவல் லோன்றில்லை யான்மலையீங்
கொருங்களி யார்ப்ப வுமிழ்மும் மதத்திரு கோட்டொருநீள்
கருங்களி யாமத யானையுண் டோவரக் கண்டதுவே. (௩)

53. கலைமான்வினாதல்

சிலம்பன் அண்ணல்
கலைமான் வினாயது.

கருங்கண் ணனையறி யாமைநின் றோன்றில்லைக் கார்ப்பொழில்வாய்
வருங்கண் ணனையவண் டாடும வளரின வல்லியன்னீர்
இருங்கண் ணனைய கணைபொரு புண்புண ரிப்புனத்தின்
மருங்கண் ணனையதுண் டோவந்த தீங்கொரு வான்கலையே. (௪)

54. வழிவினாதல்

கலைமான்வினாய கருத்துவேறறிய
மலைமானண்ணல் வழிவினாயது.

சிலம்பணி கொண்டசெஞ் சீறடி பங்கன்றன் சீரடியார்
குலம்பணி கொள்ள எனைக்கொடுத் தோன்கொண்டு தானணியும்
கலம்பணி கொண்டிடம் அம்பலங் கொண்டவன் கார்க்கயிலைச்
சிலம்பணி கொண்டநுஞ் சீறூர்க் குரைமின்கள் சென்னெறியே. (௫)

55. பதிவினாதல்

பதியொடுபெயர்வினாய் மொழிபலமொழிந்து
மதியுடம்படுக்க மன்னன்வலிந்தது

ஒருங்கட லூழிவெயி லொற்றைக் கணைகொள்சிற் றம்பலவன்
கருங்கட லூன்றுகு நால்வாய்க் கரியுரித் தோன்கயிலை
இருங்கட லூடும் பொழிலெழிற் கொம்பரன் னீர்களின்னே
வருங்கடம லூர்பகாந தாற்பழி யோவிங்கு வாழ்பவர்க்கே (௬)

56. பெயர்வினாதல்

பேரமைத் தோளியர்
பேர்வி னயது.

தாரென்ன வோங்குநு சடைமுடி மேற்றனித் திங்கள்வைத்த
காரென்ன ஆருங் கறைமிடற் றம்பல வன்கயிலை
ஊரென்ன என்னவும் வாய்திற வீரொழி வீர்பழியேல்
பேரென்ன வோவுரை யீர்விரை யீர்ங்குழற் பேதையரே. (௭)

57. மொழிபெறாதுகூறல்

தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறாது
மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுரைத்தது.

இரத முடைய நடமாட் டுடையவர் எம்முடையர்
வரத முடைய அணிதில்லை யன்னவர் இப்புனத்தார்
விரத முடையர் விருந்தொடு பேச்சின்மை மீட்டதன்றேல்
சரத முடையர் மணிவாய் திறக்கிற் சலக்கென்பவே. (௮)

58. கருத்தறிவித்தல்

உரைத்த துரையாது
கருத்தறி வித்தது.

வின்னிற வாணுதல் வேனிறக கண்மெல் லியலைமல்லல்
தன்னிற மொன்றி லிருத்திநின் றோன்றன தம்பலம்போல்
மின்னிற நுண்ணிடைப் பேரெழில் வெண்ணகைப் பைந்தொடியீர்
பொன்னிற அல்குலுக் காமோ மணிநிறப பூந்தழையே. (௯)

59. இடைவினாதல்

வழிபதி பிறவினும்
மொழிபல மொழிந்தது.

கலைக்கீ ழகலல்குற் பாரமு தாரகண் ணார்ந்திலங்கு
முலைக்கீழ்ச் சிறிதின்றி நிற்றன்முற் றீதன் றிலங்கையர்கோன்
மலைக்கீழ் விழச்செற்ற சிற்றம் பலவர்வண் பூங்கயிலைச்
சிலைக்கீழ்க் கணையன்ன கண்ணீர் எதுநுங்கள் சிற்றிடையே. ()

ரு. இருவருமுள்வழி அவன்வரவுணர்தல் :

60. ஐயுறுதல்

அடற்கதிர்வேலோன் தொடர்ச்சிநோக்கித்
தையற்பாங்கி ஐயமுற்றது.

பல்லிலன் ஆகப் பகலைவென் றோன்றில்லை பாடலர்போல்
எல்லிலன் நாகத்தொ டேனம் வினவிவன் யாவன்கொலாம
வில்லிலன் நாகத தழைகையில் வேட்டைகொண் டாடடமெய்யோர்
சொல்லிலன் ஆகற்றுஞ் வாகட வானிச் சுனைபபுனமே. (க)

61. அறிவுநாடல்

வெற்பன்வினைய சொற்பதநோக்கி
நெறிகுழற்பாங்கி அறிவுநாடியது.

ஆழமன் னேவுடைத் திவ்வையர் வார்த்தை அனங்கனைந்து
வீழமுன் னேக்கிய அம்பலத தான்வெற்பி னிப்புனத்தே
வேழமுன் னுய்க்கலை யாய்ப்பிற வாய்ப்பின்னு மென்றழையாய்
மாழைமென் னேக்கி யிடையாய்க் கழிந்தது வந்தவன்றே. (உ)

சு. முன்னுறவுணர்தல் :

62. வாட்டம்வினாதல்

மின்னிடைமடந்தை தன்னியனோக்கி
வீங்குமென்முலைப் பாங்கிபகர்ந்தது.

திருத்தம் பயின்றவன் சிற்றம் பலத்துநெற் றித்தனிக்கண்
ஒருத்தன் பயிலுங் கயிலை மலையின் உயர்குடுமித்
திருத்தம் பயிலுஞ் சுனைகுடைந் தாடிச சிலம்பெதிர்கூய்
வருத்தம் பயின்றுகொல் லோவல்லி மெல்லியல் வாடியதே. (க)

எ. குறையுறவுணர்தல் :

63. குறையுற்றுநிற்றல

கறையுற்ற வேலவன்
குறையுற்றது

மடுக்கோ கடலின் விடுதிமில் அன்றி மறிதிரைமீன்,
படுக்கோ பணிலம் பலகுளிக் கோபரன் தில்லைமுன்றில்
கொடுக்கோ வளைமற்று நும்மையர்க் காய்குற் றேவல்செய்கோ
தொடுக்கோ பணியீர் அணியீர் மலர்நுஞ் சுரிகுழற்கே. (க)

64. அவன்குறிப்பறிதல்

பொற்றொடித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாங்கி
வெறிபூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறிந்தது.

அளியமன் னும்மொன் றுடைத்தண்ண லெண்ணரன் தில்லையன்னாள்
கிளியைமன் னுங்கடி யச்செல்ல நிற்பிற் கிளரளகத்
தளியமர்ந் தேறின் வறிதே யிருப்பிற் பளிங்கடுத்த
ஒளியமர்ந் தாங்கொன்று போன்றொன்று தோன்றும் ஒளிமுகத்தே. (உ)

65. அவள்குறிப்பறிதல்

ஆங்கவள் குறிப்புப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

பிழைகொண் டொருவிக் கெடாதன்பு செய்யிற் பிறவியென்னும்
முழைகொண் டொருவன்செல் லாமைநின் றம்பலத் தாடுமுன்னோன்
உழைகொண் டொருங்கிரு நோக்கம் பயின்றவெம் மொண்ணுதன்மாந்
தழைகொண் டொருவனென் னாமுன்ன முள்ளந் தழைத்திடுமே. (ங)

66. இருவர்நினைவுமோருவழியுணர்தல

அன்புறுநோக் காங்கறிந்
தின்புறுதோழி எண்ணியது.

பெய்யே யிவற்கில்லை வேட்டையின் மேன்மனம் மீட்டிவளும்
பொய்யே புனத்தினை காப்ப திறைபுலி யூரனையாள்
மையேர் குவளைக்கண் வண்டினம் வாழுஞ்செந் தாமரைவாய்
எய்யே மெனினுங் குடைந்தின்பத் தேனுண் டெழிறருமே. (ச)

அ. நாணநாட்டம் :

67. பிறைதொழுகென்றல

பிறைதொழுகென்று பேதைமாதரை
நறுநுதற்பாங்கி நாணநாட்டியது.

மைவார் கருங்கண்ணி செங்கரங் கூப்பு மறந்துமற்றப்
பொய்வா னவரிற் புகாதிதன் பொற்கழற் கேயடியேன்
உய்வான் புகவொளிர் தில்லைநின் றோன்சடை மேலதொத்துச்
செவ்வா னடைந்த பசுங்கதிர் வெள்ளைச் சிறுபிறைக்கே. (க)

68. வேறுபடுத்துக்கூறல்

வேய்வளைத்தோளியை வேறுபாடுகண்
டாய்வளைத்தோழி அணங்கென்றது.

அக்கின்ற வாமணி சேர்கண்டன் அம்பல வன்மலயத்
திக்குன்ற வாணர் கொழுந்திச் செழுந்தண் புனமுடையாள்
அக்குன்ற ஆறமர்ந் தாடச்சென் றாளங்கம் அவ்வவையே
ஒக்கின்ற வாறணங் கேயிணங் காகும் உனக்கவளே. (உ)

69. சுனையாடல்கூறிநகைத்தல்

மாணநாட்டிய வார்குழற்பேதையை
நாணநாட்டி நகைசெய்தது.

செந்நிற மேனிவெண் ணீறணி வோன்றில்லை யம்பலம்போல்
அந்நிற மேனிநின் கொங்கையி லங்கழி குங்குமம்
மைந்நிற வார்குழன் மாலையும் தாதும் வளாய்மதனுஞ்சேர்
இந்நிற மும்பெறின் யானுங் குடைவன் இருஞ்சுனையே. (ங)

70. புணர்ச்சியுரைத்தல

மணக்குறி நோக்கிப
புணர்ச்சி யுரைத்தது.

பருங்கண் கவர்கொலை வேழப் படையோன் படப்படர்தீத்
தருங்கண் ணுதற்றில்லை யம்பலத் தோன்றட மால்வரைவாய்க்
கருங்கண் சிவப்பக் கனிவாய் விளர்ப்பக்கண் ணாரளிபின்
வருங்கண் மலைமலர் சூட்டவற் றோமற்றவ் வான்சுனையே. (ச)

71. மதியுடம்படுதல்

அயிலவேற்கண்ணியோ டாடவன்றனக்குயிரொன்றென
மயிலியற்றோழி மதியுடம்பட்டது.

காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந் தாங்கிருவர்
ஆகத்து ளோருயிர் கண்டனம் யாமின்றி யாவையுமாம்
ஏகத் தொருவ னிருமபொழி லம்பல வன்மலையில்
தோகைக்கு தோன்றற்கும் ஒன்றாய வருமினபத் துனபங்களே (கு)

கூ. நடுங்கநாட்டம் :

72.

நுடங்கிடைப் பாங்கி
நடுங்க நாடியது.

ஆவா இருவர் அறியா அடிதில்லை யம்பலத்து
மூவா யிரவர் வணங்கநின் றோனையுன் னாரின்முன்னித்
தீவா யுழுவை கிழித்தத தோசிறி தேபிழைபபித்
தாவா மணிவேல பணிகொண்ட வாறின்றொ ராண்டகையே. (க)

கூ0. மடற்றிறம்

73. ஆற்றுதுரைத்தல்

மல்லற்றிரள் வரைத்தோளவன்
சொல்லாற்று சொல்லியது.

பொருளா எனைப்புகுந் தாண்டு புரந்தரன் மாலயன்பால்
இருளா யிருக்கும் ஒளிநின்ற சிற்றம் பலமெனலாம்
சுருளார் கருங்குழல் வெண்ணகைச் செவ்வாய்த் துடியிடையீர்
அருளா தொழியின் ஒழியா தழியுமென் ஆருயிரே. (க)

74. உலகினமேல்வைத்துரைத்தல்

புலவேலண்ணல் புனைமடலேற்
றுலகின்மேல்வைத் துய்த்துரைத்தது.

காய்சின வேலன்ன மின்னியல் கண்ணின் வலைகலந்து
வீசின போதுள்ள மீனிழந் தார்வியன் றென்புலியூர்
ஈசன சாந்தும் எருக்கும் அணிந்தோர் கிழிபிடித்துப்
பாய்சின மாவென ஏறுவர் சீறூர்ப் பனைமடலே. (உ)

75. தனறுணிபுரைத்தல

மானவேலவன் மடன்மாமிசை
யானுமேறுவன் என்னவுரைத்தது.

விண்ணை மடங்க விரிநீர் பரந்துவெற் புககரப்ப
மண்ணை மடஙக வருமொரு காலததீ மன்னிநிற்கும்
அண்ணல் மடஙக லதளம பல்வன் அருளிலர்போல்
பெண்ணை மடன்மிசை யான்வரப் பண்ணிற்றொர் பெண்கொடியே. ()

76. மடலேறும்வகையுரைத்தல

அடல்வேலவன் அழிவுற்று
மடலேறும் வகையுரைத்தது.

கழிகின்ற என்னையும் நின்றநின் கார்மயில் தன்னையும்யான்
கிழியொன்ற நாடி யெழுதிககைக கொண்டென் பிறவிகெட்டின்
றழிகின்ற தாக்கிய தாள்ம் பலவன் கயிலையந்தேன்
பொழிகின்ற சாரனுஞ சீறூர்த் தெருவிடைப் போதுவனே.(௪)

77. அருளாலரிதெனவிலக்கல்

அடல்வேலண்ணல் அருளுடைமையின்
மடலேற்றுனக கரிதென்றது.

நடனாம் வணஙகுந்தொல் லோனெல்லை நான்முகன் மாலறியாக்
கடனாம் உருவத் தரன்றில்லை மல்லற்சண் ணார்ந்தபெண்ணை
உடனாம் பெடையொடொண் சேவலும் முட்டையுங் கட்டழித்து
மடனாம் புனைதரின் யார்கண்ண தோமன்ன இன்னருளே (௫)

78. மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்

அவயவமரிதின் அண்ணறீட்டினும்
இவையிவைதீட்டல் இயலாதென்றது.

அடிச்சந்த மால்கண் டிலாதன காட்டிவந் தாண்டுகொண்டென்
முடிச்சந்த மாமல ராக்குமுன் னோன்புலி யூர்புரையும்
கடிச்சநத யாழ்கற்ற மென்மொழிக் கன்னி யனநடைக்குப
படிச்சந்த மாக்கும் படமுள வோநும பரிசகத்தே. (௬)

79. அவயவமேழுதலரிதேனவிலக்கல்

அவயவ மானவை
இவையிவை யென்றது.

யாழு மெழுதி யெழின்முத் தெழுதி யிருளின்மென்பூச
சூழு மெழுதியொர் தொண்டையுந தீட்டியென தொலபிறவி
ஏழு மெழுதா வகைசிதைத் தோன்புலி யூரிளமாம.
போழு மெழுதிறறொர் கொமபருண் டேற்கொணடு போதுகவே (எ)

80. உடம்படாதுவிலக்கல்

அடுபடையண்ணல் அழிதுயரொழிகென
மடநடைத்தோழி மடல்விலக்கியது.

ஊர்வா யொழிவா யுயர்பெண்ணைத் திண்மடல் நின்குறிப்புச்
சீர்வாய் சிலம்ப திருத்த இருந்திலம் ஈசர்தில்லைக்
கார்வாய் குழலிக்குன் னுதர வோதிக்கற் பித்துக்கண்டால்
ஆர்வாய் தரினறி வார்பின்னைச் செய்க அறிந்தனவே. (அ)

81. உடம்பட்டுவிலக்கல்

அரவருநுண்ணிடைக குரவருகூந்தலேன்
உள்ளககருத்து விள்ளாளென்றது.

பைநநா ணரவன் படுகடல் வாய்பபடு நஞ்சமுதாம்
மைந்நாண் மணிகண்டன் மன்னும் புலியூர் மணநதபொன்னிம்
மொய்ந்நாண் முதுதிரை வாயா னழுநதினும என்னின்முன்னும
இந்நா ளிதுமது வார்குழ் லாட்கென்கண் இனனருளே. (கூ)

கக. குறைநயப்புக்கூறல்:

82. குறிப்பறிதல்

நறைவளர்கோதையைக் குறைநயப்பித்தற்
குள்ளறிகுற்ற வெள்ளிழையுரைத்தது.

நாதேய் மலர்க்குஞ்சி யஞசிறை வண்டுதண் டேன்பருகித்
தேதே யெனுந்தில்லை யோன்சே யெனசசின வேலொருவர்
மாதே புனத்திடை வாளா வருவாவந் தியாதுஞ்சொல்லார்
யாதே செயத்தக் கதுமது வார்குழல் ஏநதிழையே. (க)

83. மெனமொழியாற்கூறல்

ஒளிருறுவேலவன் தளர்வுறுகின்றமை
இனமொழியிவட்கு மென்மொழிமொழிந்தது.

வரிசேர் தடங்கண்ணி மம்மர்கைம் மிக்கென்ன மாயங்கொலோ
எரிசேர் தளிரன்ன மேனியன் ஈர்ந்தழை யன்புலியூர்ப்
புரிசேர் சடையோன் புதல்வன்கொல் பூங்கணை வேள்கொலென்னத்
தெரியேம் உரையான் பிரியா னொருவனித் தேம்புனமே. (உ)

84. விரவிக்கூறல்

வன்மொழியின்மன மெலிவதஞ்சி
மென்மொழிவிரவி மிகுத்ததுரைத்தது.

நீகண்ட னையெனின் வாழலை நேரிழை யம்பலத்தான்
சேய்கண் டனையன்சென் றாங்கோ ரலவன்றன் சீர்ப்பெடையின்
வாய்வண் டனையதொரா நாவற் கனிநனி நல்கக்கண்டு
பேய்கண் டனையதொன் றாகிநின் றானப் பெருந்தகையே. (ங)

85. அறியாளபோறல்

அறியாள் போன்று
குறியாள் கூறியது.

சங்கந் தருமுத்தி யாம்பெற வான்கழி தான்கெழீஇப்
பொங்கும் புனற்கங்கை தாங்கிப் பொலிகலிப் பாறுலவு
துங்க மலிதலை யேந்தலி னேந்திழை தொல்லைப்பன்மா
வங்க மலிகலி நீர்தில்லை வானவ னேர்வருமே. (ச)

86. வஞ்சித்துரைத்தல்

நெஞ்சநெகிழ்வகை வஞ்சித்திவையிவை
செஞ்சடையோன்புகழ் வஞ்சிக்குரைத்தது.

புரங்கடந் தானடி காண்பான் புவிவிண்டு புக்கறியா
திரங்கிடெந் தாயென் றிரப்பத்தன் னீரடிக் கென்னிரண்டு
கரங்கடந் தானொன்று காட்டமற் றாங்கது காட்டிடென்று
வரங்கிடந் தான்றில்லை யம்பல முன்றிலம் மாயவனே (ரு)

87. புலந்துகூறல்

திருந்தியசொல்லிற் செவ்விபெறாது
வருந்தியசொல்லின் வகுத்துரைத்தது.

உள்ளப் படுவன வுள்ளி யுரைத்தக் கவர்க்குரைத்து
மெள்ளப் படிறு துணிதுணி யேலிது வேண்டுவல்யான்
கள்ளப் படிறர்க் கருளா அரன்றில்லை காணலர்போல்
கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே. (சு)

88. வனமொழியாற்கூறல்

கடலுலகறியக் கமழலந்துறைவன
மடலேறும்மென வனமொழிமொழிந்தது.

மேவியந் தோலுடுக் குந்தில்லை யான்பொடி மெய்யிற்கையில்
ஓவியந் தோன்றுங் கிழிநின் னெழிலென் றுரையுளதால்
தூவியந் தோகையன் னாயென்ன பாவஞ்சொல் லாடல்செய்யான்
பாவியந் தோபனை மாமட லேறக்கொல் பாவித்ததே. (எ)

89. மனத்தொடுநேர்தல்

அடல்வேலவன் ஆற்றானெனக்
கடலமிழ்தன்னவள் காணலுற்றது.

பொன்னார் சடையோன் புலியூர் புகழா ரெனப்புரிநோய்
என்னா லறிவில்லை யானென் றுரைக்கிலன் வந்தயலார்
சொன்னா ரெனுமித் துரிசுதுன் னாமைத் துணைமனனே
என்னாந் துயாவல்லை யேற்சொல்லு நீமை யினியவர்க்கே. (அ)

கஉ. சேட்படை

90. தழைகொண்டுசேறல்

கொய்ம்மலர்க்குழலி குறைநயந்தபின்
கையுறையோடு காளைசென்றது.

தேமென் கிளவிதன் பங்கத் திறையுறை தில்லையன்னீர்
பூமென் றழையுமம் போதுங்கொள் ளீர்தமி யேன்புலம்ப
ஆமென் றருங்கொடும் பாடுகள் செய்து நுங் கண்மலராம்
காமன் கணைகொண் டலைகொள்ள வோமுற்றக் கற்றதுவே. (க)

91. சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தல்

பிறைநுதற்பேதையைக் குறைநயப்பித்தபின்
வாட்படையண்ணலைச் சேட்படுத்தது.

ஆரத் தழையராப் பூண்டம் பலத்தன லாடியன்பர்க்
காரத் தழையன் பருளிநின் றேன்சென்ற மாமலயத்
தாரத் தழையண்ணல் தந்தால் இவையவள் அல்குற்கண்டால்
ஆரத் தழைகொடு வந்தா ரெனவரும் ஐயுறவே. (௨)

92. நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல்

கோங்கலர்தாரோய் கொணர்ந்தகோய்த்தழை
எங்குலத்தார்க்கு ஏலாதென்றது.

முன்றகர்த் தெல்லா இமையோரையும்பின்னைத் தக்கன்முத்தீச்
சென்றகத் தில்லா வகைசிதைத் தோன்றிருந் தம்பலவன்
குன்றகத் தில்லாத் தழையண்ணல் தந்தாற் கொடிச்சியருக்
கின்றகத் தில்லாப் பழிவந்து மூடுமென் றெள்குதுமே. (௩)

93. நினைவறிவுகூறிமறுத்தல்

மைத்தழைக்கண்ணி மனமறிந்தல்லது
கோய்த்தழைதந்தாற் கொள்ளேமென்றது.

யாழார் மொழிமங்கை பங்கத் திறைவன் எறிதிரைநீர்
ஏழா யெழுபொழி லாயிருந் தோனின்ற தில்லையன்ன
சூழார் குழலெழிற் றொண்டைச்செவ் வாய்நவ்வி சொல்லறிந்தால்
தாழா தெதிர்வந்து கோடுஞ் சிலம்ப தருந்தழையே. (௪)

94. படைத்துமொழியான்மறுத்தல்

அருந்தழைமேன்மேற் பெருந்தகைகொணரப்
படைத்துமொழிகிளவியின் தடுத்தவண்மொழிந்தது.

எழில்வா யிளவஞ்சி யும்விரும் பும்மற் றிறைகுறையுண்
டழல்வா யவிரொளி யம்பலத் தாடுமஞ் சோதியந்தீங்
குழல்வாய் மொழிமங்கை பங்கனைக் குற்றாலத்துக் கோலப்பிண்டிப்
பொழில்வாய்த் தடவரை வாயல்ல தில்லையிப் பூந்தழையே (௫)

95. நாணுரைத்துமறுத்தல

வாணுதற பேதையை
நாணுதல உரைத்தது.

உறுங்கண்ணி வநத கணையுர வோன்பொடி யாயொடுங்கத
தெறுஙகண்ணி வநதசிற றடபல வன்மலைச சிற்றிலினவாய்
நறுஙகணணி சூடடினும நாணுமென வாணுதல நாகதெொணபூங
குறுங்கண்ணி வேய்நதிள மநதிகள் நாணுமிக் குன்றிடத்தே. (கூ)

96. இசையாமைகூறிமறுத்தல்

வசைதீர் குலத்திற்
கிசையா தென்றது.

நறமனை வேஙகையின் பூபபயில பாறையை நாகநண்ணி
மறமனை வேஙகை யெனநனி யஞ்சுமஞ சாரசிலமபா
குறமனை வேஙகைச சுணஙகொ டணஙகலர் கூட்டுபவோ
நிறமனை வேங்கை யதளம பலவன நெடுவரையே. (எ)

97. சேவ்வியிலளேன்றுமறுத்தல்

நவ்வி நோககி
சேவ்வியிலள் என்றது

கற்றில கண்டன்ன மென்னடை கண்மலா நோககருளப்
பெற்றில மென்பிணை பேச்சுப பெருகிள்ளை பிளளையின்றுன்
றுற்றிலள உற்ற தறிநதிலள ஆகத தொளிமிளிரும்
புற்றில வாளர வன்புலி யூரன்ன பூங்கொடியே (அ)

98. காபபுடைத்தேனறுமறுததல

காபபுடைத் தென்று
சேட்படுத்தது

முனிதரும அன்னையும என்னையா சாலவும் மூர்க்கரின்னே
தனிதரும இநநிலத தன்றைய குன்றமுந தாழ்சடைமேல்
பனிதரு திஙக ளணியம பலவா பகைசெகுக்குங
குனிதரு திண்சிலைக கோடுசென் றுன்சுடர்க கொற்றவனே. (கூ)

99. நீயேகூறென்றுமறுத்தல

அஞ்சுதும்பெரும புஞ்சின்மேலலடியைக
கூறுவநீயே கூறுகேனறது

அநதியின வாயெழி லமபலத தெமபரன அமபொன்வெற்பில்
பநதியின் வாய்பபல வின்சுனை பைநதே னெடுஙகடுவன
மந்தியின் வாய்கொடுத தோம்புஞ சிலமப மனஙகனிய
முந்தியின் வாய்மொழி நீயே மொழிசென்றம் மொய்குழற்கே.

100. குலமுறைகூறிமறுத்தல

தொழகுலத்தீர் சோறகாகேம்
இழ்குலத்தேம் எனவுரைத்தது

தெங்கம பழஙகமு கின்குலை சாடிக் கதலிசெற்றுக்
கொங்கம பழனத தொளிர்குளிர நாடினை நீயுமைகூா
பஙகம பலவன் பரஙகுன்றிற குனறன்ன மாபதைப்பச
சிங்கந திரிதரு சீறூரச சிறுமியெந தேமொழியே (கக)

101. நகையாடிமறுத்தல

வாட்டமையெதிராது சேட்படுத்தற்கு
மேனனகைத்தோழி இனனகைசெய்தது.

சிலையொனறு வாணுதல பஙகன்சிற் றமபல வன்கயிலை
மலையொன்று மாமுகத தெமமையர் எய்கணை மண்குளிக்கும
கலையொனறு வெஙகணை யோடு கடுகிட்ட தென்னிறகெட்டேன்
கொலையொனறு திண்ணிய வாறையர் கையிற கொடுஞ்சிலையே.(கஉ)

102. இரக்கத்தோடுமறுத்தல்

கையுறையெதிராது காதறதோழி
ஐயநீபெரி தயர்த்தனையென்றது.

மைத்தழை யாநின்ற மாமிடற் றமபல வன்கழற்கே
மெயத்தழை யாநின்ற அன்பினர் போல விதிர்விதிர்த்துக்
கைததழை யேந்திக கடமா வினுய்க்கையில வில்லின்றியே
பித்தழை யாநிற்ப ராலென்ன பாவம் பெரியவரே. (கங)

103. சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தல்

மாந்தளிரும் மலர்நீலமும்
ஏந்தலிம்மலை யில்லையென்றது.

அக்கும் அரவும் அணிமணிக் கூத்தன்சிற் றம்பலமே
ஒக்கும் மிவள தொளிருரு அனுசிமனு சாசிலமபா
கொக்கும் சுனையும் குளிர்தளி ருங்கொழுமம போதுகளும
இக்குன்றில என்றும் மலாநதறி யாத இயல்பினவே (கச)

104. இளமைகூறிமறுததல்

முளையெயிற் றரிவை
விளைவிலள் எனறது.

உருகு தலைசசென்ற வுள்ளததும அமபலத தும்மொளியே
பெருகு தலைசசென்று நின்றேன பெருநதுறைப் பிளளைகள்ளா
முருகு தலைசசென்ற கூழை முடியா முலைபொடியா
ஒருகு தலைசசின் மழலைகசென் னைவைய ஒதுவதே. (கரு)

105. மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்தல

என்வணமறைததபின் எண்ணியதரிதேன
நன்னுதறறேழி நகைசெய்தது.

பண்டா லியினும் இலைவளர் பாலகன் பாாகிழித்துத்
தொண்டா லியலுஞ் சுடாககழ லோனதொல்லைத தில்லையினவாய
வண்டா லியலும் வளர்பூந துறைவ மறைக்கினென்னைக்
கண்டா லியலுங் கடனில்லை கொல்லோ கருதியதே. (கசு)

106. நகைகணடுமகிழதல்

இன்னகைத்தோழி மென்னகைகண்டு
வண்ணககதிர்வேல் அணணலுரைத்தது.

பத்தகளு சேர்தளி நோககினன் வாக்கிற தாறமுதே
ஒத்தகளு சேர்ந்தென்னை யுயயநின் றேனறில்லை யொததிலங்கு
முத்தகஞ் சேர்மென் னகைபெருந் தோளி முகமதியின்
விததகளு சேர்மெல்லெ னகைகமன் றேவென விழுததுணையே. (கஎ)

107. அறியாளபோனறுநினைவுகேட்டல்

வேந்தன்சொன்ன மாந்தளிர்மேனியை
வெறியார்கோதை அறியேனென்றது.

விண்ணிறந் தார்நிலம் விண்டவர் என்றுமிக் காரிருவர்
கண்ணிறந தாரதில்லை யம்பலத் தாரகழுக குன்றினின்று
தண்ணறுந் தாதிவா சநதனச சோலைபபந தாடுகின்றார்
எண்ணிறந தாரவா யாரகண்ண தோமன்ன நின்னருளே (கஅ)

108. அவயவங்கூறல்

அவயவம் அவளுக்
கிவையிவை யென்றது.

குவவின கொஙகை குருமபை குழலகொன்றை கொவவைசெவவாய
கவவின வாணகை வெண்முததம கண்மலர் செங்கழுநீர்
தவவினை தீாபபவன் தாழ்பொழிற் சிற்றம பலமனையாட்
குவவின நாண்மதி போன்றொளிா கின்ற தொளிமுகமே.(ககூ)

109. கணணயந்துரைத்தல

கணணிவண பிறழ்வன
வண்ணம் உரைத்தது.

ஈசற்கி யான்வைதத அன்பின் அகன்றவன் வாங்கியவென்
பாசததிற் காரென றவன்றில்லை யின்னொளிா போனறவனரேள்
பூசத திருநீ றெனவெளுத தாங்கவன் பூங்கழல்யாம்
பேசத் திருவார்த் தையிற்பெரு நீளம பெருங்கண்களே.(உ0)

110. தழையெதிர்தல்

அகனறவிடத் தாற்றாமைகண்டு
கவன்றதோழி கையுறையெதிர்நதது.

தோலாக கரிவெனற தறகுமு தவள்விற்கும் இலவின்றென்மைக்
கேலாப பரிசுள வேயன்றி யேலேம இருஞ்சிலமப
மாலாாக கரிய மலாக்கழ லமபல வன்மலையில்
கோலாப பிரசமன் னட்கைய நீதநத கொயதழையே (உக)

111. குறிப்பறிதல்

தழையேதிரா தோழிவதறகோர்
சொல்லறியேனெனப பலவளகக்குரைத்தது.

கழைகாண டலுஞ்சுளி யுங்களி யானையன ஞன்கரததில்
தழைகாண் டலுமபொய தழைப்பமுன காணபனின றமபலததான
உழைகாண் டலுங்னைப் பாகுமென ஞாககிமன ஞககங்கணடால்
இழைகாண் பணைமுலை யாயறி யேன்சொலலுமா றடவறகே (உஉ)

112. குறிப்பறிந்துகூறல

ஏழைக் கிருந்தழை
தோழிகோண டுரைத்தது.

தவளத்த நீறணி யுநதடங தோளண்ணல் தன்னொருபால்
அவளத்த ஞமக ஞுந்திலலை யானன ஞரித்ததன்ன
கவளதத யானை கடிநதார கரத்தகண் ஞர்தழையும்
துவளத் தகுவன வோசுரும பார்குழல் தூமொழியே. (உங)

113. வகுத்துரைத்தல

கடித்தழைகோணர்ந்த காதற்ரேழி
மடக்கோடிமாதர்க்கு வகுத்துரைததது.

ஏறும் பழித்தழை யேற்பின்மற் றேலா விடினமடன்மா
ஏறும அவனிட பங்கொடி யேற்றிவந தம்பலத்துள்
ஏறும அரன்மன்னும் ஈங்கோய் மலைநம இருமபுனங்காய்ந்
தேறும் மலைதொலைத் தாறகெனனை யாஞுசெய்வ தேந்திழையே (உச)

114. தழையேற்பித்தல்

கருங்குழனமடந்தைக கரும்பெறறேழி
இருந்தழைகோளகென விரும்பிககொடுத்தது.

தெவவரை மெயயெரி காய்சிலை யாணடெனனை யாண்டுகொணட
செவ்வரை மேனியன் சிற்றம பலவன் செழுங்கயிலை
அவ்வரை மேலன்றி யில்லைகண் டாயுள்ள வாறருளான்
இவவரை மேறசிலம பன்னொளி திற்றநத ஈர்ந்தழையே (உரு)

115. தழைவிருப்புரைத்தல்

விருப்பவள் தோழி
பொருப்பற் குரைத்தது.

பாசத் தளையறுத் தாண்டுகொண் டோன்றில்லை யம்பலஞ்சூழ்
தேசத் தனசெம்மல் நீத்தந் தனசென்றி யான்கொடுத்தேன்
பேசிற் பெருகுஞ் சுருங்கு மருங்குல் பெயர்ந்தரைத்துப்
பூசிற் றிலளன்றிச் செய்யா தனவில்லை பூந்தழையே. (உசு)

கரு. பகற்குறி

116. குறியிடங்கூறல்

வாடிடத் தண்ணல் வண்டழையெதிர்ந்தவள்
ஆடிடத் தின்னியல் பறியவுரைத்தது.

வானுழை வாளம் பலத்தரன் குன்றென்று வட்கிவெய்யோன்
தானுழை யாவிரு ளாய்ப்புறம் நாப்பண்வண் டாரகைபோல்
தேனுழை நாக மலர்ந்து திகழ்பளிங் கான்மதியோன்
கானுழை வாழ்வுபெற் றாங்கெழில் காட்டுமொர் காப்பொழிலே. (க)

117. ஆடிடம்படர்தல்

வண்டழையெதிர்ந்த ஒண்டொடிப்பாங்கி
நீடமைத்தோளியோ டாடிடம்படர்ந்தது.

புயல்வளர் ஊசன்முன் னாடிப்பொன் னேபின்னைப் போய்ப்பொலியும்
அயல்வளர் குன்றினின் றேற்றும் அருவி திருவுருவின்
கயல்வளர் வாட்கண்ணி போதரு காதரந் தீர்த்தருளும்
தயல்வளர் மேனியன் அம்பலத் தான்வரைத் தண்புனத்தே.

118. குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்

அணிவளராடிடத் தாயவெள்ளம்
மணிவளர்கொங்கையை மருங்ககன்றது.

தினைவளங் காத்துச் சிலம்பெதிர் கூஉய்ச்சிற் றின்முற்றிழைத்துச்
சுனைவளம் பாய்ந்து துணைமலர் கொய்து தொழுதெழுவார்
வினைவளம் நீறெழ நீறணி யம்பல வன்றன்வெற்பில்
புனைவளர் கொம்பரன் னாயன்ன காண்டும் புனமயிலே. (உ)

119. இடத்துய்த்துநீங்கல

மடத்தகைமாதரை யிடத்தகத்துய்த்து
நீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்தது.

*நரல்வே யினநின தோட்குடைந் துக்கநன் முத்தஞ்சிந்திப்
பரல்வே யறையுறைக் குறவர்க சடிபபரன றில்லையன்னாய்
வரல்வேய் தருவனிங கேநிலுங் கேசென்றுன் வார்குழற்கேற்ப
குரல்வே யளிமுரல் கொங்கார் தடமலர் கொண்டுவந்தே. (சு)*

120. உவந்துரைத்தல்

களிமயிறசாயலை ஒருசிறைக்கண்ட
ஒளிமலர்த்தாரோன் உவந்துரைத்தது.

*படமா சுணபபள்ளி யிக்குவ டாககியப் பஙகயக்கண்
நெடுமா லெனவென்னை நீநினை ந தோநெஞ்சத தாமரையே
இடமா இருக்கலுற் றேதில்லை நின்றவன் ஈாங்கயிலை
வடமார் முலைமட வாய்வநது வைகிற்றிவ் வாரபொழிற்கே. ()*

121. மருங்கணைதல்

வாணுதலரிவை நாணுதல்கண்ட
கோதைவேலவன் ஆதரவுரைத்தது.

*தொாத்தீன் மலர்ப்பொழிற் றிலலைதொல் லோனருளன்னமுனனி
முதநீன் குவளைமென் காநதளின் மூடித்தன் ஏரளப்பாள்
ஒதநீங கொடியி னொதுஙகுகின றுளமருங குல்நெருஙகப்
பிதநீர் பணைமுலை காளென்னுக கின்னும் பெருக்கின்றதே. ()*

122 பாங்கியறிவுரைத்தல்

நெறிகுழற் பாங்கி
அறிவறி வித்தது.

*அளிநீ டளகத்தின் அட்டிய தாதும் அணியணியும்
ஒளிநீள் சுரிகுழற் சூழ்ந்தவொண் மாலையும தண்ணறவுண்
களிநீ யெனசசெய்த வன்கடற் றில்லையன் னுய்கலங்கல்
தெளிநீ யனையபொன் னேபன்னு கோலம் திருநுதலே. (எ)*

123. உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்

தண்மலர்க் கோதையை
உண்மகிழ்ந் துரைத்தது.

செழுநீர் மதிக்கண்ணிச் சிற்றம் பலவன் திருக்கழலே
கெழுநீர்மை யிற்சென் றுகிண்கிணி வாய்க்கொள்ளுங் கள்ளகத்த
கழுநீர் மலரிவள் யானதன் கண்மரு விப்பிரியாக்
கொழுநீர் நறப்பரு கும்பெரு நீர்மை யளிகுலமே (அ)

124. ஆயத்துய்த்தல்

கணைகடலன்ன கார்மயிற்கணத்துப்
புணைமடமானைப் புகவிட்டது.

கொழுந்தா ரகைமுகை கொண்டலம் பாசடை விண்மடுவில்
எழுந்தார் மதிக்கம லம்மெழில் தந்தென இப்பிறப்பில்
அழுந்தா வகையெனை யாண்டவன் சிற்றம் பலமனையாய்
செழுந்தா தவிழ்பொழில் ஆயத்துச் சேர்க திருத்தகவே (௯)

125. தோழிவந்துகூடல்

நெறியுறுகுழலியை நின்றிடத்துய்த்துப்
பிறைநுதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்குரைத்தது.

பொன்னனை யான்தில்லைப் பொங்கர வம்புன் சடைமிடைந்த
மின்னனை யானருள் மேவலர் போன்மெல் விரல்வருந்த
மென்னனை யாய்மறி யேபறி யேல்வெறி யாமலர்கள்
இன்னன யான்கொணர்ந் தேன்மணந் தாழ்குழற் கேய்வனவே (௧௦)

126. ஆடிடம்புகுதல்

தனிவிளையாடிய தாழ்குழற்றேமொழி
பனிமதிநுதலியோ டாடிடம்படர்ந்தது.

அறுகால் நிறைமலர் ஐம்பால் நிறையணிந் தேனணியார்
துறுகான் மலர்த்தொத்துத் தோகைதொல் லாயமெல் லப்புகுக
சிறுகால் மருங்குல் வருந்தா வகைமிக என்சிரத்தின்
உறுகால் பிறர்க்கரி யோன்புலி யூரன்ன ஒண்ணுதலே. (௧௧)

127. தனிகண்டுரைத்தல்

வேயொத்ததோளியை ஆயத்துய்த்துக
குனிசிலையண்ணலைத் தனிகண்டுரைத்தது.

தழங்கும் அருவியெஞ் சீறூர் பெரும இதுமதுவும்
கிழங்கும் அருந்தி யிருந்தெமமொ டின்று கிளர்ந்துகுன்றர்
முழங்குங் குரவை யிரவிற்கண் டேகுக முத்தன்முத்தி
வழங்கும் பிரானெரி யாடிதென் றில்லை மணிநகர்க்கே. (கஉ)

128. பருவங்கூறிவரவுவிலக்கல்

மாந்தளிர்மேனியை வரைந்தெய்தா
தேந்தலிவ்வா றியங்கலென்றது.

தள்ளி மணிசந்த முந்தித் தறுகட் கரிமருப்ப
தெள்ளி நறவம் திசைதிசை பாயும் மலைச்சிலம்ப
வெள்ளி மலையன்ன மால்விடை யோன்புலி யூர்மருங்கு
வள்ளி மருங்குல் வருந்துவ போன்ற வனமுலையே. (கங)

129. வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறல

வரைவுகடாய வாணுதற்றோழிக்கு
விரைமலர்த்தாரோன் மிகுத்துரைத்தது.

பாடுஞ்செய் பொன்னனைக் குந்திக ரில்லையிம் மாதர்க்கென்னப்
பீடுஞ்செய் தாமரை யோன்பெற்ற பிள்ளையை உள்ளலரைக்
கோடுஞ்செய் தென்பிறப் புக்கெடத் தில்லைநின் றோன்கயிலைக்
கூடுஞ்செய் சாரற் கொடிச்சியென் றோநின்று கூறுவதே. (கச)

130. உண்மைகூறிவரைவுகடாதல

கல்வரைநாடன் இல்லதுரைப்ப
ஆங்கவளுண்மை பாங்கிபகர்ந்தது.

வேய்தந்த வெண்முத்தம் சிந்துபைங் கார்வரை மீன்பரப்பிச்
சேய்தந்த வானகம் மானுஞ் சிலம்பதன் சேவடிக்கே
ஆய்தந்த அன்புதந் தாட்கொண்ட அம்பல வன்மலையில்
தாய்தந்தை கானவ ரேனலெங் காவலித் தாழ்வரையே. (கரு)

131. வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல்

கனங்குழைமுகத்தவள் மனங்குழைவுணர்த்தி
நிரைவளைத்தோளி வரைவுகடாயது.

*மன்னுந திருவருந தும்வரை யாவிடின் நீர்வரைவென்
றுன்னு மதற்குத் தளாந்தொளி வாடிநிர் உமபரெலாம
பன்னும புகழ்ப்பர மன்பரஞ் சோதிசிற் றம்பலத்தான்
பொன்னங கழலவழுத் தார்புல னென்னப புலமபுவனே.(கசு)*

132. தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாதல்

மடத்தகைமாதர்க் கடுபபனவறியா
வேறகட்பாங்கி யேறகவுரைத்தது.

*பனித்துண்டஞ் சூடும் படர்சடை யம்பல வன்னுலகம்
தனிததுண் டவன்றொழுந தாளோன கயிலைப பயில்சிலமபா
கனித்தொண்டை வாய்சசி கதிர்முலைப் பாரிப்புக் கண்டழிவுற்
றினிக்கண் டிலமபற் றுச சிற்றிடைக் கெனறஞ்சும் எமமனையே()*

133. இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதல

விற்செறி நுதலியை
இறசெறி வுரைத்தது.

*ஈவிளை யாட நறவிளை வோர்ந்தமர் மால்பியற்றும
வேய்விளை யாடும்வெற் பாவுற்று நோக்கியெம் மெல்லியலைப்
போய்விளை யாடலென் றன்னை அம்பலத தானபுரத்தில
தீவிளை யாடநின் றேவிளை யாடி திருமலைக்கே. (கஅ)*

134. தமர்நினைவுரைத்துவரைவுகடாதல்

விற்செறிநுதலியை இறசெறிவிபபரேன்
றெளிவேலவறகு வெளியேயுரைத்தது..

*சுற்றுஞ் சடைக்கற்றை சிற்றம பலவற் றொழாதுதொல்சீர்
கற்றும் அறியல ரிற்சிலம் பாவிடை நைவதுகண்
டெற்றுந் திரையின் னமிர்தை யினித்தமர் இற்செறிப்பார்
மற்றுஞ் சிலபல சீறூர் பகர்பெரு வார்த்தைகளே. (ககூ)*

135. எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதல்

ஏந்திழைத்தோழி ஏந்தலமுன்னிக்
கடியாமாறு நொடிகேன்றது

வழியும் அதுவன்னை யென்னின் மகிழும்வந் தெந்தையுநின்
மொழியின் வழிநிற்கும் சுற்றமுன் னேவயம் அம்பலத்துக்
குழியும்ப ரேத்துமெங் கூத்தன்குற் றாலமுற் றும்மறியக்
கெழியும்ம வேபணைத் தோள்பல என்னோ கிளக்கின்றதே. ()

136. ஏறுகோளகூறிவரைவுகடாதல்

எனவணயர் துணி
வின்ன தேன்றது

படையார் கருங்கண்ணி வண்ணப் பயோதரப் பாரமுநுண்
இடையார் மெலிவுங்கண் டண்டர்கள் ஈர்முல்லை வேலியெம்மூர்
விடையார் மருப்புத் திருத்திவிட் டாரிவ ளென்புலியூர்
உடையார் கடவி வருவது போலும் உருவினதே. (உக)

137. அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதல்

கயல்புரை கண்ணியை
அயலுரை யுரைத்தது.

உருப்பனை யன்னகைக் குன்றொன் றுரித்துர வூரெரித்த
நெருப்பனை அம்பலத் தாதியை உம்பரச்சென் றேத்திநிற்குந்
திருப்பனை யூரனை யாளைப்பொன் னாளைப் புனைதல்செப்பிப்
பொருப்பனை முன்னின்றென னோவினை யேன்யான் புகல்வதுவே. ()

138. தினைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்

ஏனல்விளையாட் டினியில்லையென
மானமறதோழி மடந்தைக்குரைத்தது.

மாதிடங் கொண்டம் பலத்துநின் றோன்வட வான்கயிலைப்
போதிடங் கொண்டபொன் வேங்கை தினைப்புனங் கொய்கவென்று
தாதிடங் கொண்டுபொன் வீசுதன் கள்வாய் சொரியநின்று
சோதிடங் கொண்டிதெம் மைக்கெடு வித்தது தூமொழியே. ()

139. பகல்வரல்விலக்கிவரைவுகடாதல்

அகல்வரை நாடனைப்
பகல்வரல் என்றது.

வடிவார் வயற்றில்லை யோன்மல யத்துநின் றும்வருதேன்
கடிவார் களிவண்டு நின்றலர் தூற்றப் பெருந்தகைநீயார்
நொடிவார் நமக்கினி நோதக யானுமக் கென்னுரைக்கேன்
தடிவார் தினையெமர் காவேம் பெருமவித் தண்புனமே (உச)

140. தினையோடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்

தண்புனத்தோடு தளர்வுற்றுப்
பண்புனைமொழிப் பாங்கிபகர்ந்தது.

நினைவித்துத் தன்னையென் னெஞ்சத் திருந்தம் பலத்துநின்று
புனைவித்த ஈசன் பொதியின் மலைப்பொருப் பன்விருப்பின்
தினைவித்திக் காத்துச் சிறந்துநின் றேமுக்குச் சென்றுசென்று
வினைவித்திக் காத்து விளைவுண்ட தாகி விளைந்ததுவே (உரு)

141. வேங்கையோடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்

நீங்குகவினி நெடுந்தகையென
வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.

கனைகடற் செய்தநஞ் சுண்டுகண் டார்க்கம் பலத்தமிழ்தாய்
வினைகெடச் செய்தவன் விண்டோய் கயிலை மயிலனையாய்
நனைகெடச் செய்தன மாயின் நமைக்கெடச் செய்திடுவான்
தினைகெடச் செய்திடு மாறுமுண் டோவித் திருக்கணியே ()

142. இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல்

செழுமலை நாடற்குக்
கழுமலுற் றிரங்கியது.

வழுவா இயலெம் மலையர் விதைப்பமற் றியாமவளர்த்த
கொழுவார் தினையின் குழாங்களெல் லாமெங் குழாம்வணங்குஞ்
செழுவார் கழற்றில்லைச் சிற்றம் பலவரைச் சென்றுநின்று
தொழுவார் வினைநிற்கி லேநிற்ப தாவதித் தொல்புனத்தே. ()

143. கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதல்

நீடிரும்புனத்தினி யாடேமென்று
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது

பொருப்பர்க்கி யாமொன்று மாட்டேம் புகலப் புகலெமக்காம்
விருப்பர்க் கியாவர்கட்கும் மேலாகு மேல்வரும் ஊரெரித்த
நெருப்பர்க்கு நீடம் பலவருக் கன்பர் குலநிலத்துக்
கருப்பற்று விட்டெனக் கொய்தற்ற தின்றிக் கடிப்புனமே. ()

144. பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல

மறைப்புறக் கிளவியிற்
சிறைப்புறத் துரைத்தது.

பரிவுசெய் தாண்டம் பலத்துப் பயில்வோன் பரங்குன்றின்வாய்
அருவிசெய் தாழ்புனத் தைவனங் கொய்யவும் இவ்வனத்தே
பிரிவுசெய் தாலரி தேகொள்க பேயர்டும் என்னும்பெற்றி
இருவிசெய் தாளின் இருந்தின்று காட்டும் இளங்கிளியே.(உகூ)

145. மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல

நீங்கரும்புனம்விடு நீள்பெருந்துயரம்
பாங்கிபகர்ந்து பருவரலுற்றது

கணியார் கருத்தின்று முற்றிற் றியாஞ்சென்றும் கார்ப்புனமே
மணியார் பொழில்காள் மறத்திர்கண் டீர்மன்னும் அம்பலத்தோன்
அணியார் கயிலை மயில்காள் அயில்வேல் ஒருவர்வந்தால்
துணியா தனதுணிந் தாரென்னும் நீர்மைகள் சொல்லுமினே.()

146. வறும்புனங்கண்டுவருந்தல

மென்புனம்விடுத்து மெல்லியல்செலல
மின்போலிவேலோன் மெலிவுற்றது.

பொதுவினிற் றீர்த்தென்னை யாண்டோன் புலியூ ரரன்பொருப்பே
இதுவெனில் என்னின் றிருக்கின்ற வாறெம் இரும்பொழிலே
எதுநுமக் கெய்திய தென்னுற் றனிரறை யீண்டருவி
மதுவினிற் கைப்புவைத் தாலொத்த வாமற்றிவ் வான்புனமே.()

147. பதிநோக்கிவருந்தல்

மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதென
மதிநனிகலங்கிப பதிமிகவாடியது.

ஆனந்த மாக்கடல் ஆடுசிற் றம்பலம அன்னபொன்னின்
தேனுந்து மாமலைச சீறா ரிதுசெய்ய லாவதில்லை
வானுந்து மாமதி வேண்டி யழுமழப் போலுமன்றே
நானுந் தளர்ந்தனன் நீயுந் தளாநதனை நன்னெஞசமே. (௩௨)

கச. இரவுக்குறி :

148. இரவுக்குறிவேண்டல

நள்ளிருட்குறியை வள்ளணிவணங்கு
வீங்குமென்முலைப் பாங்கிக்குரைத்தது

மருந்துநம் அல்லற் பிறவிப் பிணிக்கம பலதுதமிர்தாய்
இருந்தனா குன்றினின் றேங்கும் அருவிசென் றேர்திகழப
பொருந்தின மேகம் புதைநதிருள் தூங்கும புனையிறுமபின்
விருந்தினன் யானுங்கள் சீறா ரதனுக்கு வெள்வளையே (க)

149. வழியருமைகூறிமறுத்தல்

இரவரலேந்தல் கருதியுரைப்பப
பருவரற்பாங்கி அருமையுரைத்தது.

விசுமபினுக கேணி நெறியன்ன சினனெறி மேன்மழைதூங்
கசுமபினிற் றுனனி அளைறுழைந தாலொக்கும் ஐயமெய்யே
இசும்பினிற் சிநதைக்கும் ஏறற் கரிதெழில அமபலத்துப
பசும்பணிக் கோடு மிலைநதான் மலயதுதெம வாழ்பதியே. (௨)

150. நின்றுநெஞ்சுடைதல்

பாங்கிவிலங்கப் பருவரைநாடன்
நீங்கிவிலங்காது நெஞ்சுடைந்தது.

மாற்றேன் எனவநத காலனை ஓல மிடவடர்த்த
கோற்றேன் குளிர்தில்லைக் கூத்தன் கொடுங்குன் றின் நீள்குடுமி
மேற்றேன் விருமபும முடவனைப போல மெலியுநெஞ்சே
ஆற்றேன் அரிய அரிவைக்கு நீவைத்த அன்பினுக்கே. (௩)

151. இரவுக்குறிநேர்தல்

தடவரைநாடன் தளர்வுதீர
மடநடைபபாங்கி வகுத்துரைத்தது.

கூளி நிரைக்கநின் றம்பலத் தாடி குரைகழற்கீழ்த்
தூளி நிரைதத சுடாமுடி யோயிவள் தோணசையால்
ஆளி நிரைததடல் ஆனைகள் தேரும், இரவில்வநது
மீளி யுரைததி வினையேன் உரைபபதென் மெல்லியற்கே. (ச)

152. உட்கோளவினுதல்

நெறிவிலககுற்றவன் உறுதுயர்நோககி
ஆங்கொருசூழல பாங்கிபகர்ந்தது.

வரையன் றொருகால் இருகால் வளைய நிமிர்த்துவட்கார்
நிரையன் றழலெழ எய்துநின றோன்றில்லை யன்னநின்னூர்
விரையென்ன மென்னிழ லென்ன வெறியுறு தாதிவர்போ
துரையென்ன வோசிலம பாநலம பாவி யொளிரவனவே. (ரு)

153. உட்கொண்டுவினுதல

தன்னைவினவத் தானவள்குறிபபறிந்
தென்னைநின்னுட் டிகலுணியென்றது.

செம்மல ராயிரந தூய்க்கரு மால்திருக் கண்ணணியும
மொய்மமலா ஈர்ங்கழ லம்பலத் தோன்மன்னு தென்மலயத்
தெமமலர் சூடிநின் றெசசாந தணிந்தென்ன நன்னிழல்வாய்
அம்மலர் வாட்கணல் லாயெல்லி வாய்நுமா ஆடுவதே (சு)

154. குறியிடங்கூறல்

இரவுக்குறியிவ னென்றுபாங்கி
அரவக்கழலவற கறியவுரைத்தது.

பனைவளர் கைம்மாப் படாத்தம் பலத்தரன் பாதமவிண்ணோர்
புனைவளர் சாரற் பொதியின் மலைபபொலி சநதணிநது
சுனைவளர் காவிகள் சூடிப்பைந் தோகை துயில்பயிலுஞ்
சினைவளர் வேங்கைகள் யாநகள்நின் றாடுஞ செழும்பொழிலே ()

155. இரவுகுறியேற்பித்தல்

அரவகக்கழலவன் ஆற்றுனென
இரவுக்குறி யேற்பித்தது

மலவன குரமபையை மாற்றியம மான்முதல் வானாக்கப்பாற்
செலவன்பாக கோககுரு சிவனறிலலக கானலிற் சீரப்பெடையோ
டலவன் ப்பிலவது கண்டூரா கூரந்தயில வேலுரவோன்
செலவநதி வாயககண் டனனெனன தாஙகொனமன் சோதியிலே ()

156. இரவரவுரைத்தல

குரவரு குழலிக
கிரவர வுரைத்தது

மோட்டங கதிரமுலைப் பஙகுடைத திலலைமுன் னுனகழற்கே
கோட்டங் தருநங குருமுடி வெறபன் மழைகுழமி
நாட்டம புதைததன்ன நள்ளிருள் நாக நடுஙகசசிஙகம்
வேட்டந திரிசரி வாய்வரு வான்சொல்லு மெல்லியலே. (கூ)

157. ஏதங்கூறிமறுத்தல்

இழுக்கம்பெரி திரவரினென
அழுககமெய்தி அரிவையுரைத்தது.

செழுங்கார முழவதிர சிற்றம் பலத்துப் பெருந்திருமால்
கொழுங்கான் மலரிடக் கூத்தயர் வோன்கழ லேததலாபோல்
முழஙகா ரரிமுரண் வாரண வேட்டைசெய் மொய்யிருள்வாய்
வழங்கா வதரின் வழஙகென்று மோவின்றெம் வள்ளலையே.()

158. குறைநேர்தல்

அலைவேலண்ணல் நிலைமைகேட்டுக்
கோலவேறகண்ணி குறைநயந்தது.

ஓஙகு மொருவிட முண்டம பலத்துமபா உய்யவன்று
தாங்கு மொருவன் தடவரை வாய்ததழங் குமருவி
வீங்குசு சுனைப்புனல் வீழ்நதன் றழுங்கப் பிடித்தெடுதது
வாங்கு மவர்ககறி யேன்சிறி யேன்சொல்லும வாசகமே.(கக)

159. குறைநேர்ந்தமைகூறல்

குறைநயந்தனள் நேறிகுழலியேன
எறிவேலணணற் கறியவுரைத்தது

ஏனற் பசுங்கதி ரென்றாழ்க் கழிய எழிலியுன்னிக
கானக் குறவர்கள் கம்பலை செய்யும்வம பார்சிலமபா
யானிற்றை யாமதது நின்னருண் மேனிறக லுற்றுசசென்றேன்
தேனகக கொன்றையன் தில்லையு ராசெல்லுஞ செலலல்களே ()

160. வரவுணர்ந்துரைத்தல்

வளமயிலேடுபப விளமயிறபாங்கி
செருவேலண்ணல் வரவுரைத்தது.

முன்னு மொருவ ரிரும்பொழின் மூன்றற்கு முற்றுமிறமுற்
பின்னு மொருவாசிற் றமபலத் தார்தரும பேரருள்போல்
துன்னுமொ ரின்பமென றேகைதந தோகைககுச சொலலுவபோல்
மன்னு மரவதத வாய்த்துயில பேரு மயிலினமே (கரு)

161. தாயதுயிலறிதல்

ஊசன்மிசைவைத் தோள்ளமளியில்
தாயததுயில் தானறிந்தது.

கூடா ரரணெரி கூடக் கொடுஞசிலை கொண்டவண்டன்
சேடார் மதின்மல்லற் றில்லையன ளுயசிறு கட்பெருவெண்
கோடார் கரிகுரு மாமணி யூசலைக் கோப்பழிதது‌த்
தோடார் மதுமலா நாகத்தை நூக்குநஞ சூழ்பொழிற்கே ()

162. துயிலெடுத்துச்சேறல

தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவள்
மெல்லியறதுச் சோலியது.

விண்ணுக்கு மேல்வியன் பாதலக் கீழ்விரிநீருடுதத
மண்ணுக்கு நாப்பண் ணயநதுதென் றில்லைநின் றேனமிடற்றின்
வண்ணக் குவளை மலர்கின் றனசின வாண்மிளிர்நின்
கண்ணுக்கு மேற்கண்டு காண்வண்டு வாழுங் கருங்குழலே.()

163. இடத்துய்த்துநீங்கல்

மைத்தடங்கண்ணியை உய்த்திடத்தோருபால்
நீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்தது.

நந்தீ வரமென்னு நாரண னாணமலர்க் கண்ணிற்கெஃகந்
தந்தீ வரன்புலி யூரனை யாயதடங் கண்கடந்த
இந்தீ வரமிவை காணின் னிருளசோ குழற்கெழில்சேர்
சந்தீ வரமுறி யுமவெறி வீயுந் தருகுவனே (கசு)

164. தளாவகன்றுரைத்தல்

வடுவகிரனைய வரிநெடுங்கண்ணியைத்
தடவரியன்போடு தளாவகன்றுரைத்தது

காமரை வென்றகண் ணோன்றில்லை பல்கதி ரோனடைத்த
தாமரை யில்லின் இதழ்க்கத வந்திறந் தோதமியே
பாமரை மேகலை பற்றிச் சிலம்பொதுக் கிப்பையவே
நாமரை யாமத்தென் ணோவந்து வைகி நயந்ததுவே (கஎ)

165. மருங்கணைதல்

அன்புமிகுதியின் அளவளாயவளைப்
போனபுனவேலோன் புகழ்ந்துரைத்தது

அகிலின் புகைவிம்மி யாய்மலர் வேய்ந்தஞ் சனமெழுதத்
தகிலுந் தனிவடம் பூட்டத் தகாளசங் கரன்புலியூர்
இகலு மவரிற் றளருமித் தேம்பல் இடைஞெமியப்
புகிலு மிகவிங்ங னேயிறு மாக்கும் புணர்முலையே. (கஅ)

166. முகங்கண்டுமகிழ்தல்

முகையவிழ்குழலி முகமதிகண்டு
திகழ்வேலண்ணல் மகிழவுற்றது.

அழுந்தே னரகத் தியானென் றிருப்பவந் தாண்டுகொண்ட
செழுந்தேன் திகழ்பொழிற் றில்லைப் புறவிற் செறுவகத்த
கொழுந்தேன் மலர்வாய்க் குமுத மிவள்யான் குரூஉச்சுடர்கொண்
டெழுந்தாங் கதுமலர்த் தாமரையா வானத் திளமதியே. (ககூ)

167. பள்ளியிடத்துய்த்தல்

பிரிவதுகருதிய பெருவரைநாடன்
ஒள்ளிழைபபாங்கியோடு பள்ளிகோள்கென்றது.

சுருமபுறு நீலங்கொய் யற்றமி னின்று துயில்பயின்மோ
அருமபெறற் றோழியொ டாயதது நாபபண் அமரரொன்னா
இரும்புறு மாமதில பொன்னிஞ்சி வெள்ளிப புரிசையன்றோர்
துருமபுறச செறறகொற றதெமபி ரான்றில்லைச சூழபொழிற்கே ()

168. வரவுவிலக்கல்

தெய்வமன்னனைத திருந்தமளிசேர்த்தி
மைவரைநாடனை வரவுவிலககியது

நற்பகற சோம னெரிதரு நாட்டததன் தில்லையன்ன
விறபகைத தோங்கும புருவத திவளின்மெய் யேயெளிதே
வெறபகச சோலையின வேயவளர் தீசசென்று விண்ணினின்ற
கற்பகச் சோலை கதுவுங்கன் னுடவிக கலலதரே (உக)

169. ஆற்றாதுரைத்தல்

வரைவுகடாய வாணுதறறோழிக்
கருவரைநாடன் ஆற்றாதுரைத்தது.

பைவா யரவரை யமபலத் தெமபரன் பைங்கயிலைச
செவவாயக கருஙகட் பெருமபணைத தோட்சிற றிடைகொடியை
மொயவார கமலததுு முற்றிழை யின்றெனமுன னைததவததால
இவவா றிருககுமென் றெறிப்ப தென்றுமென் னின்னுயிரே (உஉ)

170. இரக்கங்கூறிவரைவுகடாதல்

அதிர்கழலவ னகனறவழி
யெதிர்வதறியா திரங்கியுரைத்தது.

பைவா யரவு மறியு மழுவும பயின்மலர்க்கை
மொய்வார் சடைமுடி முனனவன் தில்லையின் முனனினக்கால்
செவவாய் கருவுயிரச சோததிச சிறியாள் பெருமலாக்கண்
மைவார் குவளை விடுமன்ன நீண்முத்த மாலைகளே. (உங)

171. நிலவுவெளிப்படவருந்தல்

தனிவேலவறகுத் தூநதளாவறியப
பனிமதிவிளககம் பாஙகிபகர்ந்தது

நாகந தொழவெழி லமபல நண்ணி நடநவிலவோன்
நாக மிதுமதி யேமதி யேநவில் வேற்கையெஙகள்
நாகம வரவெதிா நாஙகொள்ளு நள்ளிருள் வாய்நறவாா
நாக மலிபொழில வாயெழில வாய்ததநின் னுயகமே. (உச)

172. அல்லகுறியறிவித்தல

வல்லியன்னவளா அல்லகுறிபபா
டறைபபுனறறுறைவறகுச சிறைபபுறததுரைத்தது.

மின்னங கலருஞ சடைமுடி யோன்வியன் தில்லையன்னாய்
என்னங கலமர லெயதிய தோவெழின முத்தநதொததிப
பொனனங கலாபுன்னைச சேககையின வாயபபுலம புற்றுமுற்றும
அன்னம புலரு மளவுந துயிலா தழுங்கினவே. (உரு)

173. கடலிடைவைத்துத்துயரறிவித்தல

எறிகடன்மேல்வைத் திரவருதுயரம்
அறைகழலவற கறியவுரைத்தது

சோதந்தின் னடியமென் றோரைக் குழுமிததொல் வானவாசூழ்ந்
தேததும படிநிறப வன்றில்லை யன்னு ளிவடுவள
ஆர்ததுன னமிழ்துந திருவு மதியு மிழந்தவநீ
பேர்தது மிரைபபொழி யாய்பழி நோககாய் பெருங்கடலே.()

174. காமமிக்ககழிபடாகிளவி

தாமமிக்க தாழ்குழலேழை
காமமிகக கழிபடர்கிளவி.

மாதுற்ற மேனி வரையுற்ற விலலிதில லைநகர்சூழ்
போதுற்ற பூமபொழில் காளகழி காளெழிற்புள்ளினஙகாள்
ஏதுற் றழிதியென் னீர்மன்னு மீநதுறை வாக்கிவளோ
தீதுற்ற தென்னுககென் னீரிது வோநன்மை செபபுமினே. ()

175. காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி

மெய்யுறு காவலிற்
கையறு கிளவி.

இன்னற வாரபொழிற் றில்லை நகரிறை சீரவிழவிற்
பன்னிற மாலைத் தொகைபக லாம்பல விளக்கிருளின்
துன்னற வுய்க்குமில் லோருந் துயிலிற் றுறைவர்மிக்க
கொன்னிற வேலொடு வந்திடின் ஞாளி குரைதருமே. (உஅ)

176. ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி

நாறுவார்குழல் நவவிநோக்கி
ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி

தாருறு கொன்றையன் றில்லைச் சடைமுடி யோன்கயிலை
நீருறு கான்யா றளவில நீந்திவந் தானினது
போருறு வேல்வயப் பொங்குரு மஞ்சுக மஞ்சிவருஞ்
சூருறு சோலையின் வாய்வரற் பாற்றன்று தூங்கிருளே (உகூ)

177. தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி

மின்னுபபுரையும் அந்நுணமருங்குல்
தன்னுட்கையா றெய்திடு கிளவி.

விண்டலை யாவர்க்கும் வேந்தாவண் டில்லைமெல் லங்கழிசூழ்
கண்டலை யேகரி யாகக்கன்னிப் புன்னைக் கலந்தகள்வா
கண்டிலை யேவரக் கங்குலெல் லாமங்குல் வாய்விளக்கு
மண்டல மேபணி யாயதமி யேற்கொரு வாசகமே. (௩௦)

178. நிலைகண்டுரைத்தல்

நின்னினழிந்தனள் மின்னிடைமாதென
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது

பற்றொன்றி லார்பற்றுந் தில்லைப் பரன்பரங் குன்றினின்ற
புற்றொன் றரவன் புதல்வ னெனநீ புகுந்துநின்றால்
மற்றொன்று மாமலை ரிட்டுன்னை வாழ்த்திவந் தித்தலன்றி
மற்றொன்று சிந்திப்ப ரேல்வல்ல ளோமங்கை வாழ்வகையே.()

179. இரவுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்தல்

எறிவேற்கண்ணி இரவுறுதுயரஞ்
செறிகடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்தது.

பூங்கணை வேளைப் பொடியாய் விழவிழித் தோன்புலியூர்
ஓங்கணை மேவிப் புரண்டு விழுந்தெழுந் தோலமிட்டுத்
தீங்கணைந் தோரல் லுறந்தேறு யகலங்கிச் செறிகடலே
ஆங்கணைந் தார்நின்னை யும்முள ரோசென் றகன்றவரே. (௩௨)

180. அலரறிவுறுத்தல்

அலவேலண்ணல் மனமகிழருள்
பலராலறியப் பட்டதென்றது.

அலரா யிரந்தந்து வந்தித்து மாலா யிரங்கரத்தால்
அலரார் கழல்வழி பாடுசெய் தாற்கள வில்லொளிகள்
அலரா விருக்கும் படைகொடுத் தோன்றில்லை யானருள்போன்
றலராய் விளைகின்ற தம்பல்கைம் மிக்கைய மெய்யருளே. (௩௩)

௧௫. ஒருவழித்தணத்தல் :

181. அகன்றணைவுகூறல்

வழிவேறு படமன்னும்
பழிவேறு படுமென்றது.

புகழும் பழியும் பெருக்கிற் பெருகும் பெருகிநின்று
நிகழும் நிகழா நிகழ்த்தினல் லாலிது நீநினைபின்
அகழும் மதிலும் அணிதில்லை யோனடிப் போதுசென்னித்
திகழும் அவர்செல்லல் போலில்லை யாம்பழி சின்மொழிக்கே. (க)

182. கடலொடுவரவுகேட்டல்

மணந்தவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங்கி
மறிதிரைசேரும் எறிகடற்கியம்பியது

ஆரம் பரந்து திரைபொரு நீர்முகில் மீன்பரப்பிச்
சீரம் பரத்திற் றிகழ்ந்தொளி தோன்றுந் துறைவர்சென்றார்
போரும் பரிசு புகன்றன ரோபுலி யூர்ப்புனிதன்
சீரம்பர சுற்றியெற் றிச்சிறந் தார்க்குஞ் செறிகடலே (உ)

183. கடலோடுபுலத்தல

சேறிவளைச் சின்மொழி
எறிகடற் கியம்பியது.

பாணிகா வண்டினம பாடப்பைம பொன்றரு வெண்கிழிதம
சேணிகா காவின் வழங்கும்புன னைததுறைச சோபபாதிங்கள்
வாணிகர் வெள்வளை கொண்டகன் றாதிறம வாய்திறவாய்
பூணிகர் வாளர வன்புலி யூர்சுற்றும பேர்க்கடலே. (ங)

184. அனனமோடாய்தல்

மின்னிடை மடநதை
அன்னமோ டாய்ந்தது

பகன்று மரைக்கண் கெடக்கடந் தோன்புலி யூரபபழனத்
தகன்று மரையன்ன மேவண்டு நீல மணியணிந்து
முகனுழ குழைசசெமபொன் முததணி புன்னையின் னுமமுரையா
தகன்றா அகன்றே பொழிவர்சொல் லோநம அகன்றுறையே. ()

185. தோழிநோக்கிககடலோடுகூறல

மீன்றோய்துறைவர் மீளுமளவும்
மான்றேர்வழியை அழியேலென்றது.

உள்ளும உருகி யுரோமஞ் சிலிர்பப வுடையவனுட்
கொள்ளு மவரிலொர் கூட்டநதந தான்குனிக் கும்புலியூா
விள்ளும் பரிசுசென் றார்வியன் றேர்வழி தூரற்கண்டாய்
புளளும திரையும பொரசசங்கம ஆர்க்கும பொருகடலே. (ரு)

186. கூடலிழைத்தல

நீடலந் துறையிற
கூடல் இழைத்தது.

ஆழி திருத்தும் புலியூ ருடையான் அருளினளித்
தாழி திருத்தும மணற்குன்றின் நீததகன றாவருகென்
றூழி திருததிச் சுழிக்கணக் கோதிநை யாமலைய
வாழி திருத்தித் தரக்கிற்றி யோவுள்ளம் வள்ளலையே (சு)

187. சுடரோடுபுலம்பல்

குணகடலெழுசுடர் குடகடற்குளிப்ப
மணமலிகுழலி மனம்புலம்பியது

கார்த்தரங் கந்திரை தோணி சுருக்கடல மின்றிவோர்
போர்த்தரங் கந்துறை பார்ந்து தணிறவூர்தம் போக்குமிக்க
தீர்த்தரங் கன்றில்லைப் பல்பூம் பொழிற்செப்பும் வஞ்சினமும்
ஆர்த்தரங் கஞ்செய்ப மாழியயு மாறென்கொல் ஆழ்சுடரே (எ)

188. பொழுதுகண்டுமயங்கல்

மயற்றருமாலை வருவதுகண்டு
கயற்றருகண்ணி கவலையுற்றது.

பகலோன் கரந்தனன் காப்பவர் சேயர்பற் றற்றவர்க்குப்
புகலோன் புகுநர்க்குப் போக்கரி யோனெவ ருமபுகலத்
தகலோன் பயிறில்லைப் பைம்பொழிற் சேக்கைகள் நோக்கினவால்
அகலோங் கிருங்கழி வாய்க்கொழு மீனுண்ட அன்னங்களே. (அ)

189. பறவையோடுவருந்தல்

செறியிணிக்கம்மிகச் சிற்றிடைப்பேதை
பறவைமேல்வைத்துப் பையுளெய்தியது.

பொன்னினும் மணியும் பவளமும் போன்று பொலித்திலங்கி
மின்னுஞ் சடையோன் புலியூர் விரவார் தவரினுண்ணோய்
இன்னும் அறிகில வாலென்னை பாவம் இருங்கழிவாய்
மன்னும் பகலே மகிழ்ந்திரை தேரும்வண் டானங்களே (௯)

190. பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுரைத்தல்

முருகவிழ் கான
லோடுபரி வுற்றது

கருங்கழி காதற்பைங் கானலின் தில்லையெங் கண்டர்விண்டார்
ஒருங்கழி காதர மூவெயில் செற்றவொற் றைச்சிலைசூழ்ந்
தருங்கழி காதம் அகலுமென் றாழென் றலந்துகண்ணீர்
வருங்கழி காதல வனசங்கள் கூப்பும் மலர்க்கைகளே. (௧௦)

191. அன்னமோடழிதல்

இன்னகையவள் இரவருதுயரம்
அன்னத்தோ டழிந்துரைத்தது.

மூவல் தழீஇய அருண்முத லோனுற்றி லூர்செல்வன் முந்நீர்
நாவல் தழீஇயவிந் நானிலந் துஞ்சும் நயந்தவின்பச்
சேவல் தழீஇச்சென்று தான்துஞ்சும் யானாயி லாச்செயிரேம்
காவல் தழீஇயவர்க் கோதா தளிய களியன்னமே (கக)

192. வரவுணர்ந்துரைத்தல்

சென்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றவள்நிலைமை
சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துரைத்தது

நில்லா வளைநெஞ்சம் நெக்குருகுங் குநெடுங் கண்டுயிலக்
கல்லா கதிர்முத்தங் காற்றுமென் னக்கட் டுரைக்கதில்லைத்
தொல்லோன் அருள்கழில் லாரிற்சென் றாசென்ற செல்லல்கண்டாய்
எல்லா மதியே யிதுநின்னை யானின் றிரக்கின்றதே. (கஉ)

193. வருத்தமிகுதிகூறல்

நீங்கியவிளைந்தவற்குப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

வளருங் கறியறி யாமந்தி தின்றுமம் மாசுகிட் டமாயத்
தளருந் தடவரைத் தண்சிலம் பாதனை தங்கமெங்கும்
விளரும் விழுமெழும் விம்மும்மெய் யும்வெண் மாமதியின்
ஒளிருஞ் சடைமுடி யோன்புலி யூரன்ன ஒண்ணுதலே. (கங)

கசு. உடன்போக்கு

194. பருவங்கூறல்

உருவது கண்டவள்
அருமை யுரைத்தது

ஓராகம் இரண்டெழி லாயொளிர் வோன்றில்லை பொன்னுதலங்
கராகம் பயின்றவிழ் தம்பொதிந் தீரஞ்சுணங் காட்டகத்தின்
பராகம் சிதர்ந்த பயோதரம் இப்பரி சேபணைத்த
இராகங்கண் டால்வள்ள லேயில்லை யேயெமர் எண்ணுவதே. (க)

195. மகட்பேச்சுரைத்தல்

> படைத்துமொழிகிளவியிற் பணிமொழிப்பாங்கி
> அடற்கதிர்வேலோற் கறியவுரைத்தது.

மணியக் கணியும் அரனஞ்சம் அஞ்சி மறுகிவிண்ணோர்
பணியக் கருணை தரும்பரன் றில்லையன் னாடிறத்துத்
துணியக் கருதுவ தின்றே துணிதுறை வாநிறைபொன்
அணியக் கருதுகின் றார்பலர் மேன்மேல் அயலவரே. (௨)

196. பொன்னணிவுரைத்தல்

> பலபரிசினாலும் மலர்நெடுங்கண்ணியை
> நன்னுதற்பாங்கி பொன்னணிவரென்றது.

பாப்பணி யொன்றில்லைப் பல்பூ மருவுசில் லோதியைநற்
காப்பணிந் தார்பொன் னணிவார் இனிக்கமழ் பூந்துறைவ
கோப்பணி வான்றோய் கொடிமுன்றில் நின்றிவை யோர்குழுமி
மாப்பணி லங்கள் முழங்கத் தழங்கும் மணமுரசே. (௩)

197. அருவிலையுரைத்தல்

> பேதையரறிவு பேதைமையுடைத்தென
> ஆதரத்தோழி அருவிலையுரைத்தது.

எனும்பால் அணியிறை யம்பலத் தோனெல்லை செல்குறுவோர்
நலம்பா வியமுற்றும் நல்கினும் கல்வரை நாடரம்ம
சிலம்பா வடிக்கண்ணி சிற்றிடைக் கேவிலை செப்பலொட்டார்
கலம்பா வியமுலை பின்விலை யென்னீ கருதுவதே. (௪)

198. அருமைகேட்டழிதல்

> பெருமைநாட் டத்தவள்
> அருமைகேட் டழிந்தது.

விசும்புற்ற திங்கட் கழுமழப் போனறினி விம்மிவிம்மி
அசும்புற்ற கண்ணோ டலறாய் கிடந்தரன் றில்லையன்னாள்
குயம்புற றரவிடை கூரெயிற் றாறல் குழன்மொழியின்
நயம்பற்றி நின்று நடுங்கித் தளர்கின்ற நன்னெஞ்சமே. (௫)

199. தளர்வறிந்துரைத்தல்

தண்டுறைவன் தளர்வறிந்து
கொண்டுநீங்கெனக் குறித்துரைத்தது.

மைதயங் குந்திரை வாரியை நோக்கி மடலவிழ்ந்த
கைதையங் கானலை நோக்கிக்கண் ணீர்கொண்டெங் கண்டாதில்லை
பொய்தயங் குந்நுண் மருங்குல்நல் லாரையெல் லாம்புல்லினுள்
பைதயங் கும்மர வம்புரை யும்மல்குற் பைந்தொடியே (சு)

200. குறிப்புரைத்தல்

நறைகமழ் குழலி
குறிப்புரைத்தது.

மாவைவந் தாண்டமென் னோக்கிதன் பங்கர்வண் டில்லைமல்லல்
கோவைவந் தாண்டசெவ் வாயகக் கருங்கண்ணி குறிப்பறியேன்
பூவைதந் தாள்பொன்னம் பந்துதந் தாளென்னைப் புல்லிக்கொண்டு
பாவைதந் தாள்பைங் கிளியளித் தாளின்றென் பைந்தொடியே ()

201. அருமையுரைத்தல்

கானின்கடுமையும் மானின்மென்மையும்
பதியின்சேட்சியும் இதுவெனவுரைத்தது.

மெல்லியல் கொங்கை பெரியமின் னேரிடை மெல்லடிபூங்
கல்லியல் வெம்மைக் கடங்கடந் திக்கற்று வானமெல்லாம்
சொல்லிய சீர்சுடர்த் திங்களங் கண்ணிதொல் லோன்புலியூர்
அல்லியங் கோதைநல் லாயெல்லை சேய்த்தெம தகனகரே.(அ)

202. ஆதரங்கூறல்

அழற்றடம்புரையும் அருஞ்சுரமதுவும்
நிழற்றடமவட்கு நின்னொடேகினென்றது.

பிணையும் கலையும்வன் பேய்த்தே ரிணைப்பெரு நீர்நசையால்
அணையும் முரம்பு நிரம்பிய அத்தமும் ஐயமெய்யே
இணையும் அளவுமில் லாவிறை யோனுறை தில்லைத்தண்பூம்
பணையுந் தடமுமன் றேநின்னொ டேகினெம் பைந்தொடிக்கே.( )

203. இறந்துபாடுரைத்தல

சார்த்தடமும் கூவலும்போன்றீர்
வார்த்தடமுலையும் மனனனுமேன்றது.

இசைய வெண்ணீ றணிகின்ற தேறுநல் இணைப்பதில்லாக்
கங்கையஞ் செஞ்சடைக் கண்ணுத லண்ணல் கடிகொடில்லைப்
பங்கயப் பாசடைப் பாங்கட மீயப் படாதடத்தா
ரெங்கய லன்றே கருங்கயற் கண்ணித் திருநுதலே. (க0)

204. சற்புநலனுரைத்தல்

பொய்யோத்தவிடை போகத்துணிய
வயத்திடை வழக்குரைத்தது.

தாயிற் சிறந்தன்று நாண்டைய வளாருக்கு நாண்டகைசால்
வேயிற் சிறந்தமென் றோளி திணைக்கற்பின் விழுமிதன்றீங்
கோயிற் சிறந்துசிற் றம்பலத் தாடுமெங் கூத்தப்பிரான்
வாயிற் சிறந்த மதியிற் சிறந்த மதிநுதலே (கக)

205. துணிந்தமைகூறல்

பொருவேலண்ணல் போகத்துணிந்தமை
செருவேற்கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பியது

திறப்பான்மை நின்குழல் வேங்கையம் போதொடு கோங்கமவிராய்
நறப்பா டலம்புனை வாரினை வாதம்பி ரான்புலியூர்
மறப்பான் அடுப்பதொர் தீவினை வந்திடிற் சென்றுசென்று
பிறப்பான் அடுப்பினும் பின்னுநந் துன்னத் தகும்பெற்றியே.()

206. துணிவோடுவினவல்

சிலம்பன் றுணிவொடு செல்சுரங்கண்டு
கலம்புனைகொம்பர் கலக்கமுற்றது

நிழற்றலை தீநெறி நீரில்லை கானகம் மூரகத்தும்
அழற்றலை வெம்பரற் றென்பரென் னேதில்லை யம்பலத்தான்
கழற்றலை வைத்துக்கைப் போதுகள் கூப்பக்கல் லாதவர்போற்
குழற்றலைச் சொல்லிசெல் லக்குறிப் பாகுநங் கொற்றவர்க்கே.()

207. போக்கறிவித்தல்

பொருசுடர்வேலவன் போககுத்துணிந்தமை
அரிவைக்கவன் அறியவுரைத்தது.

காயமும ஆவியும நீஙகளசிற றமபல வனகயிலைச
சீயமும மாவும வெற்இவை என்பன செறிதிரைநீரத
தேயமும யாவும பெறினுங கொடாநமா தின்னசெயபினை
தோயமும நாடுமில லாசசுரம் போககுத துணிவித்தவே. (கச)

208. நாணிழநதுவருந்தல்

கற்புநாணினும் முற்சிறந்தமையின்
சேணெறிசெல்ல வாணுதல்துணிந்தது

மறபாய விடையோன மகிழ்புலி யூரென்னொடுமவளர்ந்த
பொற்பார திருநாண பொருப்பர் விருபபுப புகுநதுநதக
கற்பார கடுங்கால் கலககிய பறிதெறி யக்கழிக
இற்பால பிறவற்க ஏழையா வாழி எழுமையுமே (கரு)

209. துணிவெடுத்துரைத்தல

சேலவமாதர் சேலலத்துணிநதமை
தோல்வரைநாடற்குத் தோழிசோல்லியது.

கமபனு சிவந்த சலநதரன் ஆகங கறுததகில்லை
நமபன் சிவநகர் நற்றளிர் கற்சுர மாகுநமபா
அமபஞசி யாவம் புகமிக நீண்டரி சிநதுகண்ணுள
செம்பஞசி யின்மிகிக் கிற்பதைக் குமமலாச சீறடிககே (கசு)

210. குறியிடங்கூறல்

மன்னியவிருளில் துன்னியகுறியில
கோங்கிவர்கோங்கையை நீங்குகோணடென்றது.

முன்னோன மணிகண்டம ஒத்தவன் அமபலம கமமுடி தாழ்த
துன்னு தவர்வின போற்பறந கோங்கும எனதுயிரே
அன்னுள் அருமபெறு லாவியனை ஞெயரு ளாசையினுற்
பொன்னுர் மணிமகிழ்ப் பூவிழ யாமவிழை பொங்கிருளே. (கள)

211. அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடல்

நெறியுறுகுழலியோடு நீங்கத்துணிந்த
உறுசுடர்வேலோன் உள்ளம்வாடியது

பணிச்சந் திரனொடு பாய்புனல் சூடும் பரன்புலியூர்
அணிச்சந் திகழுமறு கிற்றி யாவ ரழல்பழுத்த
கனிச்செந் திரளன்ன கற்கடம் போந்து கடக்குமென்றால்
இனிச்சந்த மேகலை யாட்கென்கொ லாம்புகுந் தெய்துவதே.()

212. சேண்டுசென்றுய்த்தல்

வண்டமர் குழலியைக்
கண்டுகோள் கென்றது.

வைவந்த வேலவர் சூழ்வரத் தோவரும வள்ளலுள்ளம்
தெய்வந் தருமிருள் தூங்கும முழுதும் செழுமிடற்றின்
மைவந்த கோன்றில்லை வாழ்த்தா மனத்தின் வழுத்துநர்போல்
மொய்வந்த வாவி தெளியும துயிலுமிம் மூதெயிலே. (கக)

213. ஓம்படுத்துரைத்தல்

தேம்படு கோதையை
ஓம்படுத்தது.

பறந்திருந் தும்பர் பதைப்பப் படரும் புரங்கரப்பச்
சிறந்தெரி யாடிதென் றில்லையன் னாடிறத் துச்சிலம்பா
அறந்திருந் தன்னரு ளும்பிறி தாயின் அருமறையின்
திறந்திரிந் தார்களி புமமுற்றும வற்றுமிச் சேணிலத்தே. (உ0)

214. வழிப்படுத்துரைத்தல்

மதிநுதலியை வழிப்படுத்துப்
பதிவயிற்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.

ஈண்டொல்லை யாயமும ஒளவையும நீங்கவில் லூர்க்கவலைதீர்த்
தாண்டொல்லை கண்டிடக் கூடுக நுமமைமையும் மைப்பிடித்தின்
றூண்டொல்லை தீரின்பாந் தந்தவன் சிற்றம் பலநிலவு
சேண்டில்லை மாநகர் வாய்ச்சென்று சேர்க திருத்தகவே. (உக)

215. மெல்லச்கொண்டேகல்

பஞ்சிமெல்லடிப் பணைத்தோளியை
வெஞ்சுரத்திடை மெலிவகற்றியது.

பேணத் திருத்திய சீறடி மெல்லச்செல் பேரரவம்
பூணத் திருத்திய பொங்கொளி யோன்புலி யூரபுரையும
மாணத் திருத்திய வானபதி சேரும் இருமருங்கும்
காணத் திருத்திய போலுமுன் னுமனது கானங்களே (உஉ)

216. அடலேடுத்துரைத்தல

வரிசிலையவர் வருகுவரெனப
புரிதருகுழலிக் கருளவனுரைத்தது

கொடித்தேர் மறவா குழாம்வெங் கரிநிரை கூடினென்கை
வடித்தே ரிலங்கெஃகின் வாய்கருத வாமன்னும் அம்பலத்தோன்
அடித்தே ரலரென்ன அஞ்சுவன் நின்னைய ரென்னின்மன்னும்
கடித்தேர் குழன்மங்கை கண்டிடிவ் விண்டோய் கனவரையே.()

217. அயர்வகற்றல்

இன்னல்வெங்கடத் தேறிவேலவன்
அன்னமன்னவள் அயர்வகற்றியது.

முன்னோன அருண்முன்னும முன்னு விணையின் முனகர்துன்னும்
இன்னுக் கடறிதிப பேரழ்தே கடநதின்று காண்டுஞ்சென்று
பொன்னூ அணிமணி மாளிகைத தென்புலி யூர்ப்புகழ்வார்
தென்னு எனவுடை யானட மாடுசிற் றமபலமே. (உச)

218. நெறிவிலக்கிக்கூறல்

சுரத்திடைக்கண்டவர் சுடர்க்குழைமாதோடு
சரத்தணிவில்லோய் தங்குகென்றது.

விடலையுற் றரில்லை வெம்முனை வேடர் தமியைமென்பூ
மடலையுற் றர்குழல் வாடினள் மன்னுசிற் றம்பலவர்க்
கடலையுற் றரின் எறிப்பொழிந் தாங்கருக் கன்சுருக்கிக்
கடலையுற் றன்கடப் பாரில்லை யின்றிக் கடுஞ்சுரமே. (உரு)

219. கண்டவாமகிழதல

மண்டமுற் கடத்துக
கண்டவர் உரைத்தது.

அன்பணைத் தஞ்சொலலி பினசெலலும ஆடவன் நீடவன்றன்
பின்பணைத தோளி வருமிப பெருஞ்சுரஞ செல்வதன்று
பொனபணைத தனன இறையுறை தில்லைப பொலிமலாமேல
நன்பணைத தணணற வுண்ணளி போன்றொளிா நாடகமே ()

220. வழிவிளையாடல

வன்றழற்கடத்து வடிவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையோடு விளையாடியது.

கண்கடம் மாறபயன் கொண்டனம கண்டினிக காரிவ
பண்கட மென்மொழி யாரபா பருக வருகவின்னே
விண்கட நாயகன் றில்லையின் மெலலியல பஙகனெஙகோன்
தண்கடம் பைத்தடம் போற்கடுங கானகம தண்ணெனவே. ()

221. நகரணிமைகூறல

வண்டமர் குழலியோடு
கண்டவர் உரைத்தது.

மின்றங கிடையொடு நீவியன் றில்லைசசிற் றமபலவர்
குன்றங கடநதுசென் றுனினறு தோன்றும் குரூஉக்கமலம்
துன்றங் கிடங்கும துறைதுறை வள்ளைவெள ளைநகையார்
சென்றங கடைதட முமபுடை சூழதரு சேணகரே. (உஅ)

222. நகாகாட்டல்

கோடுங்கடங்கடநத குழைமுகமாதர்கதத்
தடங்கிடங்குசூழ் தன்னகாகாட்டியது.

மின்போல் கொடிநெடு வானக் கடலுள் திரைவிரிபபப
பொன்போல் புரிசை வடவரை காட்டப பொலிபுலியூா
மன்போல் பிறையணி மாளிகை சூலத்த வாய்மடவாய்
நின்போல் நடையனனம துன்னிமுன் றோன்றுநன் னீணகரே. ()

223. பதிபரிசுரைத்தல

கண்ணிவர்வளநகர் கண்டுசென்றடைந்து
பண்ணிவர்மொழிசகுப பதிபரிசுரைததது.

செய்குன் றுவையிவை சீரமலா வாவி விசும்பியங்கி
நைகின்ற திங்களெய்ப பாறும பொழிலவை ஞாஙகரெங்கும
பொய்குன்ற வேதிய ரோதிடம் உந்திடம இநதிடமும்
எய்குன்ற வார்சிலை யம்பல வற்கிடம ஏநதிழையே (௩௦)

224. செவிலிதேடல்

கவலையுற்ற காதற்றேழியைச்
செவிலியுற்றுத் தேரிந்துவினையது

மயிலெனப் போநதிள வலலியின ஒல்கிமென் மான்விழிததுக்
குயிலெனப பேசுமெங குடடனெங குற்றதென் நெஞ்சகததே
பயிலெனப போந்தறி யாதவன றிலலைபபல பூஙகுழலாய்
அயிலெனப பெருஙகண் ணியென்கொ லாமின றயர்கின்றதே.()

225. அறத்தொடுநிற்றல

சுடர்ககுழைபபாங்கி படைத்துமொழிகிளவியிற்
சிறபபுடைசசெவிலிக் கறத்தோடுநின்றது.

ஆளரிக் கும்மரி தாய்த்தில்லை யாவருக் கும்மெளிதாந
தாளரிக் குன்றிற்றன் பாவைக்கு மேவித தழறிகழ்வேற்
கோளரிக குந்நிக ரன்ன ரொருவா குரூஉமலர்ததார்
வாளரிக கண்ணிகொண டாள்வண்ட லாயத்தெம வாணுதலே.()

226. கற்புநிலைக்கிரங்கல்

விற்புரைநுதலி கற்புநிலைகேட்டுக
கோடாயுள்ளம் நீடாயழுங்கியது.

வடுத்தான வகிரமலா கண்ணிக்குத தக்கின்று தக்கன்முததீக்
கெடுத்தான் கெடலிறுல லோனறில்லைப பன்மலர் கேழ்கிளர
மடுததான் குடைநதன் றழுஙக அழுங்கித் தழீஇமகிழ்வுற்
றெடுததாற கினியன வேயினி யாவன எமமனைக்கே. (௩௩)

227. கவனறுரைத்தல்

அவணிலை நினைந்து
சேவிலி கவன்றது.

முறுவலக் காறந்து வநதென் முலைமுழு வித்தமுவிச
சிறுவலக் காரங்கள் செய்தவெலு லாமுழு தனுசிதையத்
தெறுவலக் காலனைச் செற்றவன் சிற்றம பலஞ்சிநதியார்
உறுவலக் கானகந தான்படர் வானும ஒளியிழையே. (நூச)

228. அடிநினைந்திரங்கல

வெஞ்சுரமும்மவள பஞசிமெல்லடியும்
சேவிலிநினைந்து கவலையுறறது.

தாமே தமககொபபு மற்றில் லவர்தில்லைத தண்ணணிசசப்
பூமேல் மிதிககிற் பதைததசடி பொங்குநந காயெரியுந
தீமேல் அயிலபோற செறிபரற் கானிற சிலமபடிபாய்
ஆமே நடககு அருவினை யேன்பெற்ற அம்மனைககே (நூரு)

229. நற்றுய்க்குரைத்தல்

முகிழ்முலைமடந்தைககு முனனியதறியத
திகழ்மணககிழத்திககுச் சேவிலிசெபபியது

தழுவின கையிறை சோரின் தமியமென் றேதளர்வுற்
றழுவினை செய்யுநை யாவஞ்சொற் பேதை யறிவுவிணறோ
குழுவினை யுய்யநஞ் சுண்டம பலததுக் குனிக்குமபிரான்
செழுவின தாள்பணி யார்பிணி யானுற்றுத் தேய்விததததே. ()

230. நற்றுய்வருந்தல்

கோடாய் கூற
நீடாய் வாடியது

யாழியன் மெனமொழி வனமனப் பேதையொா எதிலன்பின்
தோழியை நீததென்னை முன்னே துறநததுதன் ஞாகண்முன்னே
வாழியிம மூதூர் மறுகசசென் றுளனற் மால்வணங்க
ஆழிதந தானம் பலமபணி யாரின் அருஞ்சுரமே (நூஎ)

231. கிளிமொழிக்கிரங்கல்

மெய்த்தகைமாது வெஞ்சுரஞ்செலலத்
தத்தையைநோக்கித தாய்புலம்பியது.

கொன்னுனை வேலம் பலவற் றொழுமாரிற்குன றநகொடியோள்
என்னணஞ் சென்றனள் என்னணஞ் சேருமஎனவயரா
என்னனை போயினள யாண்டையள என்னைப பருநதடுமென
றென்னனை போககனறிக கிளளையென னுளளுததை யீாகினறதே. ()

232. சுடரோடிரத்தல்

வெஞசாநதணிககேனச் செஞசுடாவறகு
வேயமர்தோளி தாயர்பராயது.

பெறறே ஞெடுஙகிளளை வாட முதுககுறை பெறறிமிக்கு
நற்றேன் மொழியழற கானடந தாண்முகம நானணுகப
பெறறேன் பிறவி பெருமறசெய் தோன்றிலலைத தேனபிறஙகு
மற்றேன் மலாின மலாத்திரந தேனசுடா வானவனே (நக)

233. பருவங்கெந்துகவறல்

முற்று முலைகது
நற்றுய கவனறது

வைம்மலா வீட்படை யூரறகுச செயயுஙகுற றேவனமறறென
மைம்மலா வாட்கணணி வல்லள்கொல் லாநதில்லை யானமலைவாய
மொயமமலர்க காநதளைப் பாநதளென றெணணிததுண ணெனவெறு
கைம்மல ராற்கண் புதைததுப் பதைக்குமெங கார்மயிலே. [ளித்துக் ()

234. நாடத்துணிதல

கோடாய் மடந்தையை
நாடத் துணிந்தது.

வேயின தோளி மெலியல்விண் ணோர்தககன வேளவியின்வாய்ப்
பாயின சீர்ததியனு அம்பலத தானைப் பழித்துமுமமைத்
தீயின தாற்றல் சிரங்கண் ணிழந்து திசைதிசைதாம
போயின எல்லையெல் லாம்புக்கு நாடுவன பொன்னினையே (உக)

235. கோடிக்குறிபார்த்தல்

நற்ருய் நயந்து
சோற்புட் பிராயதி.

பணங்களஞ சாலும் பருவர வார்த்தவன் றில்லையன்ன
மணங்கொளஞ சாயலும மன்னனும இன்னே வரக்கரைந்தால்
உணஙகலஞ் சாதுணண லாமொண் ணிணப்பலி ஒககுவனமாக்
குணஙகளஞ் சாற்பொலி யுநல சேட்டைக குலககொடியே (௩௨)

236. சோதிடஙகேட்டல்

சித்தந்தளர்ந்து தேடுங்கோடாய
உய்த்துணர்வோரை உரைமினெனறது.

முன்னுங் கடுவிடம உண்டதென் றில்லைமுன் ஞெ
இன்னுங கடியிக கடிமனைக் கேமற் றியாமயர
மன்னுங் கடிமலாக கூந்தலைத தான்பெறு மாறுமுண்டேல்
உன்னுங்கள் தீதின்றி ஓதுஙகள நான்மறை உத்தமரே. (௩௩)

237. சுவடுகண்டறிதல்

சுவடுபடு கடத்துச்
செவிலிகண் டறிந்தது.

தெள்வன் புனற்சென்னி யோனமப லஞ்சிந்தி யரினஞசேர்
முள்வன் பரன்முரம பததின்முன் செயவினை யேனெடுதத
ஒளவன் படைக்கண்ணி சீறடி யிஙகில்வ உங்குவையக்
கள்வன் பகட்டுர வோனடி யெனறு கருதுவனே. (௩௪)

238. சுவடுகணடிரங்கல

கடததிடைக்காரிகை அடித்தலங்கண்டு
மன்னருட்கோடாய் இன்னலெய்தியது.

பாலொத்த நீற்றம் பலவன் கழல்பணி யார்பிணிவாய்க்
கோலத் தவிசின் மிதிககிற் பதைததடி கொபபுள்கொள்ளும்
வேலொதத வெம்பரற் கானத்தின் இன்றோர் விடலைபின்போங
காலொத தனவினை யேன்பெற்ற மாணிழை காணமலரே (௩௫)

239. வேட்டமாதரைக்கேட்டல்

மென்மலர்கோய்யும் வேட்டமாதரைப
பின்வருசெவிலி பேறறிவிஞயது

பேதைப் பருவம்பின் சென்றது முன்றில எனைபபிரிநதால
ஊதைக கலமரும வலலியொப யாண்முததன் றில்லையன்னாள்
ஏதிற் சுரததய லாளொடின் றேகினள கண்டனையே
போதிற் பொலியுந தொழிற்புலிப பற்குரற் பொற்றொடியே. ()

240. புறவோடுபுலத்தல்

காட்டுப புறவோடு
வாட்டம் உரைத்தது.

புயலன் றலர்சடை யேற்றவன் தில்லைப் பொருப்பரசி
பயலன் றனைப்பணி யாதவர் போன்மிகு பாவஞ்செய்தேற்
கயலன் றமியனளு சொற்றுணை வெளுசுர மாதாசென்றால்
இயலன் றெனககிற் றிலைமற்று வாழி எழிறபுறவே (சஎ)

241. குரவோடுவருந்தல்

தேடிச்சென்ற செவிலித்தாயர்
ஆடற்குரவோடு வாடியுரைத்தது.

பாயும விடையோன் புலியூ ரனையவென் பாவைமுன்னே
காயுங் கடத்திடை யாடிக கடப்பவுங கண்டுநின்று
வாயுந் திறவாய் குழையெழில் வீசவண் டோலுறுதத
நீயுநின் பாவையும் நின்று நிலாவிடு நீளகுரவே. (சஅ)

242. விரதியரைவினவல்

வழிவருகின்ற மாவிரதியரை
மொழிமின்களென்று முன்னிமொழிந்தது.

சுததிய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்களு சூழ்சடைவெண்
பொத்திய கோலத்தி னீர்புலி யூரம பலவர்க்குற்ற
பத்தியா போலப்பணைத்திறு மாநத பயோதரததோர்
பித்திதற் பின்வர முன்வரு மோவொர் பெருநதகையே. (சகூ)

243. வேதியரைவினவல்

மாதினபின வந்தசேவிலி
வேதியரை விரும்பிவினயது

வெதிரேய கரததுமென் ருேலேய சவலவெள்ளை நூலிறகொணமூ
அதிரேய் மறையினிவ வாறுசெல் வீதில்லை யமபலத்துக்
கதிரேய் சடையோன் கரமா னெனவொரு மான்மயில்போல்
எதிரே வருமே சுரமே வெறுப்பவொா ஏநதலொடே. (௫௦)

244. புணாநதுடனவருவோரைப்பொருந்திவினவல

புணர்ந்துடன்வரும் புரவலனேருபால்
அணங்கமர்கோதையை ஆராய்ந்தது.

மீண்டா ரெனவுவந் தேன்கண்டு நும்மையிம் மேதகவே
பூண்டா ரிருவாமுன் போயின ரேபுலி யூரெனைநின்
ருண்டான் அருவரை யாளியன ஞனைக்கண் டேனயலே
தூண்டா விளககனை யாயென்னை யோவன்னை சொல்லியதே.()

245. வியந்துரைத்தல்

வேங்கைபட்டதும் பூங்கோடிநிலையும
நாடாவருந கோடாய்கூறியது.

பூங்கயி லாயப பொருபபன் றிருபபுலி யூரதென்னத
தீஙகையி லாச்சிறி யாணின்ற திவவிடம சென்றெதிாநத
வேஙகையின் வாயின வியனகைம மடிததுக் கிடநதலற
ஆங்கயி லாற்பணி கொண்டது திண்டிறல ஆண்டகையே. (௫௨)

246. இயைபெடுத்துரைத்தல

சேயிழையோடு செம்மல்போதர
ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.

மின்றெத் திடுகழல் நூபுரம் வெள்ளைசெம் பட்டுமின்ன
ஒன்றொத திடவுடை யாளொடொான் றும்புலி யூரனென்றே
நன்றொத் தெழிலைத் தொழவுற் றனமென்ன தோர்நன்மைதான்
குன்றத் திடைககண் டனமன்னை நீசொன்ன கொள்கையரே.()

247. மீளவுரைத்தல்

கடுங்கடங்கடந்தமை கைத்தாய்க்குரைத்து
நடுங்கன்மினமீணடு நடமினெனறது.

மீள்வது செலவதன் றன்னையிங் வெங்கடத் தக்கடமாக்
கீள்வது செய்த கிழவோ னொடுங்கிள்ா கெண்டையன்ன
நீள்வது செய்தகண் ணளிந நெடுஞ்சுரம நீநதியெம்மை
ஆள்வது செய்தவன் றில்லையின் எல்லை அணுகுவரே (௫௪)

248. உலகியலபுரைத்தல

•செவிலியது கவலைதீர
மன்னியவுலகியல் முன்னியுரைத்தது.

சுரும்பிவா சநதும தொடுகடன் முத்தும்வெண் சங்குமெங்கும்
விரும்பினா பாற்சென ற மெயககணி யாம்வியன் கங்கையென்னும்
பெருமபுனல சூடும பிரானசிவன சிற்றம பலமனைய
கருமபன மெனமொழி யாருமங் நீாமையா காணுநாக்கே. (௫௫)

249. அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்

செழும்வனை யணைந்தமை
அழுங்குதாய்க குரைத்தது.

ஆண்டில் எடுத்தவ ராமிவா தாமவா அல்குவர்போய்த்
தீண்டில் எடுத்தவா தீவினை தீர்பபவன் தில்லையின்வாய்த்
தூண்டில் எடுத்த வராறெங்கொ டெறறப் பழமவிழுநது
பாண்டில் எடுத்தபஃ றாமரை கீழும பழனஙகளே. (௫௬)

கஎ. வரைவுமுடுக்கம் :

250. வருத்தமிகுதிகூறிவரைவுகடாதல

இரவுககுறியிடத் தேந்திழைபபாங்கி
வரைவுவேண்டுதல் வரவுரைததது.

எழுங்குலை வாழையி னிளகனி தின்றிள மநதியநதண்
செழுங்குலை வாழை நிழலிற் றுயில்சிலம பாழனைமேல்
உழுங்கொலை வேற்றிருச சிற்றம்பலவரை யுன்னலர்போல்
அழுஙகுலை வேலன்ன கணணிகெகன றேங்கின அருள்வகையே (௧)

251. பெருமையான்மைகூறிமறுத்தல

குலம்புரி கொம்பர்ககுச்
சிலம்பன் செபபியது

பரமபயன் தன்னடி யேனுககுப பார்விசும பூடுருவி
வரமபயன் மாலறி யாததில்லை வானவன வானகஞசோ
அரமபைய்ா தமமிட மோவன்றி வேழத்தின் என்புநட்ட
குரமபையா தமமிட மோவிடந தோன்றுமிக குன்றிடததே (உ)

252. உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல்

இன்மையுரைத்த மன்னனுக்கு
மாழைநோககி தோழியுரைத்தது.

சிறார்கவண வாய்த்த மணியிற் சிதைபெருந தேனிழுமென்
றிறால்கழி வுற்றெஞ் சிறுகுடி ஊநதும இடமிதெநதை
உறாவரை யுற்றார் குறவர்பெற் றாளுங் கொடிசசியுமபர்
பெறாவருள் அமபல-வன்மலைக காததும பெருமபுனமே. (ங)

253. ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல்

இரவருதுயரம் ஏந்தலுககெண்ணிப
பருவரலெய்திப பாங்கிபகர்ந்தது

கடந்தொறும வாரண வல்சியின் நாடிப்பல சீயங்கங்குல்
இடந்தொறும் பாரக்கும இயவொரு நீயெழில வேலின்வந்தால்
படந்தொறுந தியர வன்னம பலமபணி யாரினெம்மைத்
தொடாநதொறுந் துன்பெனப தேயனப நினனருள் தோனறுவதே.()

254. பழிவரவுரைத்துப பகலவரவுவிலக்கல்

ஆங்ஙனமொழகும் அடல்வேலண்ணலைப்
பாங்கியைய பகல்வரலென்றது.

களிறுற்ற செல்லல் களைவயிற் பெண்மரங் கைஞ்ஞெமிர்த்துப்
பிளிறுற்ற வானப் பெருவரை நாட பெடைநடையோ
டொளிறுற்ற மேனியன் சிற்றம பலநெஞ் சுறாதவர்போல்
வெளிறுற்ற வான்பழி யாமபகல நீசெய்யும் மெய்யருளே. (ரு)

255. தோழிதிரங்துகூறல்

இரவரவின் ஏதமஞ்சிச்
சுரிதருகுழற ரேழிசோல்லியது.

கழிகட் டலைமலை வோன்புலி யூரகரு தாதவர்போல்
குழிகட் களிறு வெரீஇயரி யாளி குழீஇவழங்காக
கழிகட் டிரவின் வரல்கழல் கைதொழு தேயிரநதேன்
பொழிகட் புயலின் மயிலிற் றுவளும இவள்பொருட்டே. (சூ)

256. தாயறிவுகூறல

சிறைபபுறத்துச் செம்மலகேட்ப
வெறிகதுழறபாங்கி மெல்லியறகுரைததது

விண்ணுஞ செலவறி யாவெறி யார்கழல வீழ்சடைததீ
வண்ணன சிவன்றிலைல மல்லெழிற் கானல அரையிரவின்
அண்ணல் மணிநெடுந தேர்வநத துண்டாம எனசசிறிது
கண்ணுஞ சிவநதன்னை யென்னையும நோககினள் கார்மயிலே.()

257. மந்திமேலவைததுவரைவுகடாதல

வரிவளையை வரைவுகடாவி
அரிவைதோழி உரைபகர்நதது

வான்றோய் பொழிலெழில் மாநகனி மநதியின் வாய்க்கடுவன்
தேன்றோய்த தருததி மகிழ்வகண் டாடிரு நீண்முடிமேல
மீனறோய புனற்பெண்ணை வைததுடை யாளையும மேனிவைததான
வான்றோய் மதிறறில்லை மாநகா போலும வரிவளையே. (அ)

258. காவலமேலவைத்துக்கண்டுயிலாமைகூறல

நகர் காவலின்
மிகுகழி காதல.

நறைககண் மலிகொன்றை யோனின்று நாடக மாடுதில்லைச்
சிறைககண மலிபுனற் சீர்நகா காக்குஞ்செவ் வேலிளைஞர்
பறைககண் படும்படுந் தோறும் படாமுலைப பைந்தொடியாள்
கறைக்கண் மலிகதிா வேற்கண் படாது கலங்கினவே. (கூ)

259. பகலுடம்பட்டாளபோனறிரவரவுவிலக்கல்

விரைதரு தாரோய்
இரவரல் என்றது.

கலரா யினர்நினை யாததில்லை யமபலத் தான்கழற்கன
பிலரா யினாவினை போலிருள தூங்கி முழங்கிமின்னிப்
புலரா இரவும் பொழியா மழையுமபுண் ணின்வந்தவேல்
மலரா வருமருந் தும்மில்லை யோநும் வரையிடத்தே. (ரு0)

260. இரவுடம்பட்டாளபோனறுபகலவரவுவிலக்கல்

இகலடு வேலோய்
பகலவரல வென்றது

இறவரை யுமபர்க் கடவுட் பராய்நின் றெழிலியுன்னி
குறவரை யார்க்கும் குளிர்வரை நாட கொழும்பவள
நிறவரை மேனியன் சிறறம பலநெஞ் சுறாதவர்போல
உறவரை மேகலை யாட்கல லாம்பகல உன்னருளே (கக)

261. இரவுமபகலுமவரவுவிலக்கல

இரவும் பகலும்
வரவொழி கென்றது.

சுழியா வருபெரு நீர்சென்னி வைத்தென்னைத் தன்தொழுமபிற்
கழியா அருள்வைத்த சிற்றம பலவன் கரந்தரும்பா
விழியா வருமபுரி மென்குழ லாடிறத் தையபொய்யா
பழியாம பகல்வரின் நீயிர வேதும பயனில்லையே (கஉ)

262. காலங்கூறிவரைவுகடாதல்

முந்தியபொருளைச் சிந்தையிலவைத்து
வரைதருகிளவியிற தேரியவுரைத்தது

மையார் கதலி வனத்து வருக்கைப பழம்விழுந்தேன்
எய்யாத யின்றிள மநதிகள் சோரும இருஞ்சிலம்பா
மெய்யா அரியதென் அமபலத் தானமதி யூர்கொள்வெற்பின்
மொய்யார் வளரிள வேங்கைபொன மாலையின் முன்னினவே. ()

263. கூறுவிக்குற்றல்

ஒத்ததோவ்வா துரைத்ததோழி
கோத்தவிழ்கோதையாற கூறுவிக்குற்றது.

தேமாம் பொழிற்றில்லைச சிற்றம பலததுவிண் ணோர்வணங்க
நாமா தரிகக நடமபயில் வோனைநண் ணதவரின
வாமாண் கலைசெலல நினறா கிடநதநம அலலலகண்டால
தாமா அறிகில ராயினென் னுசொலலுந தன்மைகளே (கச)

264. செலவுநினைந்துரைத்தல்

பாங்கிநேருங்கப் பணிமொழிமொழிநது
தேங்கமழுசிலம்பறகுச சிறைபபுறககிளவி.

வல்சியின் எண்கு வளாபுற் றகழமல கும்மிருள்வாய்ச்
செல்வரி தன்றுமன் சிற்றம பலவரைச சேரலாபோல
கொல்கரி சீயம குறுகா வகைபிடி தானிடைசசெல்
கலலதர் என்வநத வாறென்ப வாபபெறின் கார்மயிலே (கரு)

265. பொலிவழிவுரைத்துவரைவுகடாதல்

வரைவுவிரும்பும் மன்னுயிர்பபாங்கி
விரைதருகுழலி மெலிவுரைத்தது.

வாரிக் களிற்றின மருப்புகு முததம வரைமகளிா
வேரிக் களிக்கும் விழுமலை நாட விரிதிரையின்
நாரிக் களிக்கமா நன்மாச சடைமுடி நமபாதில்லை
ஏரிக் களிக்கரு மஞ்ஞையிந நீர்மையென் எய்துவதே. (கசு)

கஅ. வரைபொருட்பிரிதல் :

266. முலைவிலைகூறல்

கோவலவேற் கண்ணிக்கு
விலையிலை யென்றது.

நுறைவிறகும் கல்விககும் செலவிற்கும் நினகுலத திற்கும்வநதோர்
நிறைவிற்கும் மேதகு நீதிக்கும் ஏற்பினல லாளிணையின
இறைவிற் குலாவரை யேநதிவண் டில்லையன் ஏழ்பொழிலும்
உறைவிற குலாநத லாள்விலை யோமெயம்மை ஓதுநாககே (க)

267. வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல்

தொடுத்தனவிடுத்துத் தோகைதோளேய்
திடுக்கணபேரி திரவரினென்றது.

வடுத்தன நீள்வகிரக் கண்ணிவெண் ணிததில வாணகைக்குத்
தொடுததன நீவிடுத் தெய்தத துணியென்னைத தன்ருழுமபிற்
படுததநன் னீள்கழல ஈசாசிற றம்பலம தாமபணியாாக
கடுததன தாமவரிற் பொலலா திரவினின் ஆரருளே (௨)

268. வரைபொருட்பிரிவையுரையேனக்கூறல்

ஆங்கவள்வயின நீங்கலுறறவன
இன்னுயிாததோழிகது முன்னிமொழிந்தது

குன்றங் கிடையுங கடநதுமர் கூறும் நிதிகொணாந்து
மின்றங் கிடைநும்மை யுமவநது மேவுவன் அம்பலஞசோ
மன்றங கிடைமரு தேகமபம் வாஞசியம அன்னபொன்னைச்
சென்றங கிடைகொண்டு வாடா வகைசெப்பு தேமொழியே.()

269. நீயேகூறேனறல்

காய்கதிர்வேலோய் கனங்குழையவட்கு
நீயேயுரை நினசெலவேன்றது

கேழே வரையுமில் லோன்புலி யூர்ப்பயில் கிள்ளையன்ன
யாழோ மொழியாள் இரவரி னும்பகற் சேறியென்று
வாழே னெனவிருக குமவரிக கண்ணியை நீவருட்டித்
தாழே னெனவிடைக கட்சொல்லி யேகு தனிவள்ளலே. (௪)

270. சொல்லாதேகல

நிரைவளை வாட
உரையா தகன்றது

வருட்டிற் றிகைக்கும் வசிக்கிற் றுளங்கும் மனமகிழ்ந்து
தெருட்டிற் றெளியலள் செப்புமவகையில்லை சீரருககன்
குருட்டிற் புகச்செற்ற கோனபுலி யூர்குறு காரமனம்போன்
திருட்டிற் புரிகுழ லாட்கெங்ங னேசொல்லி யேகுவனே (௫)

271. பிரிந்தமைகூறல்

தேங்கமழ் குழலிக்குப
பாங்கி பகர்ந்தது

நல்லாய் நமககுறற தெனனென் றுரைககேன் நமாதொடுதத
எல்லா நிதியும உடன்விடுப பூணிமை யோரிறைஞசும
மல்லார கழலழல வண்ணர்வண் டிலலை தொழார்கௗலலாற்
செல்லா அழற்கடம இன்றுசென ஞர்நம சிறநதவரே (சு)

272. நெஞ்சொடுகூறல்

கல்வரைநாடன் சொல்லாதகல
மின்னொளிமருங்குல் தன்னொளிதளர்ந்தது.

அருநதும விடமணி யாமணி கண்டன்மற் றண்டர்க்கெல்லாம்
மருந்தும் அமிர்தமும ஆகுமுன் னோன்றில்லை வாழ்த்துமவள்ளல்
திருநதுங் கடனெறி செல்லுமிவ் வாறு சிதைக்குமென்றால்
வருநதும மடநெஞச மேயென்ன யாமினி வாழ்வகையே. (எ)

273. நெஞ்சொடுவருந்தல்

வெற்பன் நீங்கப
பொற்பு வாடியது.

ஏர்ப்பின்னை தோண்முன் மணந்தவன் ஏத்த எழிறிகழுஞ
சீர்ப்பொன்னை வென்ற செறிகழ லோன்றில்லைச சூழ்பொழில்வாய்க
கார்ப்புன்னை பொன்னவிழ் முத்த மணலிற கலந்தகன்றார்
தேர்ப்பின்னைச சென்றவென் னெஞ்சென் கொலாமின்று செய்கின்றதே

274. வருத்தங்கண்டுரைததல்

அழலுறுகோதையின் விழுமுறுபேதைதைய
நீங்கலரேனப் பாங்கிபகர்ந்தது.

கானமர் குன்றர் செவியுற வாஙகு கணைதுணையாம்
மானமர் நோக்கியர் நோககென மானற் றொடைமடக்கும்
வானமர் வெற்பர்வண் டில்லையின் மன்னை வணங்கலர்போல்
தேனமர் சொல்லிசெல் லார்செல்லல் செல்லல் திருநுதலே. (அ)

275. வழியொழுகிவற்புறுத்தல்

சூழிருங் கூந்தலைத்
தோழி தெருட்டியது.

மதுமலர்ச சோலையும வாய்மையுடி அன்புமமருவிவெங்கான்
கதுமெனப போககும நிதியின ருகக்குமுன் னிக்கலுழ்ந்தால்
நொதுமலா நோககமொா மூனறுடை யோனறிலலை நோககலாபோல
இதுமலாப் பாவைககெனு ஞேவநத வாறெனபா எநதிழையே (கo)

276. வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல்

வனகறைவேலோன் வரைவுநீட
வன்புறையழிநதவண் மனமழுங்கியது.

வந்தாய் பவரையில் லாமயில் முட்டை இளையமந்தி
பந்தா டிரும்பொழிற பல்வரை நாடன்பண் போவினிதே
கொநதார் நறுஙகொனறைக கூததன்றென் றிலலை தொழார்குழுப்போல்
சிநதா குலமுற்றுப பற்றின்றி நையுந திருவினாக்கே. (கக)

277. வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல்

வேற்றடங் கண்ணியை
ஆற்று வித்தது

மொய்யெனப தேயிழை கொண்டவன் எனனைததன மொயகழற்காட்
செயயென்ப தேசெயத வனறிலலைச சூழகடற சோபபாசொல்லும்
பொய்யென்ப தேகருத் தாயிற் புரிகுழற பொற்றொடியாய்
மெய்யென்ப தேதுமற் றிலலைகொ லாமிவ் வியலிடததே (கஉ)

278. தேருதுபுலம்பல்

தீதறுகண்ணி தேறறத்தேருது
போதுறுகுழலி புலம்பியது

மன்செய்த முன்னாள் மொழிவழி யேயன்ன வாய்மைகண்டும்
என்செய்த நெஞ்சும் நிறையுநில லாவென தின்னுயிரும்
பொன்செய்த மேனியன் தில்லையு றாரிற் பெரிறையரிதாம
முன்செயத தீஙகுகொல காலததுநீர்மைகொல மொயகுழலே (கங)

279. காலமறைத்துரைத்தல

காந்தள்கருவுறக் கடவுணமமழைக்கேன்
றேந்திழைபபூங்கி இனிதியம்பியது.

கருநதினை யோம்பக் கடவுட் பராவி நமர்கலிப்பச்
சொரிநதன கொண்மூச் சுரநததன பேரரு ளாற்றெழுமபிற்
பரிந்தெனை யாண்டசிற் றமபலத தான்பரங குன்றிற்றுன்றி
விரிந்தன காந்தள் வெருவரல காரென வெளவலையே (கச)

280. தூதுவரவுரைத்தல்

ஆங்கோரு தூதுவரப
பாங்கிகண் டுரைத்தது.

வென்றவர் முப்புரம் சிற்றம் பலததுணின் றுடும்வெள்ளிக்
குன்றவர் குன்று அருடரக் கூடினர் நம்மகன்று
சென்றவர் தூதுகொல் லோவிருந தேமையும் செல்லல்செப்பா
நின்றவர் தூதுகொல லோவநது தோன்றும் நிரைவளையே. ()

281. தூதுகண்டழுங்கல்

அயலுற்ற தூதுவரக்
கயலுற்றகண்ணி மயலுறறது.

வருவன செல்வன தூதுக ளேதில வான்புலியூா
ஒருவன தன்பரின் இன்பக் கலவிகள் உள்ளுருகத்
தருவன செய்தென தாவிகொண டேகியென் நெஞ்சிற்றமமை
இருவின காதலா ஏதுசெய் வானின் றிருக்கின்றதே. (கரு)

282. மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறல்

வண்டமர்புரிகுழல் ஒண்டோடிமெலிய
வாடாநின்ற கோடாய்கூறியது.

வேயின மென்றோள் மெலிநதொளி வாடி விழிபிறிதாய்ப்
பாயின மேகலை பண்டையள் அலலள் பவளசசெவவி
ஆயின ஈசன் அமரர்க் கமரன்சிற் றமபலததான்
சேயின தாட்சியிற் பட்டன ளாமித திருநதிழையே (கள)

283. கட்டுவைப்பித்தல்

மால்கொண்ட கட்டுகே
கால்கொண்டது.

சுணங்குற்ற கொங்கைகள் சூதுற் றிலசொல் தெளிவுற்றில
குணங்குற்றங் கொள்ளும் பருவமு றாள்குறு காவசுரர்
நிணங்குற்ற வேற்சிவன் சிற்றம் பலநெஞ்சு சுற்றவர்போல்
அணங்குற்ற நோயறி வுற்றுரை யாடுமின் அன்னையரே. (கரு)

284. கலக்கமுற்றுநிற்றல்

தெய்வத்திற் றெரியுமென
எவ்வத்தின் மெலிவுற்றது.

மாட்டியன் றேயெம் வயிற்பெரு நாணினி மாக்குடிமா
சூட்டியன் றேசிறப் போடிய வாறிவள் உள்ளமெலாம்
காட்டியன் றேநின்ற தில்லைத்தொல் லோனைக்கல் லாதவர்போல்
வாட்டியன் றேர்குழ லாமொழி யாதன வாய்திறந்தே. (கசு)

285. கட்டுவித்திகூறல்

கட்டுவித்தி
விட்டுரைத்தது

குயிலிதன் றேயென்ன லாருசொல்லி கூறன்சிற் றம்பலத்தான்
இயலிதன் றேயென்ன லாகா இறைவிறற் சேய்கடவும்
மயிலிதன் றேகொடி வாரணங் காண்கவன் சூர்தடிந்த
அயிலிதன் றேயிதன் றேநெல்லிற் றோன்றும் அவன்வடிவே. ()

286. வேலனையழைத்தல்

வெறியாடிய வேலனைக்கூஉய
நெறியார்குழலி தாயர்நின்றது

வேலன் புகுந்து வெறியா டுகவெண் மறியறுக்க
காலன் புகுந்தவி யக்கழல் வைத்தெழிற் றில்லைநின்ற
மேலன் புகுந்தென்கண் நின்றான் இருந்தவெண் காடனைய
பாலன் புகுந்திப் பரிசினின் நிற்பித்த பண்பினுக்கே. (உக)

287. இன்னலெய்தல்

ஆடியவேறியிற் கூடுவதறியாது
நன்னறுங்கோதை இன்னலெய்தியது.

அயர்ந்தும் வெறிமறி யாவி செகுத்தும் விளர்ப்பயலார்
பெயர்ந்தும் ஒழியா விழவின்னை பேசுவ பேர்ந்திருவர்
உயர்ந்தும பணிந்தும உணரான் றமபலம உன்னலரின்
துயாந்தும பிறிதின் ஒழியினென் றும் துறைவனுக்கே (உஉ)

288. வெறிவிலக்குவிக்கநினைதல

அயறருவேறியின் மயறருமென
விலககலுற்ற குலககோடிநினைநதது.

சென்றா திருத்திய செல்லனின் றாகள் சிதைப்பரென்றால்
நன்று அழகிதன் றேபிறை தில்லை தொழாரினைநதும்
ஒன்றும இவட்கு மொழிதலகில லேன்மொழி யாதுமுய்யேன்
குன்றா துறைவாக் குறுவேன் உரைப்பனிக கூமறையே. ()

289. அறத்தொடுநிற்றலையுரைத்தல

வெறித்தலைவேரிஇ வெருவருதோழிக
கறத்தொடுநின்ற ஆயிழையுரைத்தது.

யாயும தெறிக அயலவர் ஏசுக ஊாநகுக
நீயும முனிக நிகழ்நதது கூறுவல் என்னுடைய
வாயும மனமும் பிரியா இறைதில்லை வாழ்த்துநர்போல்
தூயன் நினக்குக் கடுஞ்சூள் தருவன் சுடாக்குழையே. (உச)

290. அறத்தொடுநிற்றல.

செய்தவெறியின் எய்துவதறியாது
நிறத்தொடித்தோழிக் கறத்தொடுநின்றது

வண்டலுற் றேமெங்கண் வந்தொரு தோன்றல வரிவளையீர்
உண்டலுற் றேமென்று நின்றதொர் போழ்துடை யான்புலியூர்க
கொண்டலுற் றேறுங் கடல்வர எம்முயிா கொணடுதந்து
கண்டலுற் றேர்நின்ற சேரிசசென் றுனெர் கழலவனே. (உரு)

291. ஐயந்தீரக்கூறல்

விலங்குதல்விரும்பும் மேதகுதோழி
அலங்கற்குழலிக் கறியவுரைத்தது

குடிக்கலா கூறினுங் கூறு வியன்றில்லைக் கூத்தனதாள்
முடிக்கல ராக்குமொய் பூந்துறை வற்கு முரிபுருவ
வடிக்கலா வேற்கணணி வந்தன் சென்றுநம் மாயறியும்
படிக்கல ராமிவை யென்னும் மறைக்கும் பரிசுகளே. (உசு)

292. வெறிவிலக்கல்

அறத்தோடுநின்ற திறத்தினிற்பாங்கி
வெறிவிலக்கிப் பிறிதுரைத்தது.

விதியுடை யாருண்க வேரி விலக்கலம் அம்பலத்துப்
பதியுடை யான்பரங் குன்றினிற் பாய்புனல் யாமொழுக்கக்
கதியுடை யான்கதிர்த் தோணிற்க வேறு கருதுநின்னின்
மதியுடை யார்தெய்வ மேயில்லை கொல்லினி வையகத்தே. (உஎ)

293. செவிலிக்குத்தோழியறத்தோடுநிற்றல்

சிறப்புடைச் செவிலிக்
கறத்தோடு நின்றது.

மனக்களி யாயினறி யான்மகிழ் தூங்கத்தன வார்கழலகள்
எனக்களி யாநிற்கும் அம்பலத் தோனிருந் தண்கயிலைச்
சினக்களி யானை கடிந்தா ஒருவர்செவ் வாய்ப்பசிய
புனக்கிளி யாங்கடி யுமவரைச் சாரற் பொருப்பிடத்தே. (உஅ)

294. நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தோடுநிற்றல்

கற்பினின்வழாமை நிற்பித்தெடுத்தோள்
குலக்கொடிதாயர்க் கறத்தோடுநின்றது.

இளையா ளிவளையென் சொல்லிப் பரவுதும் ஈரெயிறு
முளையா அளவின முதுக்குறைந் தாண்முடி சாயத்திமையோர்
வளையா வழுத்தா வருதிருச் சிற்றம் பலத்துமன்னன்
திளையா வருமரு விக்கயி லைப்பயில் செல்வியையே. (உகூ)

295. தேர்வரவுகூறல்

மணிநெடுந்தேரோன் அணிதினின்வருமெனை
யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொல்லியது.

கள்ளினம் ஆரததுணணுமம வண்கொன்றை யோன்றிலலைக காககடல
புள்ளினம ஆரபபப பொருதிரை ஆரபபப புலவாகடம [வாயப்
வள்ளினம் ஆரபப மதுகரம் ஆரபபு வலமபுரியின்
வெள்ளினம ஆரபப வருமபெருந தேரின்று மெல்லியலே. (௩0)

296. மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல

நிலங்காவலர் நீணமணத்தின்
நலங்கணடவர் நயநதுரைத்தது.

பூரண பொற்குடம வைக்க மணிமுததம பொன்பொதிநத
தோரண நீடுக தூரியம் ஆரககதொன மாலயற்கும
காரணன் எரணி கண்ணுத லோன்கடற றிலலையன்ன
வாரண வுமமுலை மன்றலென றேஙகும மணமுரசே (௩க)

297. ஐயுற்றுக்கலஙகல்

நல்லவர்முரசுமற றல்லவர்முரசெனத்
தெரிவரிதென அரிவைகலங்கியது.

அடற்களி யாவர்ககும அன்பர்க களிபபவன துன்பவின்பம
படக்களி யாவண் டறைபொழிற றிலலைப பரமன்வெற்பின்
கடககளி யானை கடிநதவாக கோவன்றி நின்றவாக்கோ
விடக்களி யாநம் விழுநகா ஆரககுமம வியன்முரசே (௩௨)

298. நிதிவரவுகூறுநிற்றல்

மகிழ்தருமனத்தொடு வண்புகழ்த்தோழி
திகழ்நிதிமடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்தது.

என்கடைக் கண்ணினும் யான்பிற எத்தா வகையிரஙகித்
தன்கடைக் கண்வைத்த தண்டிலலைச் சஙகரன் தாழ்கயிலைக்
கொன்கடைக கண்டரும யானை கடிந்தாா கொணர்நதிறுததார்
முன்கடைக கண்ணிது காண்வந்து தோன்றும முழுநிதியே. ()

கக. மணஞ்சிறப்புரைத்தல் :

299. மணமுரசுகூறல்.

வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோழி
நிரைவளைக்கு நின்றுரைத்தது

பிரசந் திகழும் வரைபுரை யானையின் பீடழித்தார்
முரசந் திகழும் முருகியம் நீங்கும் எவர்க்குமுன்னும்
அரசம் பலத்துநின் றாடும் பிரானருள் பெற்றவரிற்
புரைசந்த மேகலை யாய்துயர் தீரப் புகுந்துநின்றே. (க)

300. மகிழ்ந்துரைத்தல்

மன்னியகடியிற் பொன்னறுங்கோதையை
நன்னுதற்றோழி தன்னின்மகிழ்ந்தது

இருந்துதி யென்வயிற் கொண்டவன் யானெப் பொழுதுமுன்னும்
மருந்து திசைமுகன் மாற்கரி யோன்றில்லை வாழ்த்தினர்போல்
இருந்து திவண்டன வாலெரி முன்வலஞ் செய்திடப்பால்
அருந்ததி காணு மளவும் சிலம்பன் அருந்தழையே. (உ)

301. வழிபாடுகூறல

மணமனைகாண வந்தசெவிலிக்குத்
துணைமலர்க்குழலி தோழிசொல்லியது.

சீரிய லாவியும் யாக்கையு மென்னச் சிறந்தமையால்
காரியல் வாட்கண்ணி யெண்ணக லார்கம லங்கலந்த
வேரியும் சந்தும் வியப்பத் தெனக்கற்பின் நிற்பரன்னே
காரியல் கண்டர்வண் டில்லை வணங்குமெங் காவலரே. (ஙு)

302. வாழ்க்கைநலங்கூறல்

மணமனைச்சென்று மகிழ்தருசெவிலி
அணிமனைக்கிழத்திக் கதன்சிறப்புரைத்தது.

தொண்டினம் மேவுஞ் சுடர்க்கழ லோன்றில்லைத் தொன்னகரில்
கண்டின மேவுமில் நீயவள் நின்கொழு நன்செழுமென்
தண்டின மேவுதிண் டோளவன் யானவள் தற்பணிவோள்
வண்டின மேவுங் குழலாள் அயன்மன்னும் இவ்வயலே. (ச)

303. காதல்கட்டுரைத்தல்

சோதி வேலவன்
காதல்கட் டுரைத்தது

பொட்டணி யானுதல் போயிறும் மெய்போல் இடையெனப்பூண்
இட்டணி யான்றவி சின்மலர் அன்றி மிதிப்பகொடான்
மட்டணி வார்குழல் வையான் மலர்வண் டுறுதலஞ்சிக்
கட்டணி வார்சடை யோன்றில்லை போலிதன் காதலனே (௫)

304. கற்பறிவித்தல்

விற்போலி நுதலி
கற்பறி வித்தது.

தெய்வம் பணிகழ லோன்றில்லைச் சிற்றம் பலமணியாள்
தெய்வம் பணிந்தறி யாளென்றும் நின்று திறைவழங்காத்
தெவ்வம் பணியச்சென் றாலுமன் வந்தன்றிச் சேர்ந்தறியான்
பௌவம் பணிமணி யன்னார் பரிசின்ன பான்மைகளே (௬)

305. கற்புப்பயப்புரைத்தல்

கற்புப் பயந்த
அற்புதம் உரைத்தது.

சிற்பந் திகழ்தரு திண்மதிற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்துப்
பொற்பந்தி யன்ன சடையவன் பூவண மன்னபொன்னின்
கற்பந்தி வாய்வட மீனுங் கடக்கும் படிகடந்தும்
இற்பந்தி வாயன்றி வைகல்செல் லாதவன் ஈங்களிறே. (௭)

306. மருவுதலுரைத்தல்

இருவர் காதலும்
மருவுதல் உரைத்தது.

மன்னவன் றெம்முனை மேற்செல்லு மாயினும் மாலரியே
றன்னவன் றேர்புறத் தல்கல்செல் லாது வரகுணனாந்
தென்னவன் ஏத்துசிற் றம்பலத் தானமற் றைத்தேவர்க்கெல்லாம்
முன்னவன் மூவலன் னாளுமற் றோர்தெய்வம் முன்னலளே. (௮)

307. கலவியினபங்கூறல்

நனனுதன்மடந்தை தன்னலங்கண்டு
மகிழ்தூங்குளத்தோ டிகுவளகூறியது

ஆனந்த வெள்ளத தழுந்துமொ ராருயிா ஈருருக்கொண்
டானந்த வெள்ளத திடைத்திளைத் தாலொக்கும் அமபலஞசேர்
ஆனந்த வெள்ளத் தறைகழ லோனருள் பெற்றவரின்
ஆனநத வெள்ளமவற ருதுமுற் றுதிவ் வணிநலமே (கூ)

உ0. ஓதற்பிரிவு.

308. கல்விநலங்கூறல்

கல்விககல்வர் சேல்வததவரேனச்
சேறிகுழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்தது.

சீரள வில்லாத் திகழ்தரு கல்விச்செம் பொன்வரையின்
ஆரள வில்லா அளவுசென் றரம பலத்துணின்ற
ஒரள வில்லா வொருவன் இருங்கழல் உன்னினர்போல்
ஏரள வில்லா அளவின ராகுவா ஏநதிழையே. (க)

309. பிரிவுநினைவுரைத்தல

கல்விககல்வர் சேல்வத்தவரேனப
பூங்குழன்மடந்தைககுப பாங்கிபகர்ந்தது

வீதலுற் றாதலை மாலையன் றில்லைமிக் கோன்கழற்கே
காதலுற றார்நன்மை கல்விசெல வீதரும் என்பதுகொண்
டோதலுற் றுருற் றுணாதலுற் றார்செல்லன் மல்லழற்கான்
போதலுற் றாரின் புணாமுலை யுற்ற புரவலரே (உ)

310. கலககங்கண்டுரைத்தல

ஓதறககல்வர் மேதக்கவரேனப
பூங்கோடிகலககம் பாங்கிகண்டுரைத்தது.

கற்பா மதிற்றில்லைச் சிற்றம பலமது காதல்செய்த
விற்பா விலங்கலெங் கோனை விருமபலர் போலவன்பர்
சொறபா விரும்பின ரென்னமெல் லோதி செவிப்புறத்துக
கொற்பா இலங்கிலை வேல்குளித் தாங்குக் குறுகியதே. (ங)

311. வாய்மொழிகூறித்தலைமகளவருந்தல

தீதறுகல்விக்குச் செல்வன்செலவுமெனப்
போதுறுகுழலி புலம்பியது.

பிரியா மையுமுயி ரொன்றா வதும்பிரி யிற்பெரிதுந
தரியா மையுமொருங் கேநின்று சாற்றினர் தையன்மெய்யிற்
பிரியாமை செய்துநின் றேன்றிலலைப பேரிய லூரரன்ன
புரியா மையுமிது வேயினி யென்னும புகல்வதுவே. (ச)

உக. காவற்பிரிவு.

312. பிரிவறிவித்தல்

இருநிலங்காவற கேகுவர்நமரெனப
பொருசுடர்வேலோன் போககறிவித்தது

மூப்பான் இளையவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்புரங்கள்
வீப்பான் வியன்றில்லை யானரு ளால்விரி நீருலகம்
காப்பான் பிரியக் கருதுகின் றார்நமர் கார்க்கயற்கண்
பூப்பால நலமொளி ரும்புரி தாழ்குழற் பூஙகொடியே. (க)

313. பிரிவுகேட்டிரங்கல்

மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந்து
பழங்கணெய்தி அழுங்கலசென்றது.

சிறுகட் பெருங்கைத்திண் கோட்டுக குழைசெவிச் செம்முகமாத்
தெறுகட் டழியமுன் உய்யசசெய் தோர்கருப புசசிலையோன்
உறுகட டழலுடை யோனுறை யமபலம உன்னலரின்
துறுகட் புரிகுழ லாயிது வோவின்று சூழ்கின்றதே. (உ)

உஉ. பகைதணிவினைப்பிரிவு:

314. பிரிவுகூறல்

துன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன்பிரிவு
நன்னறுங்கோதைக்கு முன்னிமொழிந்தது.

மிகைதணித் தற்கரி தாமிரு வேநதர்வெம் போர்மிடைந்த
பகைதணித் தற்குப் படர்தலுற் றார்நமர் பல்பிறவித்
தொகைதணித் தறகென்னை யாண்டுகொண் டோனறில்லைச சூழ்
முகைதணித் தற்கரி தாம்புரி தாழ்தரு மொய்குழலே. [பொழில்வாய் ()

315. வருத்தந்தணித்தல்

மணிபபூண்மனனவன் தணபபதிலலை
அஞசலபோயெனை வஞ்சியைததணித்தது.

நெருபபுறு வெண்ணெயும நீருறுமஉபபும எனவிங்ஙனே
பொருபபுறு தோகை புலமபுறல பொய்யனபா போக்குமிகக
விருபபுறு வோரைவிண ணோரின மிகுததுநண ணாகழியத
திருப்புறு சூலததி னோனறிலலை போலுந திருநுதலே (உ)

உ௯. வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு:

316. பிரிந்தமைகூறல்

விறலவேந்தர் வெம்முனைககண
திறலவேந்தர் செலவரென்றது.

போது குலாய புனைமுடி வேநதர்தம போர்முனைமேல
மாது குலாயமென் றோக்கிசென் றார்நமர் வண்புலியூர்க்
காது குலாய குழையெழி லோனைக் கருதலாபோல
ஏதுகொ லாய்விளை கின்றதின் றென்னர் இடுமதிலே. (க)

317. பிரிவாற்றுமைகார்மிசைவைத்தல

வேந்தறகுறறுழி விறலோன்பிரிய
ஏநதிழைபாங்கிக கெடுத்துரைத்தது.

பொன்னி வளைதத புனல்சூழ் நிலவிப பொலிபுலியூர்
வன்னி வளைதத வளாசடை யோனை வணங்கலாபோல்
துனனி வளைத்தநந் தோன்றற்குப் பாசறைத தோன்றுஙகொலோ
மின்னி வளைத்து விரிநீா கவரும் வியன்முகிலே. (உ)

318. வானோக்கிவருந்தல்

மானோக்கி வடிவுநினைநதோன
வானோககி வருநதியது.

கோலித திகழ்சிற கொன்றின் ஒடுககிப பெடைக்குருகு
பாலித திருமபனி பாாபபொடு சேவல பயிலிரவின்
மாலித தனையறி யாமறை யோனுறை யமபலமே
போலித திருநுத லாடகென்ன தாஙகொலென் போதரவே.()

319. கூதிர்கண்டுகவறல்

இருங்கூதிர் எதிர்வுகண்டு
கருங்குழலி கவலையுற்றது

கருப்பினம மேவும பொழிற்றில்லை மன்னன்கண் ஆரருளால்
விருப்பினம மேவச்சென ருாககுஞசென றலகுஙகொல வீழ்பனிவாய்
நெருபபினம மேயநெடு மாலெழில தோன்றசசெண ருங்குநின்ற
பொருபபினம ஏறித் தமியரைப பாாக்கும புயலினமே. (ச)

320. முன்பனிக்குநோந்துரைத்தல்

ஆன்றபனிக காறறுதழீந
தீன்றவளை ஏழைநோந்தது

சுற்றின வீழ்பனி தூஙகத துவண்டு துயாகவென்று
பெற்றவ ளேயெனப பெறருள பெடைசிற காலொடுக்கிப்
புற்றில வாளர வனறிலலைப புள்ளுந்தம பிள்ளைதழீஇ
மற்றினஞ சூழ்நது துயிலப பெறுமிம மயங்கிருளே. (ரு)

321. பினபனிநினைந்திரங்கல

இரும்பனியின் எதிர்வுகணடு
சுரும்பிவர்குழலி துயரநினைநதது.

புரமன் றமரப் பொருப்புவில் லேந்திபபுத தேளிாநாபபண்
சிரமன் றயனைசசெற் றோன்றிலலைச சிற்றம் பலமனையாள்
பரமன் றிருமபனி பரிதத வாபரந தெங்குமவையம்
சரமன்றி வானறரு மேலொக்கும் மிகக தமியருக்கே. (சு)

322. இளவேனில்கண்டின்னலெய்தல்

இன்னிளவேனில முன்னுவதுகண்டு
மென்னகைபபேதை இன்னலெய்தியது.

வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம வாழியிம மாம்பொழிற்றேன்
சூழும முகச்சுற்றும பற்றின வாற்றெண்டை யங்கனிவாய்
யாழின் மொழிமங்கை பஙகன்சிற் றமபல மாதரியாக்
கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே. (எ)

323. பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்

கார்வருமெனக் கலுங்குமாதரைத்
தேர்வருமெனத் தேளிவித்தது

பூண்பதென் றேகொண்ட பாம்பன் புலியூ ரரன்மிடற்றின்
மாண்பதென் றேயெண வானின் மலரும மணந்தவர்தேர்
காண்பதன் றேயின்று நாளையிங கேவரக் கார்மலர்த்தேன்
பாண்பதன் தோகுழ லாயெழில் வாய்த்த பனிமுகிலே (அ)

324. பருவமன்றென்றுகூறல்

காரேனககலங்கும் ஏரேழிறகணணிக
கின்றுவணத்தோழ் அன்றேன்றுமறுத்தது.

தெளிதரற் காரெனச் சீரனம சிற்றம் பலததடியேன்
களிதரக் கார்மிடற் றோனட மாடக்கண் ணாமுழவம்
துளிதரற் காரென வார்ததன ஆரப்பதொக் குன்குழல்போன
றளிதரக் காந்தளும் பாந்தளோப பாரித் தலர்நதனவே. (கூ)

325. மறுத்துக்கூறல்

பருவமன்றென்று பாங்கிபகர
மருவமர்கோதை மறுத்துரைத்தது.

தேன்றிக் கிலங்கு கழலழல் வண்ணன்சிற் றமபலத்தெங்
கோன்றிக கிலங்குதிண் டோட்கொணடற் கண்டன் குழையெழிறண்
போன்றிக் கடிமலர்க் காநதளும போநதவன் கையனல்போல்
தோன்றிக் கடிமல ருமபொய்ம்மை யோமெய்யிற் றேன்றுவதே.

326. தேர்வரவுகூறல்

பூங்கோடி மருளப
பாங்கி தெருட்டியது.

திருமால் அறியாச் செறிகழற் றிலலேச்சிற் றம்பலத்தெம்
கருமால விடையுடை யோன்கண்டம் போற்கொண்டில் எண்டிசையும்
வருமால் உடன்மன் பொருந்தல் திருந்த மணநீதவர்தேர்
பொருமால் அயிற்கணல் லாயின்று தோன்றுநம் பொன்னகர்க்கே (கக)

327. வினைமுற்றிநினைதல்

பாசறைமுற்றிப் படைப்போர்வேந்தன்
மாசறுபூண்முலை மதிமுகநினைந்தது.

புயலோங் கலர்சடை யேற்றவன் சிற்றம் பலம்புகழும்
மயலோங் கிருங்களி யானை வரகுணன் வெற்பின்வைத்த
கயலோங் கிருஞ்சிலை கொண்டுமன் கோபமுங் காட்டிவரும்
செயலோங் கெயிலெரி செய்தபின் இன்றோர் திருமுகமே.(கஉ)

328. நிலைமைநினைந்துகூறல்

பொற்றொடிநிலைமை மற்றவனினைந்து
திருந்துதேர்ப்பாகற்கு வருந்துபுபுகன்றது.

சிறப்பிற் றிகழ்சிவன் சிற்றம் பலஞ்சென்று சேர்நதவர்தம்
பிறப்பிற் றுனைந்து பெருகுக தோபிறங் குமமொளியார்
நிறபொற் புரிசை மறுகினிற் றுன்னி மடநடைப்புள்
இறப்பிற் றுயின்றுமுற் றததிரை தேரும எழினகர்க்கே.(கங)

329. முகிலொடுகூறல்

முனைவற்குற்றுழி வினைமுற்றிவருவோன்
கழுமலெய்திச் செழுமுகிற்குரைத்தது.

அருந்தே ரழிநதனம ஆலமென் றேல மிடுமிமையோர்
மருந்தே ரணியம் பலத்தோன் மலர்ததாள் வணஙகலாபோல்
திருந்தே ரழிந்து பழங்கண் தருஞ்செல்வி சீரநகர்ககென்
வருந்தே ரிதன்முன் வழங்கேல் முழங்கேல் வளமுகிலே. (கச)

330. வரவெடுத்துரைத்தல்

வினைமுற்றிய வேந்தன்வரவு
புனையிழைத்தோழி பொறறொடிககுரைத்தது.

பணிவார் குழையெழி லோன்றில்லைச் சிற்றம் பலமனைய
மணிவார் குழன்மட மாதே பொலிகநம் மன்னர்முன்னுப
பணிவார் திறையும் பகைத்தவர் சின்னமும கொண்டுவண்டேர்
அணிவார் முரசினொ டாலிக்கு மாவோ டணுகினரே (கரு)

331. மறவாமைகூறல்

பாசறைமுற்றிப் பைந்தொடியோடிருந்து
மாசறுதோழிக்கு வள்ளலுரைத்தது

கருங்குவ ளைக்கடி மாமலர் முத்தந் கலந்திலங்க
நெருங்கு வளைக்கிள்ளை நீங்கிற் றிலளின்று நான்முகனே
டொருங்கு வளைக்கரத் தானுமொ ராதவன் றில்லையொப்பாய்
மருங்கு வளைத்துமன் பாசறை நீடிய வைகலுமே. (கசு)

உச. பொருள்வயிற்பிரிவு

332. வாட்டங்கூறல்

பிரிவுகேட்ட அரிவைவாட்டம்
நீங்கலுற்றவன் பாங்கிக்குரைத்தது

முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னான் முடியுமெனப்
பனிவருங் கண்பர மன்றிருச் சிற்றம் பலமனையாய்
துனிவரு நீர்மையி தென்னென்று தூநீர் தெளித்தளிப்ப
நனிவரு நாளிது வேயென்று வந்திக்கும் நன்னுதலே. (க)

333. பிரிவுநினைவுரைத்தல்

பொருள்வயிற்பிரியும் பொருவேலவனெனச்
சுருளுறுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லியது.

வறியார் இருமை யறியார் எனமன்னு மாநிதிக்கு
நெறியா ரருஞ்சுரஞ் செலலலுற் றார்நமர் நீண்டிருவர்
அறியா அளவுநின் றோன்றில்லைச் சிற்றம் பலமனைய
செறிவார் கருங்குழல் வெண்ணகைச் செவ்வாய்த் திருநுதலே. (உ)

334. ஆற்றாதுபுலம்பல்

பொருட்பிரியும் அருட்குருபவனெனப்
பாங்கிபகரப் பூங்கொடிபுலம்பியது.

சிறுவாள் உகிருற் றுறுமுன்னஞ் சின்னப் படுங்குவளைக்
கெறிவாள் கழித்தனள் தோழி எழுதிற் கரப்பதற்கே
அறிவாள் ஒழிகுவ தஞ்சனம் அம்பல வர்பணியார்
குறிவாழ் நெறிசெலவா அன்பரென றம்ம கொடியவளே. (௩)

335. ஆற்றாமைகூறல்

ஏழை அழுங்கத்
தோழி சொல்லியது.

வானக் கடிமதிற் றில்லையெங் கூத்தனை யேத்தலர்போல்
கானக் கடஞ்செல்வர் காதல ரென்னக் கதிர்முலைகள்.
மானக் கனகந் தருமலர்க் கண்கண்முத் தம்மவளாக்கும்
தேனக்க தார்மன்ன னென்னோ இனிச்சென்று தேர்பொருளே (௪)

336. திணைபெயர்த்துரைத்தல்

துணைவன்பிரியத் துயருறுமனத்தோடு
திணைபெயர்த்திட்டுத் தேமொழிமொழிந்தது.

சுருடரு செஞ்சடை வெண்சுட ரம்பல வன்மலயத்
திருடரு பூம்பொழில் இன்னுயிர் போலக் கலந்திசைத்த
அருடரு மின்சொற்க ளத்தனை யும்மறந் தத்தஞ்சென்றோ
பொருடரக் கிற்கின் றதுவினை யேறுகுப் புரவலரே. (௫)

337. பொருத்தமறிந்துரைத்தல்

பொருள்வயிற்பிரிவோன் பொருத்தமறிந்து
சுருளுறுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லியது.

மூவர்நின் றேத்த முதல்வன் ஆடமுப் பத்துமும்மைத்
தேவர்சென் றேத்துஞ் சிவன்றில்லை யம்பலஞ் சீர்வழுத்தாப்
பாவர்சென் றல்கு நரக மனைய புனையழற்கான்
போவர்நங் காதலர் என்னும் உரைப்பது பூங்கொடியே. (௬)

338. பிரிந்தமைகூறல்

எதிர்நின்றுபிரியிற் கதிர்நீவாடுதற்
குணர்த்தாதகன்றன் மணித்தேரோனென்றது.

தென்மாத் திசைவசை தீர்தரத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
என்மாத் தலைக்கழல் வைத்தெரி யாடும் இறைதிகழும்
பொன்மாப் புரிசைப் பொழிற்றிருப் பூவண மன்னபொன்னே
வன்மாக் களிற்றொடு சென்றனர் இன்றுநம் மன்னவரே. (௭)

339. இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்

அயிறருகண்ணியைப் பயிறருமிரவினுள்
தாங்குவதரிதெனப் பாங்கிபகர்ந்தது

ஆழியொன் றீரடி யும்மிலன் பாகன்முக் கட்டில்லையோன்
ஊழியொன் றாதன நான்குமைம் பூதமும் ஆறொடுங்கும்
ஏழியன் றாழ்கட லும்மெண் டிசையும் திரிந்திளைத்து
வாழியன் றேவருக் கன்பெருந் தேர்வந்து வைகுவதே. (அ)

340. இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல்

உணர்த்தாது பிரிந்தாரென
மணித்தாழ்குழலி வாடியது.

பிரியா ரெனவிகழ்ந் தேன்முன்னம் யான்பின்னை எற்பிரியின்
தரியா ளெனவிகழ்ந் தாரமன்னர் தாந்தக்கன் வேள்விமிக்க
எரியா ரெழிலழிக் கும்மெழி லம்பலத் தோனெவர்க்கும்
அரியான் அருளிலா போலன்ன என்னை அழிவித்தவே. (கூ)

341. உருவுவெளிப்பட்டுநிற்றல்

பொருள்வயிற்பிரிந்த ஒளியுறுவேலவன்
ஓங்கழற்கடத்துப் பூங்கொடியைநினைந்தது.

சேணுந் திகழ்மதிற் சிற்றம் பலவன்றெண் ணீர்க்கடனஞ்
சூணுந் திருத்து மொருவன் திருந்தும் உலகினெல்லாம்
காணுந் திசைதொறுங் கார்க்கய லுஞ்செங் கனியொடுபைம்
பூணும் புணர்முலை யுங்கொண்டு தோன்றுமொர் பூங்கொடியே (க0)

342. நெஞ்சொடுநோதல்

வல்லழற்கடத்து மெல்லியலைநினைந்து
வெஞ்சுடர்வேலோன் நெஞ்சொடுநொந்தது.

பொன்னணி யீட்டிய வோட்டரு நெஞ்சமிப் பொங்குவெங்கா
னின்னணி நிற்குமி தெனனென்ப தேயிமை யோரிறைஞ்சும்
மன்னணி தில்லை வளநக ரன்ன வனநடையாள்
மின்னணி நுண்ணிடைக் கோபொருட் கோநீ விரைகின்றதே. (கக)

343. நெஞ்சொடுபுலத்தல்

அழற்கடத் தழுக்கமிக்கு
நிழற்கதிர்வேலோன் நீடுவாடியது.

நாய்வயி னுள்ள குணமுமில் லேனைநற் றொண்டுகொண்ட
தீவயின் மேனியன் சிற்றம் பலமன்ன சின்மொழியைப்
பேய்வயி னும்மரி தாகும் பிரிவெளி தாக்குவித்துச்
சேய்வயிற் போந்தநெஞ் சேயஞ்சத் தக்கதுன் சிக்கனவே. ()

344. நெஞ்சொடுமறுத்தல

நீணெறிசென்ற நாறிணர்த்தாரோன்
சேணெறியஞ்சி மீணெறிசென்றது.

தீமே வியநிருத தன்றிருச் சிற்றம் பலமனைய
பூமே வியபொன்னை விட்டுப்பொன் தேடியிப் பொங்குவெங்கான்
நாமே நடக்க ஒழிந்தனம யாநெஞ்சம வஞ்சியன்ன
வாமே கலையைவிட் டோபொருள் தேர்நதெமமை வாழ்விப்பதே. (கங)

345. நாளெண்ணிவருந்தல்

சென்றவர்திறத்து நின்றுநனிவாடுஞ்
சூழிருங்கூந்தற்குத் தோழிநனிவாடியது.

தெண்ணீர் அணிசிவன் சிறறம் பலஞ்சிந்தி யாதவரின்
பண்ணீர் மொழியிவ ளைப்பையு ளெயதப் பனித்தடங்க
ணுண்ணீர உகவொளி வாடிட நீடுசென் றாசென்றநாள்
எண்ணீர மையினில ணுங்குழி யுமவிரல இட்டறவே. (கச)

346. ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்

நீடியபோன்னின் நெஞ்சநெகிழ்ந்து
வாடியவன் வரவுற்றது.

சுறறம் பலமின்மை காட்டித்தன் தொல்கழல் தந்ததொல்லோன்
சிற்றம் பலமனை யாள்பர மன்றுதிண் கோட்டின்வண்ணப்
புற்றங் குதர்ந்துநன் றுகொடும் பொன்னார் மணிபுலம்பக்
கொற்றம் மருவுகொல் லேறுசெல் லாநின்ற கூர்ஞ்செக்கரே ()

347. பருவங்கண்டிரங்கல

மன்னியபருவம் முன்னியசெலவின்
இன்னலெய்தி மன்னனேகியது.

கண்ணுழை யாதுவிண் மேகங் கலந்து கணமயிலோ்
கெண்ணுழை யாதத்தை கோலிநின் றாடும இனமலர்வாய்
மண்ணுழை யாவும் அறிதில்லை மன்னன திண்ணருள்போல்
பண்ணுழை யாமொழி யாளென்ன னாங்கொன்மன பாவியற்கே (கசு)

348. முகிலோடுகூறல்

எனைப்பலதுயரமோ டேகாநின்றவன
துணைக்காரதறகத் துணிந்துசொல்லியது.

அற்படு காட்டினின் றாடிசிற் றம்பலத் தான்மிடற்றின்
முற்படு நீண்முகில் என்னின்முன் னேன்முது வோர்குழுமி
விற்படு வாணுத லாளசெல்லல் தீர்ப்பான் விரைமலர்தூய்
நெற்படு வான்பலி செய்தய ராநிற்கும நீணகர்க்கே (கஎ)

349. தேர்வரவுகூறல்

வேந்தன்பொருளோடு விரும்பிவருமென
ஏந்திழைப்பாங்கி இனிதியம்பியது.

பாவியை வெலலும பரிசிலலை யேமுகில் பாவையஞ்சீர்
ஆவியை வெல்லக் கறுக்கின்ற போழ்ததநின் அம்பலத்துக்
காவியை வெல்லு மிடற்றோன் அருளிற் கதுமெனப்போய்
மேவிய மாநிதி யோடன்பா தோவந்து மேவினதே. (கஅ)

350. இளையரெதிர்கோடல்

செறிகழலவன் திருநகர்புகுதர
எறிவேலிளைஞர் எதிர்கொண்டது.

யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற் றம்பலத தானமைத்த
ஊழின் வலியதொன் றென்னை ஒளிமே கலையுகளும்
வீழும் வரிவளை மெல்லிய லாவிசெல லாதமுன்னே
சூழுந் தொகுநிதி யோடன்பர் தேர்வந்து தோன்றியதே.(கசு)

351. உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்

பெருநிதியோடு திருமணம்புகுந்தவன்
வளமனைகண்டு மகிழ்ந்துரைத்தது.

மயின்மன்னு சாயலிம் மாதைப் பிரிந்து பொருள்வளர்ப்பான்
வெயின்மன்னு வெஞ்சுரஞ் சென்றதெல லாம்விடை யோன்புலியூரக
குயின்மன்னு சொலலிமென் கொங்கையென அங்கத் திடைக்குளிப்பத்
துயின்மன்னு பூவணை மேலணை யாமுன் துவளுற்றதே. (௨௦)

௨௫. பரத்தையிற்பிரிவு :

352. கண்டவர்கூறல்

உரத்தகுவேலோன பரத்தையிறபிரியத்
திண்டேர்வீதியிற் கண்டோருரைததது

உடுததணி வாளர வன்றில்லை யூரன் வரவொருங்கே
எடுத்தணி கையே றினவளை யார்பப இளமயிலோ
கடுத்தணி காமர் கருமபுரு வசசிலை கணமலரம
படுத்தணி வாளிளை யோாசுற்றும் பற்றினா மாதிரமே. (௧)

353. பொறையுவந்துரைத்தல்

கள்ளவிழ்கோதையைக் காதற்றோழி
உள்ளவிழ்பொறைகண டுவந்துரைத்தது.

சுருமபுறு கொன்றையன் தொல்புலி யூர்சசுருமபு கும்மருங்குல்
பெருமபொறை யாட்டியை யென்னின்று பேசுவ பேரொலிநீர்க்
கரும்புறை யூரன கலநதகன் றுனெனறு கணமணியும்
அரும்பொறை யாகுமெனவாவியும் தேய்வுற் றழிகின்றதே.(௨)

354. பொதுபடக்கூறிவாடியழுங்கல்

பொறறிகழரவன் மற்றிகழ்தில்லைப
பிரிந்தவூரனோ டிருந்துவாடியது.

அப்புற்ற சென்னியன் றில்லை யுறுரின் அவருறுநோய்
ஒப்புற் றெழினலம் ஊரன் கவரவுள் ளுமபுறம்பும
வெபபுற்று வெய்துயிர்ப் புற்றுத்தம மெல்லணை யேதுணையாச்
செபபுறற கொங்கையா யாவாகொல் ஆருயிர் தேய்பவரே.(௩)

355. கனவிழந்துரைத்தல்

சினவிற்றடக்கைத் தீம்புனலூரனைக்
கனவிற்கண்ட காரிகையுரைத்தது.

தேவா சுரரிறைஞ் சுங்கழ லோன்றில்லை சேரலர்போல்
ஆவா கனவு மிழந்தேன் நனவென் றமளியின்மேற்
பூவா ரகலமவந் தூரன் தரப்புல்லிப் பாய்நலம்பாய்
பாவாய் தழுவிற்றி லேன்விழித் தேனரும் பாவியனே. (௪)

356. விளக்கொடுவெறுத்தல்

பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சின்மெல்லடி
அன்பனோடெழுங்கிச் செஞ்சுடர்க்குரைத்தது.

செம்முக நீல மலர்தில்லைச் சிற்றம் பலத்தரற்குக்
கைம்முகங் கூம்பக் கழல்பணி யாரிற் கலந்தவாக்குப
பொய்ம்முகங் காட்டிக் கரத்தல் பொருத்தமன் றென்றிலையே
நெய்ம்முக மாந்தி யிருண்முகங் கீழும் நெடுஞ்சுடரே (௫)

357. வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தல்

வார்புனலூரன் ஏர்திகழ்தோள்வயிற்
கார்புரைகுழலி வாரம்பகர்ந்தது.

பூங்குவ ளைப்பொலி மாலையும் ஊரன்பொற் றோளிணையும்
ஆங்கு வளைத்துவைத் தாரேனுங் கொள்கநள் ளாரரணம்
தீங்கு வளைத்தவில் லோன்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தயல்வாய்
ஓங்கு வளைக்கரத் தார்க்கடுத் தோமன் றுருவரையே (௬)

358. பள்ளியிடத்தூடல்

பீடிவர்கற்பின் தோடிவர்கோதை
ஆடவன்றன்னோ டூடியுரைத்தது.

தவஞ்செய்தி லாதவெந் தீவினை யேம்புன்மை தன்மைக்கெள்ளா
தெவஞ்செய்து நின்றினி யின்றுனை நோவதென் அத்தன்முத்தன்
சிவன்செய்த சீரரு ளார்தில்லை யூரநின் சேயிழையார்
நவஞ்செய்த புல்லங்கண் மாட்டேந் தொடல்விடு நற்கலையே.(௭)

359. சேவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறல்

பாற்செலுமொழியார் மேற்செலவிரும்பல்
போல்லாதென்ன இல்லோர்புகன்றது.

தணியுறப் பொங்குமிக் கொங்கைகள் தாங்கித் தளர்மருங்குல்
பிணியுறப் பேதைசென் றின்றெய்து மாலர வும்பிறையும்
அணியுறக் கொண்டவன் றில்லைதொல் லாயநல் லார்கணமுன்னே
பணியுறத் தோன்று நுடங்கிடை யாகள் பயின்மனைககே (அ)

360. அயலறிவுரைத்தவளழுக்கமேய்தல்

உலகியலறியச் சேலவிடலுற்ற
விழுத்தகைமாதர்க கழுககஞசேன்றது

இரவணை யும்மதி யேர்நுத லாருதிக் கோலஞ்செய்து
குரவணை யுங்குழ லிங்கிவ ளாலிக் குறியறிவித்
தரவணை யுஞ்சடை யோன்றில்லை யூரனை ஆங்கொருத்தி
தரவணை யும்பரி சாயின வாறுநந தன்மைகளே (கூ)

361. சேவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல்

மணிககுழைபூபபியல் உணாத்தவந்த
ஆயிழையைக்கண்ட வாயிலவருரைத்தது.

சிவந்தபொன் மேனி மணிதிருச சிற்றம் பலமுடையான்
சிவந்தவந் தாளணி யூரற் குலகிய லாறுரைப்பான்
சிவந்தபைம் போதுமஞ செம்மலர்ப் பட்டுங்கட் டார்முலைமேற்
சிவந்தவஞ் சாநதமுந தோன்றின வந்து திருமனைக்கே. (க0)

362. மனைபுகலகண்டவாயிலவர்கூறல்

கடனறிந்தூரன் கடிமனைபுகுதர
வாய்ந்தவாயிலவர் ஆய்ந்துரைத்தது.

குராப்பயில் கூழை யிவளின்மிக் கமபலத தான்குழையாம்
அராப்பயில் நுண்ணிடை யாரடங் காரெவ ரேயினிப்பண்
டிராப்பகல் நின்றுணங ககைகடை யித்துணைப் போழ்திறசென்று
கராப்பயில் பூம்புன லூரன் புகுமிக் கடிமனைககே. (கக)

363. முகமலர்ச்சிகூறல்

பூம்புனலூரன் புகழூமலர்ந்த
தேம்புனைகோதை திறம்பிறருரைத்தது.

வந்தான் வயலணி யூரன் எனச்சின வாண்மலர்க்கண்
செந்தா மரைசெவ்வி சென்றசிற் றம்பல வன்னருளான்
முந்தா யினவிய னோக்கெதிர் நோக்க முகமடுவிற்
பைந்தாட் குவளைகள் பூத்திருள் சூழ்ந்து பயின்றனவே. (கஉ)

364. காலநிகழ்வுரைத்தல்

இகழ்வதேவன்கோல நிகழ்வதிவவாறெனச்
செழுமலர்க்கோதை உழையருரைத்தது.

வில்லிகைப் போதின் விருமபா அருமபா வியாகளன்பிற்
செல்லிகைப் போதின எரியுடை யோன்றில்லை யமபலனுசூழ்
மலலிகைப் போதினவெண சங்கமவண தேவிண டோயபிறையோ
டெலலிகைப் போதியல் வேல்வய லூரற் கெதிர்கொண்டதே ()

365. எய்தலெடுத்துரைத்தல்

சீரியலுலகில் திகழ்தரக்கூடி
வார்புனலூரன் மகிழ்வுறறது.

புலவித் திரைபொரச் சீறடிப் பூங்கலஞ் சென்னியுய்ப்பக்
கலவிக் கடலுட் கலிங்கஞ்சென் றெய்திக் கதிர்கொண்முத்தம்
நிலவி நிறைமது ஆர்ந்தம் பலத்துநின் றோனருள்போன்
றுலவிய லாத்தனம் சென்றெய்த லாயின ஊரனுக்கே (கச)

366. கலவிகருதிப்புலத்தல்

மன்னியவுலகில் துன்னியவன்பொடு
கலவிகருதிப் புலவியெய்தியது.

செவ்வாய் துடிப்பக் கருங்கண் பிறழச்சிற் றம்பலத்தெம்
மொய்வார் சடையோன் அருளின் முயங்கி மயங்குகின்றாள்
வெவ்வா யுயிர்ப்பொடு விம்மிக் கலுழ்ந்து புலந்துநைந்தாள்
இவ்வா றருள்பிறர்க் காகும் எனநினைந் தின்னகையே. (கரு)

367. குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறல்

குறிப்பினிற்குறிப்பு நெறிப்படநோக்கி
மலர்நெடுங்கண்ணி புலவியுற்றது.

மலரைப் பொருவடி மாலும தமியண்மன் னன்றொருவன்
பலரைப பொருதென் றிழிநதுநின ருள்பள்ளி காமனெய்த
அலரைப பொருதன் றழல்விழித தோனம் பலமனணங்காக்
கலரைப் பொருசசிறி யாளென்னை கொல்லோ கருதியதே ()

368. வாயிலவர்வாழ்த்தல்

தலைமகனது தகவுடைமை
நிலைதகுவாயில நின்றோருரைத்தது.

வில்லைப் பொலிநுதல் வேற்பொலி கண்ணி மெலிவறிந்து
வல்லைப் பொலிவொடு வந்தமை யானின்று வான்வழுத்துந
தில்லைப் பொலிசிவன் சிற்றம பலஞ்சிந்தை செய்பவரின்
மல்லைப பொலிவய லூரன்மெய் யேதக்க வாய்மையனே (கஎ)

369. புனல்வரவுரைத்தல்

புனலாடுகவெனப் புணர்ந்துகொண்டு
மனைபுகுந்தவனை வையமுரைத்தது.

சூன்முதிர் துள்ளு நடைப்பெடைக கிற்றிணைச சேவல்செய்வான்
தேன்முதிர வேழத்தின் மென்பூக குதாசெம்ம லூரன்றிண்டோள்
மான்முதிர நோக்கினல் லாமகி ழத்திலலை யானருளே
போன்முதிர் பொய்கையிற் பாய்நதது வாய்ந்த புதுப்புனலே ()

370. தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல

பயின்மணித்தேர்செலப பரத்தையர்சேரிக்
கயன்மணிககன்னியர் கட்டுரைத்தது.

சேயே யெனமன்னு தீமபுன லூரனறிண் டோளிணைகள்
தோயீர் புணர்தவந தொன்மைசெய் தீர்சுடா கின்றகொலம
தீயே யெனமன்னு சிற்றம பலவர்தில் லைநகர்வாய்
வீயே யெனவடி யீர்நெடுந தேர்வந்து மேவினதே. (க௯)

371. புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல்

தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவருமெனக்
காம்பனதோளியர் கலந்துகட்டுரைத்தது.

அரமங் கையரென வந்து விழாப்புகும் அவ்வவர்வான்
அரமங் கையரென வந்தணு குமமவள் அன்றுகிராற்
சிரமங் கையினைச்செற் றோன்றில்லைச் சிற்றம் பலம்வழுத்தாப்
புரமங் கையரினை யாதைய காத்துநம பொற்பரையே. (உ0)

372. தன்னைவியந்துரைத்தல்

அரத்தத்துவர்வாய்ப் பரத்தைத்தலைவி
முனிவுதோன்ற நனிபுகன்றது.

கனலூர் கணைதுணை யூர்கெடச் செற்றசிற் றம்பலத்தெம
அனலூர் சடையோன் அருளபெற் றவரின் அமரப்புல்லும்
மினலூா நகையவர் தம்பா லருள்விலக் காவிடின்யான்
புனலூ ரனைப்பிரி யுமபுன லூரகணப் பூங்கொடியே (உக)

373. நகைத்துரைத்தல்

வேந்தன்பிரிய ஏந்திழைமடந்தை
பரத்தையைநோக்கி விரித்துரைத்தது.

இறுமாப் பொழியுமன் றேதநகை தோனறினென் எங்கையங்கைச
சிறுமான் தரித்தசிற் றமபலத் தான்றில்லை யூரன்றிரண்டோள்
பெறுமாத் தொடுநதன்ன பேரணுக் குப்பெற்ற பெற்றியினே
டிறுமாப பொழிய இறுமாப பொழிநத இணைமுலையே. (உஉ)

374. நாணுதல்கண்டுமிகுத்துரைத்தல்

மன்னவன்பிரிய நன்மனைக்கிழத்தியை
நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.

வேயாது செப்பின் அடைத்துத தமிவைகும வீயினன்ன
தீயாடி சிற்றம பலமனை யாடிலலை யூரனுக்கின்
றேயாப பழியென நாணியென் கண்ணிங்கு னேமறைத்தாள்
யாயா மியலபிவள் கறபுநற் பால இயலபுகளே. (உங)

375. பாணன்வரவுரைத்தல்

இகலவேலவனகல் வறியாபபாணனைப
பூங்குழன்மாதர்ககுப பாங்கிபகர்ந்தது

விறலியும் பாணனும் வேறுதற்குத் தில்லை யிறையமைத்த
திறலியல் யாழ்கொண்டு வநதுநின் றூர்சென் றிராத்திசைபோம்
பறலியல் வாவல் பகலுறை மாமரம் போலுமன்றே
அறலியல் கூழைநல் லாய்தமி யோமை அறிந்திலரே. (உச)

376. தோழியியற்பழித்தல்

தலைமகனைத் தகவிலனெனச்
சிலைநுதற்பாங்கி தீங்குசெப்பியது.

திக்கின் இலங்குதிண் டோளிறை தில்லைச்சிற் றம்பலத்துக்
கொக்கின் இறகு தணிநதுநின் றூடிதென் கூடலன்ன
அக்கின் நகையிவள் நைய அயல்வயின் நல்குதலான்
தக்கின் றிருநதிலன் நின்றசெவ வேலெந் தனிவள்ளலே.(உரு)

377. உழையரியற்பழித்தல்

அரத்தவேலண்ணல பரத்தையிற்பிரியக்
குழைமுகத்தவளுக் குழையருரைத்தது

அன்புடை நெஞ்சத திவள்பே துறவம பலததடியார்
என்பிடை வநதமிழ் தூறநின் றூடி இருஞ்சுழியல்
தன்பெடை நையத் தக்வழிந தன்னம் சலஞ்சலத்தின்
வன்பெடை மேற்றுயி லும்வய லூரன் வரம்பிலனே (உகூ)

378. இயற்படமொழிதல்

வரிசிலையூரன் பரிசுபழித்த
உழையர்கேட்ப எழினகையுரைத்தது.

அஞ்சார் புரஞ்செற்ற சிற்றம் பலவரந் தண்கயிலை
மஞ்சார் புனத்தன் றுமாந்தழை யேந்திவந தாரவரென்
நெஞ்சார் விலக்கினும் நீங்கார் நனவு கனவுமுண்டேல்
பஞ்சார் அமளிப் பிரிதலுண் டோவெம் பயோதரமே. (உஎ)

379. நினைந்துவியந்துரைத்தல்

மெல்லியற்பரத்தையை விரும்பிமேவினேன்
அல்லியங்கோதையை அகனமர்ந்துரைத்தது.

தெள்ளம் புனற்கங்கை தங்குஞ் சடையன்சிற் றம்பலத்தான்
கள்ளம் புகுநெஞ்சர் காணா இறையுறை காழியன்னாள்
உள்ளம் புகுமொரு காற்பிரி யாதுள்ளி யுள்ளுதொறும்
பள்ளம் புகும்புனல் போன்றகத் தேவரும் பான்மையளே. ()

380. வாயில்பெறாது மகன்றிறநினைதல்

பொற்றொடிமாதர் நறுகடைகுறுகி
நீடியவாயிலின் வாடினன்மொழிந்தது.

தேன்வண் டுறைதரு கொன்றையன் சிற்றம் பலம்வழுத்தும்
வான்வண் டுறைதரு வாய்மையன் மன்னு குதலையின்வா
யான்வண் டுறைதரு மாலமு தன்னவன் வந்தணையான்
நான்வண் டுறைதரு கொங்கையெவ் வாறுகொல் நண்ணுவதே.

381. வாயிற்கணின்று தோழிக்குரைத்தல்

பெருந்தகைவாயில் பெறாதுநின்
றருந்தகைப்பாங்கிக் கறியவுரைத்தது.

கயல்வந்த கண்ணியர் கண்ணிணை யான்மிகு காதரத்தான்
மயல்வந்த வாட்டம் அகற்றா விரதமென் மாமதியின்
அயல்வந்த ஆடர வாடவைத் தோனம் பலநிலவு
புயல்வந்த மாமதிற் றில்லைநன் னாட்டுப பொலிபவரே. (௩௦)

382. வாயில்வேண்டத்தோழிகூறல்

வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டப்
பையரவல்குல் பாங்கிபகர்ந்தது

கூற்றா யினசின ஆளியெண் ணீர்கண்கள் கோளிழித்தால்
போற்றான் செறியிருட் பொக்கமெண் ணீர்கள் றகன்றபுனிற்
றீற்றா எனநீர் வருவது பண்டின்றெம் மீசர்தில்லைத்
தேற்றார் கொடிநெடு வீதியிற் போதிரத் தேர்மிசையே. (௩௧)

383. தோழிவாயிலவேண்டல

வாயில்பெறுது மன்னவனிறப
ஆயிழையவட்குத தோழிசொல்லியது.

வியந்தலை நீர்வைய மெய்யே யிறைஞ்சவிண் டோய்குடைக்கீழ்
வயந்தலை கூரநதொன்றும வாய்திற வார்வந்த வாளரக்கன்
புயந்தலை தீரப் புலியூ ரரனிருக குமபொருப்பின்
கயந்தலை யானை கடிநத விருநதினா காரமயிலே. (௩௨)

384. மனையவாமகிழதல்

கன்னிமானேக்கி கனன்றுநோகக
மனனியமனையவர் மகிழ்நதுரைத்தது.

தேவியங கண்டிகழ் மேனியன் சிற்றம பலதெழுதும்
ஓவியங கண்டன்ன ஒண்ணுத லாடனக கோகையுய்ப்பான்
மேவியங் கண்டனை யோவங தனனென வெய்துயிாத்துக்
காவியங் கண்கழு நீாசெவவி வெளவுதல் கற்றனவே. (௩௩)

385. வாயின்மறுத்துரைத்தல

மடவரற்றேழி வாயிலவேண்ட
அடல்வேலவன் ஆரருளுரைத்தது.

உடைமணி கட்டிச சிறுதே ருருட்டி யுலாததருமிங
நடைமணி யைததநத பின்னாமுன் நான்முகன் மாலறியா
விடைமணி கண்டாவண் டல்லைமென றேகையன ளாகணமுன்னம்
கடைமணி வாணகை யாயின்று கண்டனா காதலரே. (௩௪)

386. பாணனெடுவெகுளுதல்

மன்னியாழப்பாணன் வாயில்வேண்ட
மின்னிடைமடந்தை வெகுண்டுரைத்தது.

மைகொண்ட கண்டா வயலகொண்ட தில்லைமல் கூராநின்வாய்
மெய்கொண்ட அன்பின ரென்பதென் விள்ளா அருள்பெரியர்
வைகொண்ட வூசிகொற் சேரியின விற்றெம்மில வண்ணவண்ணப்
பொய்கொண்டு நிற்கலுற றேபுலை யாத்தின்னி போந்ததுவே. (௩௫)

387. பாணன்புலந்துரைத்தல்

கருமலர்க்கண்ணி கூனன்றுகட்டுரைபபப்
புரியாழ்பபாணன் பிறப்பட்டது

கொல்லாண் டிலங்கு மழுபபடை யோன்குளிர் தில்லையன்னாய்
வில்லாண் டிலங்கு புருவ நெரியசெவ் வாய்துடிப்பக்
கல்லாண ஓட்டேல்கருங் கண்சிவப பாற்று கறுபபதன்று
பல்லாண் டடியேன் அடிவலந கொள்வன் பணிமொழியே. ()

388. விருந்தோடுசேலலத் தணிந்தமைகூறல

பல்வளை பரிசுகண்
டில்லோர் இயம்பியது.

மத்தக் கரியுரி யோன்றில்லை யூரன் வரவெனலும்
தததைக் கிளவி முகததாமரைததழல் வேன்மிளிர்ந்து
முத்தம் பயகுங் கழுநீர் விருநதொடென் றுதமுன்னம்
கிததக் கருங்குவ ளைசசெவவி யோடிக் கெழுமினவே (௩௭)

389. ஊடறணிவித்தல்

தோன்றலைத்துணையோடு தோழிகண்டு
வான்றகைமடந்தையை வருததந்தணித்தது

கவலங்கொள பேய்தொகை பாய்தரக் காட்டிடைட் யாட்டுவநத
தவலங் கிலாசசிவன் தில்லையன் றாய்தழு விமமுழுவிச
சுவலங கிருநதநந தோன்றற் றுணையெனத தோன்றுதலால்
அவலங் களைந்து பணிசெயற் பாலை அரசனுக்கே (௩அ)

390. அணைந்தவழியூடல்

தெளிபுனலூரன் சேன்றணைந்தவழி
ஒளிமதிநுதலி ஊடியுரைத்தது.

சேறுன் திகழ்வயற் சிற்றம் பலவாதில லைநகர்வாய்
வேறுன் திகழ்கண் ணிளையாா வெகுள்வர்மெய்ப பாலன்செய்த
பாறுன் திகழும் பரிசினம் மேவும் படிறுவலேம
காறுன் தொடடுருட ரேல்விடு நீண்டலெங் கைத்தலமே. (௩௯)

391. புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்

ஆங்கதனுக் கழுக்கமெய்தி
வீங்குமென்முலை விட்டுரைத்தது.

செந்தார் நறுங்கொன்றைச் சிற்றம பலவர்தில் லைநகரோர்
பந்தார் விரலியைப் பாய்புன லாட்டிமன் பாவியெற்கு
வந்தார் பரிசுமன் றுய்நிற்கு மாறென் வளமனையிற்
கொந்தார் தடநதோள் விடங்கா லயிற்படைக் கொற்றவரே. ()

392. கலவிகருதிப்புலத்தல்

கலைவளரலகுல் தலைமகன்றன்னொடு
கலவிகருதிப புலவிபுகன்றது.

மின்றுன் னியசெஞ் சடைவெண் மதியன் விதியுடையோர்
சென்றுன் னியகழற் சிற்றம பலவன்றென் னம்பொதியில
நன்றுன சிறியவ ரில்லைம தில்லநல் லூரமன்னே
இன்றுன் திருவருள் இத்துணை சாலுமன் எங்களுக்கே. (சச)

393. மிகுத்துரைத்தூடல்

நாடுமூரும் இல்லுஞ்சுட்டி
ஆடற்பூங்கொடி ஊடியுரைத்தது.

செழுமிய மாளிகைச் சிற்றம பலவர்சென் றன்பர்சிந்தைக்
கழுமிய கூத்தர் கடிபொழி லேழினும் வாழியரோ
விழுமிய நாட்டு விழுமிய நல்லூர் விழுக்குடியீர்
விழுமிய அல்லகொல் லோவின்ன வாறு விரும்புவதே. (சஉ)

394. ஊடனீடவாடியுரைத்தல்

வாடா வூடல்
நீடா வாடியது.

திருந்தேன் உயநின்ற சிற்றம பலவர்தென் னம்பொதியில்
இருந்தேன் உயவூந திணைமலர்க் கண்ணினின் நோக்கருளிப்
பெருநதே னெனுநெஞ சுகப்பிடித் தாண்டநம பெண்ணமிழ்தம்
வருநதேல அதுவன் றிதுவோ வருவதொர் வஞசனையே.(சரு)

395. துனியொழிந்துரைத்தல்

தகுதியினூரன் மிகுபதநோக்கிப்
பனிமலர்க்கோதை துனியொழிந்தது

இயன்மன்னும் அன்புதந் தார்க்கென் னிலையிமை யோரிறைஞ்சும்
செயன்மன்னுஞ் சீர்க்கழற் சிற்றம் பலவர்தென் னம்பொதியில்
புயன்மன்னு குன்றிற பொருவேல துணையாப்பொம் மென்னிருள்வாய்
அயன்மன்னும யானை துரந்தரி தேரும் அதரகத்தே. (சுச)

396. புதல்வனமேல் வைத்துபபுலவிதீர்தல்

புதல்வனது திறம்புகன்று
மதரரிககண்ணி வாட்டந்தவிர்நதது.

கதிர்த்த நகைமன்னுஞ் சிற்றவ்வை மார்களைக் கண்பிழைப்பித்
தெதிர்தெங்கு நின்றெபு பரிசளித் தானிமை யோரிறைஞ்சும்
மதுத்தங் கியகொன்றை வாரசடை யீசர்வண் டில்லைநல்லார்
பொதுத்தம் பலங்கொணர்ந தோபுதல் வாவெமமைப் பூசிப்பதே (சரு)

397. கலவியிடத்தூடல்

சீறடிக்குடைந்த நாறிணர்த்தாரவன்
தன்மைகண்டு பின்னுந்தளர்ந்தது.

சிலைமலி வாணுதல் எங்கைய தாகம எனச்செழும்பூண்
மலைமலி மார்பின் உதைப்பத்தந தான்றலை மன்னர்தில்லை
உலைமலி வேற்படை யூரனிற் கள்வரில் என்னவுன்னிக்
கலைமலி காரிகை கண்முத்த மாலை கலுழ்ந்தனவே. (சசு)

398. முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தல்

முன்னிகழ்ந்தது நன்னுதற்குரைத்து
மன்னுபுனலூரன் மகிழ்வுற்றது

ஆறார் சடைமுடி யம்பலத தண்டரண டம்பெறினும
மாறார் மழவிடை யாய்கண் டிலமவண கதிர்வெதுபபு
நீறார் கொடுநெறி சென்றிச செறிமென் முலைநெருங்கச
சீறார் மரையத ளிற்றங்கு கங்குற் சிறுதுயிலே (சள)

399. பரத்தையைக்கண்டமைகூறிபபுலத்தல்

பரத்தையைக்கண்ட பவளவாய்மாதர்
அரத்தநெடுவேல் அண்ணற்குரைத்தது.

ஐயுற வாய்நம் மகன்கடைக் கண்டுவெண் டேருருட்டும்
மையுறு வாட்கண் மழலைவாய்த் தழுவ்மற றுன்மகனே
மெய்யுற வாமிது னில்லே வருகென வெளகிசசென்றுள்
கையுறு மான்மறி யோன்புலி யூரன்ன காரிகையே (சஅ)

400. ஊதியமெடுத்துரைத்தூடறீர்த்தல்

இரும்பரிசில் ஏற்றவர்க்கருளி
விரும்பினர்மகிழ மேவுதலுரைத்தது.

காரணி கற்பக கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்
சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் தக்கோர்தஞ் சங்க நிதிவிதிசேர்
ஊருணி யுற்றவர்க் கூரன்மற் றியாவர்க்கு மூதியமே. (சகூ)

திருக்கோவையார்

முற்றிற்று.

திருக்கோவையார்:

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

பாட்டு		பக்கம்
42	அகலிடந்தாவிய	13
4	அகல்கினற	4
165	அகிலின் புகை	44
68	அககினற	20
103	அகதும் ஆரவும்	29
378	அஞசார்	79
297	அடற்களி	77
78	அடிச்சந்த	22
5	அணியும் அமிழ்து	4
99	அந்தியின்	28
354	அபபுறற	91
287	அயர்ந்தும்	75
371	அரமஙகைய	96
272	அருந்தும	71
329	அருந்தேரழ்	85
180	அலராயிரந	48
166	அழநதேனரகத	44
10	அளவியை	5
122	அளிநீடள	33
64	அளியமன்னும	19
126	அறுகால	34
348	அறபடுகாட்டி	90
219	அன்பவணத்	58
379	அன்புடை	97
249	ஆணடில் எடு	65
91	ஆரத்தழை	26
182	ஆரமபரநது	48
27	ஆலததிரைலமிா	10
72	ஆவா இருவா	21
37	ஆவியன்றைய்	12
61	ஆழமன்றே	18
186	ஆழிதிருத்தும்	49
339	ஆழியோன்	88
225	ஆளரிகதும்மரி	59
398	ஆறுா சடை	102
147	ஆனந்தமாக்கடல	40
307	ஆனநத வெள்ளத்	80
203	இஙகயலெனனீ	54
395	இயன்மனனும்	102
57	இரதமுடைய	17
360	இரவணையும்	93
52	இருங்களி	16
300	இருநதுதி	78
294	இவளயாளிவவள	76
260	இறவரை	68
373	இறுமாபபொழி	96
175	இன்னறவார்	47

பாட்டு		பக்கம்
109	ஈசற்கியான	30
214	ஈணடோல்லை	56
133	ஈவிளையாட	36
352	உடுத்தணி	91
385	உடைமணி	99
9	உணர்நதார்க்குணர்	5
18	உயிரோனறு	7
104	உருகு தவலச்	29
137	உருபபணயன	37
22	உளமாம வகை	8
87	உளளபபடுவன	25
185	உளளும் உருகி	49
95	உறுஙகண்ணி	27
80	ஊர்வாயோழி	23
36	எயிறகுல	12
197	எலும்பால்	52
94	எழில்வாயிள	26
250	எழுங்குவல	65
50	எளிதன்றி	15
298	என்கடைக	77
49	எனனறிவால	15
273	ஏாபபினவண	71
7	ஏழுடையான்	5
113	ஏறும்பழி	31
159	ஏனறபசுஙகதி	43
399	ஐயுறவாய்	103
194	ஒராகம் இரணடேழி	51
55	ஒருஙகட	17
158	ஓங்குமோகு	42
253	கடஙதோறும்	66
145	கணியாா	39
220	கணகடம்	58
347	கணணுழை	90
398	கதிாத்த நகை	102
209	கமபஞசிவநத	55
35	கயலுளவே	12

பாட்டு		பக்கம்
381	கயலவந்த	98
53	கருங்கண	16
190	கருஙகழி	50
331	கருஙகுவளைக	86
279	கருந்திண	73
319	கருபபினம்	83
259	கலாரயினர்	68
59	கவலைகழக	18
389	சவலங்கோள	100
255	கழிகட்டவல	67
76	கழிகின்ற	22
111	கழைகாண்	31
254	களிறுறற	66
295	களளினம	77
310	கறபாமதிற	80
97	கறறிலகண	27
372	கனலூா	96
141	கவைசடற	38
71	சாகத்திரு	21
164	காமரை	44
38	காமபிவை	12
207	காயமும ஆவியும	55
74	காய்சின	21
400	காாணி கறபகங்	103
187	காாதநாங்	50
41	காவிகின	13
274	கானமா குன்றா்	71
291	குடிககள்	76
285	குயிலிதன	74
30	குயிலைச சிலம்படிக	10
362	குாபபயில	93
44	குருகாண	11
108	குவவின	30
51	குவளைககருங	16
33	குவளைககளதகம்	11
205	குறபபாவை	54
266	குறைவிறகும்	69
268	குன்றஙகிடை	70

பாட்டு		பக்கம்
161	கூடாரரணேரி	43
11	கூம்பலங்	6
151	கூளிநிரைகக	41
382	கூறருயின	98
269	நேமேழவரை	70
216	கொடிததேர்	57
31	கொடுங்கால	11
387	கொலலாண	100
124	கொழுநதார	34
231	கோனனுவண	61
13	கோங்கிற	6
21	கோம்பிக கோதுங்கி	8
45	கோலத்தனிக	14
318	கோலித்திகழ	82
85	சங்கநதரு	24
12	சிநதாமணி	6
54	சிலமபணி	16
397	சிலைமலி	102
101	சிலையோனறு	28
361	சிவந்தபோன	93
328	சிறபபிறறிகழ	85
252	சிருாசவன	66
313	சிறுகடபெருங	81
334	சிறுவாள் உ கிருற்	86
20	சிறைவான்	8
305	சிறபநதிசழ	79
308	சீரளவிலலாத்	80
301	சீரியலாவியும்	78
283	சுணங்குறற	74
242	சுத்தியடோகசணைத	63
336	சுருடருசெஞசடை	87
248	சுரும்பிவா	65
353	சுருமபுறுகோன்றை	91
167	சுருமபுறுநீலங	45
261	சுழியாவரு	68
346	சுற்றம்பல	89
320	சுறறினவீழ்	83
134	சுறஞசடை	36
47	சூளாமணியும்	15
369	சூன்முதிர்	95
391	செநதார்	101
69	செநநிற	20
153	செம்மலராயிரங	41
223	செயதுனறு	59
356	செயமமுக	92
366	செவ்வாய்	94
157	செழுஙசார்	42
123	செழுநீர்மதிக	34
393	செழுமிய	101
288	சேனரா	75
23	சேணிறபோலி	9
341	சேணுநதிகழ்	88
370	சேயேயென	95
390	சேஞனறிகழ	100
8	சோறபாலமுதிவள்	5
173	சோசதுன்	46
359	தணியுறப	93
25	தலைபபடுசால	9
358	தவஞசெய்தி	92
112	தவளதத	31
127	தழங்கும	35
229	தழுவினைகை	60
128	தளளிமணி	35
40	தாதிவர்போது	13
82	தாதேய் மலா	23
228	தாமேதமக்	60
204	தாயிறசிறநதனறு	54
176	தாருறுகோன்றை	47
56	தாரேன்ன	17
43	தாழச்சேய்	14
376	திககின இலங்கு	97
394	திருந்தேன் உயநின்ற	101

பாட்டு		பக்கம்
326	திருமால் அறியாச்	84
1	திருவளர் தாமரை	3
118	திணைவளங்	32
344	தீமேவிய	89
100	தெங்கமபழங்	28
345	தெணணீர்	89
304	தெயவம்	79
114	தெவவரை	31
324	தெளிதரற	84
16	தெளிவளர்	7
237	தெளவன்புனற்	62
379	தெளளம	98
338	தெனமாத்திசை	87
263	தேமாமபொழில	69
90	தேமென	25
14	தேவரிற்பெறற	6
355	தேவாசுர	92
384	தேவியஙகண	99
380	தேனவணடு	98
325	தேனறிககிலங்கு	84
302	தொணடினம்	78
121	தொத்தீன்	33
110	தோலாககரி	30
77	நடனும்	22
163	நநதீவர	44
119	நரலவேயின	33
271	நல்லாய்	71
26	நல்வினை	9
96	நறமனை	27
258	நறைக்கண்	67
168	நறபகறசோம	45
171	நாகந்தொழ	46
343	நாய்வயினுள்ள	89
62	நிருததம்	18
192	நில்லாவனை	51
206	நிழறறவல	54

பாட்டு		பக்கம்
140	நினைவித்துத்	38
28	நின்னுடை	10
84	நீ கணடனை	24
46	நீங்கரும்	14
315	நெருபபுறு	82
39	நெயதததாய்	13
188	பகலோன்	50
184	பகனறுமறைக	49
120	படமாகணைப்	33
136	படையார்	37
235	பணங்களஞசாலு	62
34	பணநதாழ	11
330	பணிவார்	85
105	பணடாலி	29
251	பரம்பயன்	66
144	பரிவுசெய்	39
70	பருங்கண்	20
60	பல்லிலன்	18
213	பறந்திருந்து	56
178	பறவேன்றிலார்	47
211	பனிசசந்திர	56
132	பனித்துணடைஞ	36
154	பனைவளர்	41
115	பாசத்தனை	32
183	பாணிசர்	49
196	பார்ப்பணியோன்	52
3	பாயும்விடையரன்	4
241	பாயும் விடையோன்	63
238	பாலோத்த	62
349	பாவியை	90
202	பிணையும் கலையும்	53
299	பிரசநதி கழும்	78
311	பிரியாமையு	81
340	பிரியாரெனை	88
65	பிழைகோண்	19

பாட்டு		பக்கம்
181	புகழும்பழியும்	48
17	புணர்பபோன்	7
240	புயலன்றலர்	63
327	புயலோங்கலர்	85
117	புயல்வளர்	32
86	புரங்கடந்தானடி	24
321	புரமன்றயரப	83
365	புலவித்திரை	94
179	பூங்கவண	48
245	பூங்கயிலாயப்	64
19	பூங்கணையார்	8
357	பூங்குவளைப	92
323	பூணபதேன்	84
296	பூரணபோற	77
232	பெற்றேனேடுங்	61
215	பேணைத்திருத்திய	57
239	பேதைபபருவம்	63
81	பைங்நா[illegible]வன்	23
169	பைவாயரவரை	45
170	பைவாயரவு	45
303	பொட்டணி	79
146	பொதுவினிற்	39
48	பொய்யுடையார்க்	15
143	பொருபபர்க	39
73	பொருளாஎன	21
342	பொன்னணி	88
125	பொன்னனை	34
89	பொன்னூர்	25
317	பொன்னிவளைத்த	82
189	பொன்னும்	50
316	போதுகலாய	82
2	போதோவிசும்போ	3
69	மடுகேகோ	19
195	மணியக்கணியும்	52
275	மதுமலர்ச்	72

பாட்டு		பக்கம்
106	மத்தகஞ்	29
388	மதத்தகரி	100
224	மயிலெனப	59
351	மயினமன்னு	91
148	மருநதுநம்	40
367	மலரைபபோரு	95
155	மலவன குரம்பை	42
208	மறபாய்விடை	55
293	மணிக்களி	76
278	மனசெய்த	72
306	மனனவன்	79
131	மனனுநதிரு	36
129	மாடஞ்செய்	35
284	மாட்டியன்	74
138	மாதிடங்கொண்	37
174	மாதுற்ற	46
200	மாவைவந்தாண்ட	53
150	மாற்றேன்	40
314	மிகைதணித்	81
222	மின்போல்	58
221	மின்றங்கிடை	58
392	மின்றுன்	101
246	மின்ரேத்திடு	64
172	மின்னங்கலருந	46
244	மீண்டாரெனவு	64
247	மீள்வது	65
227	முறுவலக்	60
98	முனிதரும்	27
332	முனிவரும்	86
92	முனற்சர்த்	26
236	முன்னுங்கடு	62
160	முனனுமொருவ	43
217	முன்னேன் அருண்	57
210	முனனேன்மணி	55
312	மூபபான் இவளயவன்	81
337	மூவர்நின்றேத்த	87
191	மூவல தழீஇய	51

பாட்டு		பக்கம்
66	மெய்யே	19
201	மெல்லியல	53
88	மேவியந்	25
386	மைகொண்ட	99
199	மைதயஙகுந்	51
102	மைத்தழை	28
262	மையார்சதலி	68
67	மைவார்	20
277	மொய்யென்ப	72
156	மோட்டங்	42
289	யாயும்தோழுக	75
93	யாழார்	26
230	யாழியன்மென்	60
350	யாழினமொழி	90
79	யாழுமெழுதி	23
32	வடிககண	11
139	வடிவார்	38
267	வடுத்தன	70
226	வடுத்தானவகிர்	59
290	வண்டலுறறே	75
276	வந்தாய	72
363	வந்தான்	94
83	வரிசேர்	24
15	வருங்குன்ற	7
270	வருட்டிற்	70
281	வருவன	73
152	வரையன்	41
264	வஞ்சியின்	69
135	வழியும் அது	37
142	வழுவா இயலேம்	38
193	வளருங்கறி	51
6	வளைபயில கீழ்கட	4
333	வறியார் இருமை	86
265	வாரிககளிறு	69
322	வாழும்படி	83
335	வானககடி	87
116	வானுழை	32
257	வானரேய்	67
149	விசும்பினுக	40
198	விசுமபுறற	52
218	விடலையுறமு	57
177	விணடலை	47
107	விண்ணிறந்	30
162	விண்ணுகது	43
256	விண்ணுஞசேல	67
75	விணவணமடங்க	22
292	விதியுடை	76
383	வியநதலை	99
24	விலங்கலுக	9
364	விலலிகைப	94
368	விலலைபபோலி	95
29	விழியாறபிண	10
375	விறலியும்	97
58	வின்னிறவாணுதல	17
309	வீசலுற்றுர்	80
243	வெதிரேய்	64
280	வென்றவர்	73
374	வேயாது	96
234	வேயினதோளி	61
282	வேயினமென்றேள்	73
130	வேய்தந்த	35
286	வேலன்புகுநது	74
233	வைம்மலர்	61
212	வைவநத	56

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

முற்றிற்று